

**Ge zijt wie
dat ge zijt!**

Een blijspel in drie bedrijven

van

Daniel Van Den Hoeck

Korte inhoud

Het stuk speelt zich af in het salon van het kasteel van de adellijke familie Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Becquaert. Het is de ouderlijke woning van Leo en Marie, maar is na het overlijden van de ouders, Amedé Lateur en Amandine Solange Marie-Louise Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Becquaert, bewoond geweest door nonkel Theo, de ex-man van de zus van Amandine, Cécile. Leo en Marie hebben mekaar reeds jaren, sedert de dood van hun ouders en de discussies rond de erfenis, nooit meer terug gezien en leven in ruzie.

De families komen samen naar aanleiding van het overlijden van nonkel Theo, want de erfenis moet geregeld worden.

Nonkel Theo heeft het huis duidelijk laten verloederen. Er zal dus vermoedelijk niet veel meer te erven vallen. Zij het een hoop schulden. Theo was immers gekend als een flierefluiter en leeghanger, met 'een gat in zijn hand'.

Een betweterige en nogal hovaardige Antwerpse notaris komt de erfenis regelen en uiteenzetten hoe de vork aan de steel zit.

En dan komen allerlei onverwachte en ongekende familiekwesaties naar boven.

Een verhaal over familievetes, overspel, jaloezie, vooroordelen, façades opbouwen, botsende principes en wedijver naar steeds meer.

Een verhaal vol humor, met woorden zowel als met chaotische en verrassende wendingen, tussendoor dobberend op de hype van de biercultuur. Er wordt immers meer dan één stevig bierke 'gedegusteerd'. Met de gevolgen van dien.

Het feit dat er verschillende dialecten gesproken worden en hierdoor ook het verschil in eigenheden van verschillende streken naar voren komt, geeft het verhaal een extra vrolijk kleurtje mee.

Veel plezier!

Daniel Van Den Hoeck

PS:

Het stuk is in origine met West-Vlaams, Oost-Vlaams en Antwerps dialect.

De streek waarin men dit laat afspelen kan uiteraard perfect aangepast worden naargelang de toneelvereniging. Het staat de regisseur vrij hiervoor de nodige aanpassingen te doen.

Succes!

Decor:

We zien het grote salon van het kasteel van de familie Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Becquaert.

Achteraan een terrasraam (porte-fenêtre) met uitzicht op het park. (Een grote poster van een zicht op een park kan hier het uitzicht uitbeelden).

Het terrasraam heeft gordijnen die kunnen dicht getrokken worden. Het is ook de bedoeling dat dit venster aan de buitenkant kan verduisterd worden om duidelijk te maken dat het buiten donker aan het worden is. Ook bliksemflitsen moeten kunnen weergegeven worden door dit raam.

Rechts (Coté cour) twee deuren. De achterste gaat naar de hall, de voorste naar de 'salle à manger'.

Links (Coté jardin) eveneens twee deuren. De achterste gaat naar de keuken, de voorste naar de kelder. Tussen de deur naar de kelder en de deur naar de keuken is er een open haard.

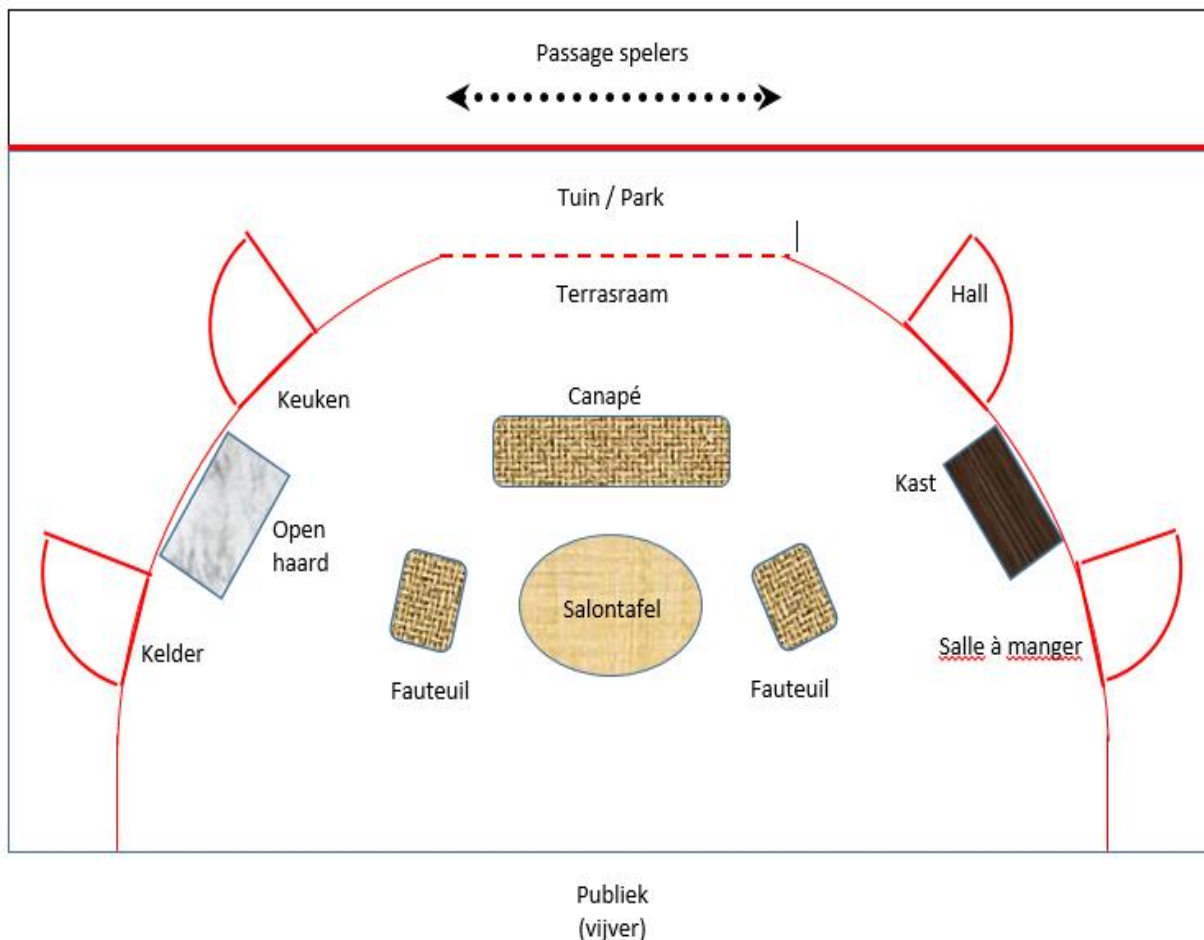
Tussen de twee deuren op de rechterzijde staat een barkast met enkele (vnl bier-)glazen en tassen.

In 't midden 1 grote (ronde) salontafel, links en rechts telkens 1 één-zit-fauteuil en achter de salontafel een canapé (3-zit).

Aan de muren hangen nog een aantal kitscherige schilderijen. Hier en daar is er door de verkleuring van het behangpapier te merken dat er ooit een schilderij heeft gehangen.

Centraal hangt een nep-kristallen luster met kaarslampen.

In de voorkant (dus eigenlijk de zaal) is er zgz ook een grote glaspartij (erker) die uitgeeft op een vijver (de zaal dus) die tot tegen deze glaspartij komt. Uiteraard ziet men dat niet, maar er wordt in het stuk wel naar gesuggereerd.

Personages: (4M / 5V)

Leo Lateur, (Leo)

Oprichter van lingeriebedrijf Lathera. Opportunist, zeer commercieel talent met gezond boereverstand. Heeft de zaak pas overgelaten aan z'n dochter Brenda.

Philine Verkest, (Phil)

Dochter van een varkensboer, en tweede vrouw van Leo. Nogal naïef.

Brenda Lateur, (Bren)

Dochter van Leo en Clara Vansteenkiste, z'n eerste vrouw. Nogal wilde levensstijl. Dolle Mina-type. Heeft pas de zaak van vader overgenomen. Dominant, zelfstandig type, laat niet met zich sollen.

Tessa Lateur, (Tess)

Dochter van Brenda, vader onbekend.

Marie Lateur, (Marie)

Zus van Leo. Een chichi madame zonder geld. Totaal geen zakelijk inzicht, maar wil dat niet toegeven. Oprichtster van breifabriek Maricot.

Pol Vanheuverzwyn, (Pol)

Man van Marie. Zit volledig onder de sloef, maar voelt zich daar eigenlijk nogal goed bij.

Linda Vanheuverzwyn, (Linda)

Dochter van Marie en Pol. Eveneens nogal wilde levensstijl en dolle Mina-type. Is knap maar niet zo'n groot licht. Mannenverslindster.

Tim Vanheuverzwyn, (Tim)

Zoon van Linda, vader eveneens onbekend.

Alexander De Wever, (Alex)

Onsuccesvol Antwerps notaris. Komt de erfenis van nonkel Theo regelen.

<u>Rolverdeling:</u>		
	<i>Rol</i>	<i>Aantal replieken</i>
1	<i>Leo Lateur</i>	<i>305</i>
2	<i>Marie Lateur</i>	<i>217</i>
3	<i>Pol Vanheuverzwyn</i>	<i>168</i>
4	<i>Philine Verkest</i>	<i>162</i>
5	<i>Alexander De Wever</i>	<i>154</i>
6	<i>Brenda Lateur</i>	<i>153</i>
7	<i>Linda Vanheuverzwyn</i>	<i>137</i>
8	<i>Tessa Lateur</i>	<i>58</i>
9	<i>Tim Vanheuverzwyn</i>	<i>48</i>

Eerste bedrijf.

Wanneer het doek open gaat zien we het interieur zoals hierboven beschreven. Het is serieus aan 't regenen. Op de één of ander manier moet dit duidelijk zijn in het terrasraam achteraan (bladeren waaien op aan buitenkant, natte ruiten, in te vullen naar eigen mogelijkheden...).

In de loop van het eerste bedrijf flitst er af en toe al eens een bliksem door het terrasraam, met wat licht gerommel (donder) op de achtergrond. Leuk zou zijn moesten er ook af en toe bliksemflisten in de zaal zijn, want de zaal is immers zgz de vijver en park. Intussen wordt het stilletjes aan donker. Tegen het einde van het eerste bedrijf moet dit raam volledig donker zijn.

Leo en Philine komen op vanuit de hall. Ze zijn hun paraplu's aan het uitschudden.

Ze zijn zomers gekleed. Hierbij wat suggesties:

Hij in een lichtbeige pantalon, met blauwe blazer en een zomerpet / -hoed op. Daaronder heeft hij een witte polo met in koeien van letters reclame voor Canadees bier. Z'n zonnebril staat boven op z'n pet.

Zij in een zeer zomers kort rokje, bebloemd, en een mouwloos T-shirtje met opschrift 'I love Canada'. Daarop een licht wit jasje. Ze draagt ook een zonnehoedje en zonnebril, nog op de neus.

Ze zijn alletwee hun paraplu aan het droogschudden. Ze zijn intussen wat tegen mekaar aan 't kibbelen.

Phil': Dus, ... dat oud, vermuft en vervallen kasteel hier is uwen ouderlijken thuis? *(kijkt met een vies muiltje, zet haar paraplu open op de grond, vooraan kant kelder, en loopt rond, de ruimte inspecterend)*

Leo': Ja Philleke, ja... *(zet nu ook z'n paraplu open naast deze van Philine)*

Phil': En waarom weet ik dat niet? Maar allez zeg Leo, we kennen mekaar al zes maand!

Leo': Ja Fileetje, 'k weet het, 'k moest dat eigenlijk al lang verteld hebben, maar ja, *(komt vleiend naar Philine toe)* iedere keer dat wij tesamen waren had ik andere dingen te doen dan over dat vervallen kasteel te klappen hé. *(wil Philine vastnemen maar zij duwt hem van zich af)*

Phil': Ja da's just. Gelijk dat ge op ons huwelijksreis persé ook nog eerst die brouwerij moest overnemen!

Leo': Maar ja Philleke, dat was...

Phil': ... een buitenkanstje, dat hebde al meer dan ne keer gezegd. Ik versta dat niet hé. Ge laat uw lingeriezaak over aan uw dochter, voor de stress te verminderen. We trouwen, gaan op huwelijksreise naar Canada, om eindelijk wat te kunnen genieten van mekaar, en daar begint ge een beetje den Marc Coucke uit te hangen en een brouwerij over te pakken!

Leo': Ik ben gene mens om stille te zitten hé. 'k Moe bezig zijn! En bier, dat zit in den ascenseur. Dat is een hype. Ge moet uw glas vullen te binst dat den tap loopt, en uitdrinken voor dat de col d'er af is!

Phil': Maar moest dat nu echt tijdens ons trouwvoyage? Wreed romantisch vind ik dat toch niet ze!

Leo': *(neemt nu toch Philine vast, en kijkt recht in haar ogen)* Maar Schuimke toch. w' Hebben achteraf toch goed ons schade ingehaald? *(wil haar zoenen)*

Phil': *(kordaat, duwt hem af)* Ja, 't is al goed. 't Is nu ook niet de moment. Zeg mij nu liever ne keer hoe dat dat hier zit met dat kasteel en die erfeniskwestie waarvoor dat we eerste werk naar hier moesten komen.

Leo': Allez dan ... *(zucht)*... Mijn nonkel Théophile is dood.

Phil': Nonkel Théophile? G' Hebt gij daar nog nooit van geklapt van diene nonkel Théophile!

Leo': Ja zeg...!

Phil': ... *(kordaat)* 't Wordt tijd dat ge ne keer wat meer over uw familie vertelt hé! *(Leo heft de schouders op en zucht)* ... Allez zet u neer en zeg ne keer wie dat diene nonkel Theophile is.

Beiden gaan naast mekaar zitten op de canapé.

Leo': Theo? Zo ne leegganger. Een schande voor de familie is dat!

Phil': Allez, das al een goed begin.

Leo kijkt haar verbaasd aan.

Phil': Ge komt los!!

Leo': *(springt recht)* Los? Als ik nog maar peinze op diene omhoog gevallen krabber, ah ja vaneigens kom ik dan los! Ge zoudt voor minder!

Phil': 't Zit u diepe hein?

Leo': Philine, hoe diepe kan ne nagel in een doodskiste zitten peinsde gij?

Phil': Wreed diepe blijkbaar! Maar wanneer gaat ge nu eindelijk ne keer zeggen wie dat dat écht was?

Leo': Hewel, gelijk dat ik zegge: ne leegganger!

Phil': Ja, dat hebt ge al gezegd, maar...

Leo': ...een flierfluit, ne rokkenjager en een onnozelen krabbevent, die gene nagel had om z'n kl....

Phil': Leo!

Leo': *(aarzelt even)*... gat te krabben en er een sport van gemaakt heeft om met 't geld van een ander de groten kust mijn voeten uit te hangen...!

Phil': *(wordt ongeduldig)* Theo was de broer van uw vader.

Leo': *(springt recht)* Bah neent gij! Spaart ons daar van! Een aangeschetenen was 't. Aangescheetn! Hoort ge? Maar sluw genoeg gelijk een vos voor der mijn tantes geld deure te sjassen.

Phil': Aangetrouwd wilde zeggen?

Leo': In Theo zijn geval: aange...

Phil': ... Leo, stop het! Zo plat!

Leo': 'k Ben ik nie plat, ik ben nog wreed beleefd!

Phil': Noemde gij dat beleefd? g' Had zes maanden geleden zo moeten afkomen, 'k een peinze niet dat uwen haring ging braden zulle! Ge ging hem mogen hangen te drogen gelijk de wijting!

Leo': Sorry schatje. 'k Ga mij een beetje inhouden.

Phil': *(kortaf)* Als ge zoudt willen alstublieft merci. Als 't niet de broere van uw vader was, dan misschien de broere van uw moeder?

Leo': Helaba! Mijn moeder was een deftige madam. Ze was zelfst van adel!

Phil': *(springt ook recht en gaat op Leo af)* Uw moeder was van adel? En gij zegt mij dat nu nog maar pas!

Leo': Ja Philleke, ik wilde daar niet mee stoefen hé. 'k Wilde dat ge mij pakte voor wie dat ik ben, en niet omwille van waar dat ik uit voort kom.

Phil': Ja goed, dat versta ik. Maar wie is dien Theophile dan?

Leo': De vent van tante Cécile!

Phil': Tante Cécile.

Philine kijkt knikkend Leo aan met een blik van: allez legt uit, doe verder.

Leo': Ja just, die kende ook nog niet zekerst? *(gaat zich terug zetten op canapé)*

Phil': *(boos)* Neen ik. *(gaat terug zitten, nu in de fauteuils kant eetkamer, met de armen gekruist)*

Leo': Ja 't is allemaal een beetje rap gegaan hé bij ons. 'k Heb nog geen keure gehad om vele te vertellen.

Stilte. Philine kijkt Leo terug vragend aan met een blik van "waar wacht ge op? Doe verder! Leo staat recht en begint al ijsberend verder te vertellen.

Tante Cécile is de zuster van ons moeder...

Phil': *(pikt er onmiddellijk op in)* ... en Theophile heeft haar aan den haak kunnen slaan, peinzend: "iemand van den adel, als ik dat kan binnen doen, ben ik binnen". En dat paste niet binnen 't adellijke kader van de familie. Vandaar uw frustratie.

Leo': Hola hola, klein minuutje hé Scheetje! Niet zo rap. Theo was ook van adel!

Phil': Ha ja?

Leo': En daarbij wat is 't er verkeerd misschienst aan een gewone gast die zot is van een mokke uit een sjeke familie?

Phil': **Ik** vind dat niet verkeerd, maar meestal in zulke kringen...

Leo': *(gaat weer wat luider)* Mijn vader was misschien maar de zoon van een keuterboerken, maar kijkt eens! Ben ik niet goed uitgegroeid?

Phil': Een keuterboerken? Allez. Hoe heeft hij dan uw moeder gereed gekregen?

Leo bekijkt Philine verwonderd.

Leo': Wie is 't er hier nu plat? Gereed gekregen! Ge zijt begot bezig gelijk ne pensejager die een keun geschoten heeft om in de stoverij te draaien.

Phil': Sorry, dat was zo niet bedoeld bolleke. 'k Wilde zeggen: "hoe heeft hij dat klaar gespeeld"?

Leo kijkt rond in de ruimte als is het de eerste keer dat hij ze ziet. Hij komt terug nader tot Philine, met de handen in de zakken:

Leo': Mijn vader was de zoon van een keuterboerke in 't Iepersche, in Zuidschote. Maar dat boerhoveke was eigenlijk eigendom van de familie van mijn moeder, ieverst uit de Oostvlaanders, Lotenhulle of zulk een 't wat.

Phil': Rijke, adellijke familie (*legt klemtoon op 'rijk' en 'adellijk'*)

Leo gaat naar voor en kijkt de zaal in, door het ingebeelde raam naar de tuin dus.

Leo': De familie... (*neemt diep adem*) Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Bekoart. (*spreekt 'Becquaert' duidelijk op z'n West-Vlaams uit*). Voilà, 't is 't er uit, in ene keer en zonder haperen.

Phil': Amai zo ne lange naam.

Leo': Wacht, ge hebt het nog niet allemaal gehoord! Mijn vader was stalknecht op 't kasteel van die Roste beugasten.

Phil': Ah bon!

Leo': En daar is 't hij beginnen aanpappen met d' oudste dochter (*neemt weer diep adem*), Amandine Solange Marie-Louise Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Bekoart. (*tegen zichzelf*) Goed bezig Leo, goe bezig.

Phil': Amai krijgt dat op uw visitekaartje!

Leo': Ja ge zegt wel. Moest ge dat neffest uw voordeure moeten hangen op een koperen plate, 't zou een kostelijk geval zijn!

Phil': 'k Zou 't geloven! Maar allez, vertelt voort.

Leo': Hewel ja, ge weet gij ook hoe dat dat gaat hé. Een snelle rijke mokke, en een schone gespierde stalknecht...

Phil': ... ja dat wel, maar gelijk dat ik zei: in die kringen werd dat toch niet aanvaard?

Leo': Wie zegt er dat? Ge weet gij maar al te goed dat die dochters van die rijke luizen der niet mee in zitten voor ne keer met een stalknecht ... hein... te peirde te gaan rijden hein! As ge verstaat wat dat ik wil zeggen...

Phil': Bedoelde gij dat...

Leo': ... dat juffrouw Amandine Solange Marie-Louise Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Bekoart binnen de kortste keren in positie was!

Phil': In welke positie?

Leo': Hewel ja, in positie! Ge weet wel hé....? Ze had tegen den hoek van een ronde tafel gelopen...

Phil': ... met heur peird! En ze is 't er af gevallen...

Leo': Ja, met heur peird... Bah neen gij. Verstade gij dat nu niet? In verwachtinge!

Phil': Aaaaah! Zeg dat dan hé!

Leo': *(zuchtend)* Ja zegt dat dan. Wie gaat er nu gaan peinzen dat ge dāt niet verstaat?

Phil': Maar wacht ne keer! Wilt dat dan zeggen dat gij een bastaard zijt?

Leo': Maar bah neent! Van waar haalt ge dat nu weeral?

Phil': Jammaar ja. Ge zoudt den eersten en den laatsten niet zijn hé die op die maniere ... gefabriceerd is geweest geworden!

Leo': Bij ons is dat allemaal heel correct verlopen. Toen dat dat uitkwam dat juffrouw Amandine in positie was...*(kijkt even naar Phil om te zien of ze 't verstaat, en maakt intussen een bolvormige beweging met z'n handen over z'n buik)*... ja?... Dan hebben haar ouders onmiddellijk het nodige gedaan...

Phil springt recht.

Phil': ...om uw vader te ontslaan!

Leo': Bah neen! En onderbreekt mij ne keer niet altijd voort! ... Om de twee tortelduiven te laten trouwen.

Philine komt nader tot Leo.

Phil': Allez gij!

Leo': *(kijkt Phil verveeld aan omdat ze weer onderbreekt)* Haar ouders waren van een rijke familie **geweest!** Hoort ge met uw oortjes? **GEWEEST!** Maar ze waren eigenlijk bijna failliet! Met andere woorden: een pote krabbelijters die 't hoog op hadden, maar die 't laag lieten hangen!...

Philine wil er weeral tussenkomen maar krijgt de kans niet...

Ze hadden vroeger een hele reke weverijen en spinnerijen. Maar die waren al een tijdje naar de wuppe aan 't gaan. Er schoten op dat moment nog juist twee weverietjes over. Maar de glorie! De die was wél gebleven...

Phil': En dat was ne reden om te trouwen?

Leo': 't is te zeggen: de familie liep al een tijdje op een slechte naam. Ha ja, met al die fabrieken die altijd voort moest sluiten en zo, en ze waren schuw van nog een keer een schande op ulder doze te krijgen. Daarmee peisden ze dat het een goeie zet ging zijn om ulder dochter met ne gewone gast te laten trouwen, in de plekke van met ieveranst den een of anderen toartekloai met een naam van hier tot in Tokyo. Tenander, iemand van ulyderen stand, of in alle geval de stand gelijk dat ze nog wilden van zijn, zulke gasten kwamen niet meer af hé. Dat interesseerde hun niet meer hé! Een keer dat het vet van de soep is, smaakt dat hun niet meer hé. Geen geld, geen moaten. Zo gaat dat bij zulke neuzemoakers!

Phil wil er weeral tussenkomen maar Leo belet dat door vlug te repliceren.

Maar uiteindelijk is dat nog allemaal niet zo slecht geweest hé. Mijn vader was misschienst maar een boerekeutelken, met een name die twintig keren korter is dan den dien van mijn moeder, maar hij heeft uiteindelijk toch wel de zaak draaiende weten te houden.

Phil': Jaja, maar...

Leo': Boereverstand hé, boereverstand. Meer moet dat niet zijn zulle! Van al die dikke nekkerij daar eet ge geen boterhammen van!

Phil': Jaja, dat is zeker niet slecht geboerd voor een keuterboerken. *(lacht voorzichtig)* Maar...

Leo': *(staat terug recht, kijkt recht voor zich uit, de zaal in)* Maar ja, dan dat accident met diene vlieger...

Phil': Accident?

Leo': Funchal, hoofdstad van Madeira, de vlieger moet landen op één van de gevaarlijkste landingsbanen ter wereld. Wind in 't gat, de landingsbane, nogal aan de korte kant, stopt vlak aan een afgrond. Heel den sierk *(doet met z'n armen een vliegtuig na, maakt een glijbeweging met bijpassend geluid, en stopt net voor de voorste rand van het podium als ware het een afgrond)* 't sop binnen.

Phil': Welk sop?

Leo': De zee hé Philine! Den oceaan! 131 man ! Gedaan! *(met bibberende stem, terug ontroerd, maar als op een plechtigheid)* Amadée en Amandine Lateur-Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Bekoart. 25 jaar getrouwd. Op hertrouwvoyage! Gepekeld in den oceaan!

.... Leo maakt een kruisteken en houdt een 'plechtige' stilte, kijkend in de diepte vóór het podium. Philine komt naast hem staan en doet mee. Leo doet dan plots terug luidop verder:

z' Hebben ze nooit niet meer terug gevonden! 't Is 't hopen dat de vissen der tenminste nog wat aan gehad hebben.

Phil': Oh gottekes toch! Zo'n triestig einde!

Leo': Ja, verschrikkelijk hé. Maar 't is wel azo dat ik en Marie elk ons weverietje geërd hebben.

Phil': *(verwonderd)* Marie?...

Leo': Ja Marie. Mijn zuster!

Phil': Ha, hebt een zuster!

Leo': *(met hoofd gebogen en zuchtend)* Ja, 'k heb een zuster, ja. En als ge 't al moet weten, 'k heb nog een broer ook. Antoine!

Phil': Ah bon! Zeg Leo, 't wordt echt wel tijd dat ge mij ne keer heel uw familie leert kennen ze. Allez, we kennen mekaar nu al ZES maand *(legt de klemtoon op ZES alsof het een eeuwigheid is)*, zijn intussen EINDELIJK getrouwd *(legt de klemtoon op EINDELIJK alsof het een eeuw geduurd heeft vooraleer Leo wilde trouwen)* en nu pas kom ik te weten dat gij een broer en een zuster hebt! Dat kan toch niet hé zeg!

Leo': En waarom zou dat nu ne keer niet kunnen? 't Was bij ons niet anders dan bij een ander zulle! Erven dat geeft miserie, en surtout RUZIE!

Phil': Ja ja, maar dat wilt daarom niet zeggen dat ik niet mag weten hoe dat uw familie in kallemanders zit hé!

Leo': Familie, familie? 'k Heb ze sedert d' erfenisse nooit niet meer terug gezien. Ne keer dat 't geld op is, verandert familie in vreemden. 't Enigste dat ik weet is dat Marie van haar weverietje

een breifabriekske van niemendalle gemaakt heeft. *(uit de lucht, nogal spottend)* Maricot. Eerder Marikrot ja! En onze Antoine, den dien is ingetrokken bij tante Cécile.

Phil': Ah tante Cécile! Waar dat diene fameuzen nonkel Theo mee getrouwd was!

Leo': Voilà, ge zijt mee. Zie je wel dat ge mijn familie al kent!

Phil': Ja, 't is wreed. Maar moest ik niet 't ei uit uw gat vragen, 'k wiste nog van nikske! Maar soit, zo weet ik nu ten minste al iets over uw familie. Dus: Gij en uw zuster Marie krijgen elk een weverietje, en uw broer krijgt niks en moet bij z'n tante intrekken? Wreed correct is dat mijns inziens toch niet zou 'k zeggen.

Leo': Wie zegt er dat Toine niks niet geërfd heeft. Dat heb ik toch niet gezegd zekerst?

Phil': Dat wel niet, maar 't lijkt er me toch op dat jullie veruit de grootste delen kregen?

Leo': 't Is nu ook niet dat ge van die weverietjes veel kermis kon maken hein! Zo ne chanceslag was dat nu ook weer niet! 'k Heb der meer moeten insteken dan dat er in zat!

Phil': Hoe gij? Ge zijt toch rijke met een bloeiend bedrijf?

Leo': En wie heeft er daarvoor gezorgd, voor dat bloeiend bedrijf peinst ge? Den dezen hier. En als ik heel eerlijk mag zijn, ook wel voor een groot deel mijn eerste vrouwke Clara Vansteenkiste zaliger. Dàt was nogal ne keer een commerçante! 't Was eigenlijk zij die op 't gedacht kwam om van de weverij een lingebedrijf te maken: *(met trotse weerklink)* Lathera! *(herhaalt met nog meer nadruk)* Lathera! Dà klinkt nogal wat beter hé? *(herhaalt trots en theatraal op de tonen van het bekende 'Rodania' promoliedje)* Retetete ... Lathera!

Phil': Ja. 'k had daar wel al veel van gehoord van Lathera, voor dat ik u leerde kennen, maar ik kon 'k ik mij dat niet permitteren hé. 'k Ben tenslotte maar de dochter van een klein zwijneboerken nietwaar?

Leo': En een zwijneboerinneke draagt geen lingerie misschienst? *(schiet in een schaterlach. Vindt z'n opmerking duidelijk heel geslaagd)*

Phil': Maar Leo toch, vaneigenst wel. Maar zulk geen dure dingen hé. Ha ja, voor in de zwijnestallen te lopen? Da's niet van doen hé!

Leo': Ge staat er pertankst heel goe mee als ik dat mag zeggen! Heeeel goe! God mille dju..., dat ik dat nog mag meemaken!....

Leo nadert naar Philine, pakt haar stevig vast en begint haar te kussen.

Tessa komt binnen vanuit de hall met natte haren en duidelijk nat geregende kleren. Volledig bemodderde stiletto's, minirokje, fel gekleurd bloesje, nogal veel eyeliner.

Ziet Phil en Leo niet onmiddellijk staan, is teveel met zichzelf bezig. Haar kleren wat aan het herschikken, haren terug wat in de plooi leggen,... edm... Kijkt op en ziet plots het kussend koppeltje dan toch staan.

Tess': En 't is hier precies beter were? Ge moet julder van mij surtout niks aantrekken zulle!

Leo en Philine schrikken en laten mekaar snel los, alsof ze betrapt werden op iets dat ze niet mochten doen.

Leo': Tessa! Is me dat verschieten zeg! Kunt gij niet kloppen?

Phil': Allez Leo, da's toch niet erg? Uw kleindochter mag toch weten én zien dat we malkanders geiren zien zekerst?

Leo': Ja dat wel, maar...

Tess': 't is natuurlijk niet da'k er niet tegen kan hé pepé, maar 't was voor mij ook efkes verschieten. 'k Peinsde 'k ik niet dat mijn grootvader met zulke dingen ging bezig zijn!

Leo': Ja misschien niet maar...

Tess': Maar zeg ne keer pépé, wat hebde gulder hier eigenlijk verloren in dat vervallen kot.

Phil': *(met een trotsheid in haar stem)* Oh maar Tessa, dat is geen vervallen kot hé. Dat is het kasteel van de familie Lateur- Bechamel en de Roste Gebuurs van Bekaerts.

Tess': Van wiedadde?

Phil': *(trots dat ze het nog weet)* De familie Lateur Bechamel... *(wordt onderbroken)*

Leo': Mijnen ouderlijken thuis!

Tess': Wablief?

Leo': G'hebt dat goed verstaan!

Tess': Is dàt hier dat onnozel villaatje waarover dat gij destijds gesproken hebt? Zo'n groot kasteel? Waarom deed gij daar zo kleinerend over pépé?

Phil': Zeg Leo, wat is dat hier allemaal? Wat hebde gij te verbergen?

Leo': Ja zeg 't is nu niet da'k...

Tess': Pépé, waarom geeft ge ons ne keer geen rondleidingske? 'k Ben daar zot van hé, van die oude gebouwen...

Phil': Da's nu nog ne keer een goed gedacht zie!

Leo': Ho ja, 'k zeg het, 't is nu niet dat 't zo bijzonder is zulle...

Tess neemt Leo bij de hand en stapt op de kelderdeur af.

Tess': Gauw, toont ne keer, wat is dat hier?

Tess doet de kelderdeur open. Leo heeft geen tijd om te reageren. Phil volgt vol belangstelling.

Ha, de kelder! Is 't ne wijnkelder pépé?

Leo wil antwoorden maar heeft de kans niet.

Heel zekerst wel hé? Ha ja in zo'n kasteel **moet** er toch ne wijnkelder zijn nietwaar?

Tess schakelt het licht aan en stapt door met Leo aan haar hand. Philine stapt hen nu plots al heel wat minder nieuwsgierig achterna.

Phil': d'Er zitten toch geen spinnen hé?

Tess': *(spottend, terwijl Philine ook naar binnen gaat. We horen Tess nog antwoorden net voordat de deur dicht gaat. Philine laat de deur echter wel op een kier staan)* Spinnen? Bah neent gij. Enkel maar ratten! *(schiet in een lach)*

Net nadat het gezelschap in de kelder verdwenen is komen Marie en Pol het salon binnen vanuit de hall. Marie heeft een gebreide rok tot net onder de knie aan met een zeer fel gebloemde bloes met een gebreid vestje erboven. Ze draagt een zeer grote zonnebril en een zonneklep (geen hoedje). Pol draagt een lange witte broek met fel gekleurd, totaal niet erbij passend hemd, en een marineblauwe blazer erboven. Op z'n hoofd een witte stoffen hoed. Pol komt wat achter en sleept twee zware valiezen mee. Marie is haar paraplu aan 't uitschudden. Pol heeft duidelijk meer in de regen gelopen dan Marie. Marie plaatst haar paraplu naast deze van Leo. Ze kijkt rond en overschouwt de ruimte.

Marie': Tedju, wat is dat hier? 't Is hier duidelijk onderhouden geweest op z'n nonkel Theophiels blijkbaar. Niet dus. Ge moet dat hier nu ne keer zien! En zeggen dat dat hier zo'n schoon kasteel was in mijnen kindertijd. En nu? Een ruïne!

Paul blijft te midden de salon staan met de valiezen nog in zijn handen. Staat te blazen van de inspanning.

Marie draait zich om naar Pol.

Marie': En wat staat gij daar nu zo onnozel te staan?

Pol': Ja zeg! Gij hebt gemakkelijk klappen gij! Ge moet gij niet sleuren aan die valiezen, gij vult ze alleen maar!

Marie': Oh here gottekes toch. Hij moet ook ne keer wat doen! Hebde gij dan pap ipv spieren in uw armen misschienst? Ge moogt daarvoren zo oud geleefd zijn dat ge nog geen valieske kunt dragen!

Pol': Een valieske zegt ze! Een valieske! Wat hebt gij daar eigenlijk allemaal in gestoken? Ze wegen gelijk lood! *(zet nu de valiezen neer)* En daarbij: waarom mochten die valiezen nu niet in de auto blijven zitten en mocht ik dat stuk antiek hier niet binnen in 't park rijden? Te voete door de regen en gepakt en gezakt met zulke zware valiezen! Al over zo ne langen oprit vol putten, bulten en plassen! Ge weet gij zekerst niet wat dat ge mij aandoet?

Marie': Dienen oprit, dat is een oprit voor paard en kar of voor tractors. Niet voor chique limousines gelijk den onzen. 't Is daarmee da'k gezeid heb dat ge hem buiten 't park moest parkeren.

Pol': Een beetje redelijk zijn hé Marie. Een Citroën DS van 1970 is nu niet bepaald een sjieke limousine maar een old-timer hein! Een stuk antiek dus!

Marie': Een reden te meer voor der extra zorg voor te dragen en hem een deftig plekske te geven! Ge gaat toch niet klagen zeker? Hij staat hoop en al 20 m ver!

Pol': Zekerst 100! Zou je geloven dat ik mij ook gelijk een stuk antiek voel. Ge zoudt d'ar beter wat meer zorg voor dragen!

Marie': Allez, allez! Menere heeft te klagen? Dat was 't er pertankst verleden weke in de Provence niet aan te zien, als ge met uw leeg gat in de zonne lag te liggen.

Pol wil ertussen komen maar krijgt de kans niet.

Zet die valiezen maar neffenst mijnen paraplu! En doet die natte hoed en veste af! 'k Ga weer alles naar den nieuwkuis mogen doen en ge weet hoe kostelijk dat dat is!

Pol': *(gaat de valiezen naast de paraplu's gaan zetten)* Maar gauw Marie, 'k een kan 'k ik daar toch niet aan doen dat 't regent zekerst?

Marie': 't Is potverdikke altijd 't zelfde met u. Ge kunt gij nooit ergens iets aan doen! Kunt ge gij nu ne keer niet wat beter opletten? Allez, zie naar mij! 'k Ben 'k ik wel niet nat!

Pol maakt gebaren om duidelijk te maken dat dat niet moeilijk is gezien zij een paraplu had en hij niet. Marie bekijkt de andere paraplu's en gaat er naartoe.

Marie': Tiens, 'k dachte dat ons Linda en Tim pas tegen den avond konden komen? 't Is raar dat hun paraplu's hier nù al staan.

Pol': Wie zegt er dat dat hun paraplu's zijn?

Marie': Van wie anders? Hebde gij d'er weet van dat er hier nog iemand gevraagd is misschienst?

Pol': Leo heeft toch evenveel recht van hier te zijn als gij?

Marie': Leo? Recht op zijn deel? Bij mijn weten heeft hij destijds gezegd dat hij ging afstand doen van al wat dat er ook nog maar van die, en ik citeer het, want 'k gaat nooit vergeten, "neuzezetters van een rosten bekaertdraad" van af viel. Azo heeft die dat gezeid hé. "Neuzezetters van een rosten bekaertdraad"! Dat zegt ge toch niet over uw voorouders waar dat ge alles aan te danken hebt?

Pol': Ja Marie, voor nu te zeggen dat ge de loterij gewonnen had met dat weverietje dat ge geërfd hebt,

Marie': Daar ziet, ge moet nu horen! Ge waart in den tijd anders wel niet te schone voor mijne kop zot te maken en zo rap mogelijk met mij te trouwen, ne keer dat ge wist dat dat weverietje van mij was! "Ja Marie, mijnen droom is zelfstandig een weverij te beginnen. Maar alleen zie ik dat niet zitten! Tegare met u mijn duifke. Dat zou mijnen droom in vervulling kunnen brengen!"

Pol': Hewel ja, dat is toch just? *(deftig citerend, met de vinger omhoog)* "Achter iedere goede zakenman, staat een sterke vrouw!" Zelfst in de politiek is dat azo!

Marie': Zakenman? Ge hebt geen note verstand van zaken doen gij. En ge had gene nagel voor aan uw gat te scharten!

Pol': Jamaar...

Marie': Maar die vergelijking met de politiek, de die is just. De grote Jan uithangen met 't geld van een ander! Maar verder van de reste...

Pol': *(tegen zichzelf)* 't Probleem was dat ge ook geen nagels had!

Marie': Dàt heb 'k g'hoord hé! Godverdikke, ge moet hem horen! Stank voor dank! Dat is 't! Uw weverietje trok verdorie op niks. Chance dat ik 't verstand had om d'er een breifabriekske van te maken of ge kon weer aan den band gaan staan! Zielepoot!

Pol staat intussen wat tussen z'n tanden te mompelen. Gaat er uiteraard niet mee akkoord maar kan er eigenlijk ook niet veel tegenwerk op bieden. Op dat moment komt Brenda Lateur binnen, de dochter van Leo. Ze is nog altijd, ondanks haar leeftijd redelijk 'hippiesch' gekleed, lange fleurige rok, dito losse blouse, grote strooien zonhoed en het peace-teken om de hals. Kauwend op haar kauwgum.

Bren': Dag madam, dag meneer. Ge hebt toevallig mijn vader en z'n nieuwe vlamme niet gezien zekerst?

Marie': Uw vader?

Bren': Ja, mijn vader. Volgens dienen Antwerpsen portier die beweert de notaris te zijn, is hij hier al.

Marie': 'k Vreze dat er een vergissing in 't spel is madammeke. Wij zijn hier voor een familie bijeenkomste, en 'k peinze niet dat er gepensioneerde hippies in de familie zitten!

Bren': Oeioei madammeke, hoe wete gij dat zo zeker?

Marie': Omdat ik dat wete!

Pol': Maar allez Marie, ge zijt gij dat toch niet zeker?

Marie': Gij moet zwijgen gij, g'hebt al genoeg zever verkocht!

Pol': En maar, 't is toch waar! Allez, kijkt naar ons Linda, die loopt toch ook azo gekleed rond?

Marie': Zwijgen zeg ik! Ge gaat toch ons dochter niet vergelijken met die Dolle Mina hier zekerst?

Bren': *(tot Pol)* Amaai menere, ge moogt het mij niet kwalijk pakken dat 'k het vrage, maar euh... *(wijst naar Marie)* ge zijt daar toevallig toch niet mee getrouwd zekers?

Pol wil antwoorden maar krijgt de kans niet.

Marie': Dat zijn uwe zakens niet, madame Pret!

Bren': Neenee, Lateur! Brenda Lateur is de naam.

Marie en Pol schrikken en komen dichterbij.

Marie' en Pol' (samen):

Brenda Lateur?

Bren': Euh ja. Zo speciaal is dat toch niet dat ge daar zo moet van verschieten?

Pol': Als ik het niet gepeisd had hé! *(gaat tot bij Brenda)* Maar meiske gij zijt vele veranderd!

Marie': Ja's Pol, z'ls vele veranderd. g' Hebt dat were goe gezien zulle! De laatste keer dat we haar gezien hebben was ze verdikke een jaar oud! z' Is vele veranderd. 't Zou d'er nog aan mankeren!

Bren': Ah ge kent mij?

Pol wil een gesprek aangaan met Brenda, maar Marie belemmert dit.

Marie': Niet overdrijven hé. Kennen is vele gezeid. Maar 'k peinze da'k wete wie dat ge zijt, laat het ons daarbij houden.

Pol gaat weer op Brenda af, wringt zich tussen Marie en Brenda en probeert nogmaals met haar te praten.

Pol': Hewel meiske 'k moet zeggen: ge zijt schone uitgegroeid!

Marie duwt Pol terug aan de kant.

Marie': Zevert niet gij, wat wete gij daarvan! Ik ben...

Bren': Marie-Pol Lateur, de zuster van mijn vader...

Marie': Euh... ja,... uw tante dus! Maar 't is wel niet Marie-Pol hé! 't Is Marie, zonder Pol. Mijne vent, den dien noemt Pol. Pol Vanheuverzwyn.

Bren': Hewel ja, gelijk dat ik zeg dus hé: Marie-Pol. Mijn vader zegt altijd: "Tante Marie-Pol. Azo hebt ge twee vliegen in ene klap! Marie-Pol van Marikrot."

Marie': Wablief? Zegt ie dat azo? Marikrot? Godverdikke de smeerlap!

Pol wil haar kalmeren maar Marie is in een Franse colère geschoten! Op 't moment dat Marie van haar af bijt komen Leo, Philine en Tessa terug vanuit de kelder. Leo op kop met een grote, bestofte fles Kasteelbier in z'n handen. Marie ziet dat niet want ze is te druk bezig met haar repliek tegen Brenda.

Marie': Hebt ge dat nu nog geweten, den omhoog gevallen keuterboer! 't Is niet omdat hij soutiens en jarretellen verkoopt dat breigoed geen klasse heeft hein! Hm, Marikrot, hoe durft hij! Gelijk dat zijn 'Lanteirn' meer is dan mijne Maricot zekerst.

Leo': Marie, dat heb ik gehoord hé!

Marie, Brenda en Pol schrikken van de plotse komst van het andere gezelschap.

Marie': Leo? Euh, gij hier?

Leo': Wat? Had ge gedacht dat 'k niet ging komen misschien?

Pol': Ziet ze wel Marie, 'k heb 't gezegd hé!

Marie': Hewel,... euh,... ja, euh..., neen ik, euh.... Ge hebt toch altijd gezeid dat....

Pol': ...ge niks niet meer moest hebben van die roste bekaertdraden...!

Marie': Pol!

Leo': Ho 't kan zijn dat ik daar vroeger anders over peisde, maar ne mens mag toch van gedacht veranderen hé! 'Revolutie is voor de jeugd, evolutie voor de deugd!'

Marie': Ge zijt dat nog altijd niet afgeleerd blijkbaar hé, dat westfluuts en die spreuken en citaten?

Leo': 'k Heb dat hier just zelve ter plekke uitgevonden als ge 't moet weten. Goed hé? En dat Westfluuts, dat is uit respect voor ons vader! Just gelijk dat gij dat Oostvlams van ons moeder overgepakt heeft. Maar dat was niet uit respect maar eerder omdat moeder 'van den adel' was! Maar zeg ne keer, wat wete gij daar over mijn klasse lingerie?

Marie': Hoe... hoe... hoe bedoelde?

Leo': 't is duidelijk dat ge nog nooit ne soutien van Lathera gedragen hebt hé! Ge zoudt wel anders klappen. Maar ja zo te zien draagt ge maar juste gebreide soutiens....

Het gezelschap schiet in een lach, Pol voorop, wat natuurlijk tegen de zin is van Marie.

Marie': *(tegen Pol, met de wijsvinger naar voor)* Houdt u in hé gij!

Pol': Ik zeg niks hé *(lachend)*

Marie': *(tegen Leo, wijzend naar de fles bier in z'n handen)* Kijkt naar uw eigen hé. Als ge zo voort doet gaat ge ze subiet nog zelf kunnen dragen, uw soutiens! *(geforceerde lach, maar niemand lacht mee)*

Phil': *(neemt Leo in de armen en wrijft liefkozend op z'n buik)* Mijn ventje heeft nog een heel schoon figuur voor zijne leeftijd! En euh ... alles werkt nog perfect, nietwaar snoezie?

Pol': *(vol interesse naar Phil kijkend)* Ah Leo, wat hoor ik? g'Hebt u verjongd?

Marie': Pol houdt uw manieren.

Pol': Maar Marie we mogen toch wel kennis maken zeker met madame...

Phil': Verkest. Philine Verkest. Of beter: Madame Lateur. *(Philine gaat tot bij Pol, geeft hem een hand en een kus op de wang.)* Dag meneer.

Pol is uiteraard zeer geflatteerd door de kus. Marie trekt hem van bij Philine weg.

Marie': Madame Lateur! Allez. Clara was niet meer goed genoeg voor meneer Leo?

Bren': Pas 't u op hé madame Krot! Al wat dat ge zegt over ons moeder zegde over de dochter!

Tessa': En de kleindochter!

Leo': Laat maar meiskes, laat maar. Onwetendheid is de moeder van alle domme uitspraken. 'k Ga d'er geen bolle sajette rond breien ze Marie: Clara is overleden. Dood. **Kan 'k er** iets aan doen? Neen ik, jammer genoeg! Maar ik heb mij nu inderdaad de luxe gepermitteerd, achter vele jaren van alleen te zijn, van mij iets jongers aan te schaffen. Is dat goed voor madam Marie?

Marie': Ja, heu, ... ge moet mij verexcuseren, maar dat wist ik natuurlijk niet hé...

Brenda en Tessa gaan naast Leo en Philine gaan staan met de armen gekruist en vormen als 't ware een groep Muskietiers, Leo met z'n fles bier als een wapen in z'n armen:

Tessa': Als ge 't niet weet, moet ge 't niet zeggen.

Bren': En die niets te zeggen heeft,

Leo': Moet zwijgen!

Phil': Volià.

Leo': En gij nu!

Marie staat er maar beteuterd bij. Pol heeft er eigenlijk z'n deugd in, doet moeite om dit te verstoppen, maar slaagt daar niet perfect in. Hij komt bij Marie staan, neemt haar voorzichtig in z'n armen.

Pol': Ja Marie, ge moet daar altijd mee opletten hé, met zulke uitspraken. 'k Hebt u al nog gezeid.

Marie duwt Pol opzij.

Marie': Niet simpel doen hé vent, 't is al gênant genoeg!

Intussen komen Linda (dochter van Pol en Marie), Tim (zoon van Linda) en Alexander De Wever (notaris) ook binnen. Linda op kop, helemaal in dezelfde stijl gekleed als Brenda, maar met een lange gebreide trui tot lager dan de knieën. Dan Tim (met licht beige kostuum met daaronder een geruite debardeur,

beetje nerdy), en achteraan Alexander (donker kostuum, en aktentas). Leo weet direct hoe laat het is, snapt dus onmiddellijk wie de nieuwkomers zijn.

Leo': Ah, kijkt daar zie, nog volk!

Marie draait zich om, ziet haar dochter en kleindochter binnenkomen en loopt er onmiddellijk naartoe.

Marie': Ah Linda, eindelijk ge zijt er!

Linda': Zeg ma, g'had mij wel al verteld van dat kasteel, maar toch niet dat het er azo uit zag hé zeg. Jongens, zo vervallen!

Tim': Ja mémé, en zo ver afgelegen!

Voordat Marie kan antwoorden is Leo al genaderd, met een glimlach op 't gelaat.

Leo': Heeft uw moeder de zaak een beetje schoner voorgesteld dan dat is?

Marie': Leo, moeit u niet!

Phil': *(uiteraard geïnteresseerd om nog meer familie te leren kennen, tot Leo)* Bolleke, zou je ons ne keer niet voorstellen?

Leo': Voorstellen? Bah ja ik kan 'k ik mij dat voorstellen wie dat dat is. Alhoewel,... als ik dat zo ne keer goe bekijke, is 't bijna niet mogelijk dat ne mens zich dat kan voorstellen dat 't mogelijk is dat 't zou zijn wat dat ik peinze dat 't is.

Phil': Hein?

Tess': Ik peinze dat dat de dochter en de kleindochter van Marie-Pol is. Allez, de familie Marikrot en compagnie gelijk dat we zouden zeggen.

Marie vliegt op Tessa af, en barst in een nieuwe Franse colère. Pol er achter aan om ze tegen te houden en te pogen te kalmeren.

Marie': Gij godverdomse lelijke teve! Hoe durfde zo over ons klappen! Ge kent ons alleenst niet!

Marie slaat Tessa met haar handtas. Brenda probeert de twee uit elkaar te trekken. Pol en Leo (zet eerst z'n fles bier op de salontafel) gaan er ook op af om de zaak uit mekaar te halen.

Pol': Allez Marie laat u niet zo opjagen. 't Is 't niet waard!

Marie': Dat uitschot gaat ons hier niet altijd voort kleineren zulle! Wat peist die snotneuze wel?

Leo': Blijft met uw poten van mijn kleindochter af, gij verroste breinaalde!

Phil': Leo dat zegde niet!

Leo': Ah neen ik zekerst. Wacht een beetje, 'k zal hier sebiet ne keer haar jartelle gaan opspannen zie.

Intussen staat het hele gezelschap te schelden en te roepen naar elkaar. Alleen Philine blijft bang aan de kant staan, de handen voor haar gezicht van angst. Alexander beseft dat er moet ingegrepen worden maar doet dit niet met de handen maar met een luide oproep. Hij heeft, gedurende het ganse stuk een heel duidelijke Antwerpse tongval.

Alex': Wilde doar naa ne kier mee oepaawen?

Geen reactie, ze doen gewoon door. Alexander komt heel voorzichtig dichterbij.

Alex': (roept) Wilde...

Plots een enorme luide bliksem en donderslag. Iedereen schrikt.

Bren': (tot Linda) Amai, dat was ne fermen!

Linda': Ja ge zegt wel! Den dien moet hier vlak bij gevallen zijn of 'k een heb d'er geen verstand van.

Bren': (tot Linda) Willen we ne keer gaan zien?

Alex': Is 't nu gedaan? We zijn hier voor een erfenis te verdelen hè! Niet voor een ander op z'n bakkes te kloppen of naar den bliksem te koekeloeren!

De partijen zijn door 't vershot van de donder uiteindelijk toch uit elkaar gescheiden en staan blazend naar Alexander te kijken. Brenda en Linda nemen elk een paraplu mee en muizen er stillekens van onder.

Leo': Ja meneer de notaris, g' hebt misschien wel gelijk. 't Zal waarschijnlijk toch niet echt de moeite zijn om der voor te vechten.

Marie': Hoe wete gij dat nu weeral? Wete gij meer dan ik misschien?

Alex': Zwijg nu toch ne keer!

Het gezelschap legt hun haar terug goed, trekt hun kleren terug effen en gaat netjes naast mekaar gaan staan, aan de ene kant de Lateurs, aan de andere kant de Vanheuverzwyns. Alex stelt zich centraal tussen de twee groepen op.

Alex': Gelijk dat ge weet, heb ik jullie allemaal naar hier geroepen in verband met de recenten dood van jullie nonkel Theofiel.

Het gezelschap staat te knikken en begint onder mekaar te babbelen in de trant van: ja dat wisten we al, dat is toch geen nieuws edm... Het valt intussen wel op dat Tessa en Tim zich wat afzonderen en onder mekaar wat staan te mompelen.

Alex': Zwijgen alstublieft! ... (stilte)... Merci! De genaamde Théophile Mathurin Bonfilius d'Oudecoz d'Ackem is namelijk twee maand geleden komen te gaan!

Phil': Wie dadde?

Leo': Hewel nonkel Theo. 'k Heb 't toch gezeid dat hij ook van adel was?

Alex kijkt boos naar Leo en Philine opdat ze zouden zwijgen, maar zij hebben dat niet in de gaten en doen gewoon door.

Phil': Oude kaas? Was 't hij kaasmarchand?

Alex nadert met een boze blik tot vlak bij Philine. Leo komt er tussen en verontschuldigt zich.

Leo': Ja 't is al goed meneer den notair, we gaan zwijgen. Maar mijn bezeke was efkes niet mee...

Alex': (doet zeer gewichtig) Twee maand heb ik in van alle soorten papieren en documenten zitten neuzen om te weten hoe dat de vork aan de steel zat! Twee maand! 'k Zou dus willen vragen om ulderen snebbel t' houden, anders is al mijn werk voor niks geweest! Akkoord?

Marie': Jaja meneer de notair, we gaan allemaal zwijgen. Doe maar verder.

Leo': Twee maand zegde? Amaai, is 't er dan toch nog 't een en 't ander te verdelen misschienst?

Alex': 't Is te zeggen dat er wel een paar calamiteiiten zijn tussen gekomen die de zaak nogal wat complexiteiiten hebben meegegeven. Met de logische procrastinatie ten gevolge.

Plots weer een hevige donderslag!

Marie': Amaai is me dat verschieten! En ons Linda loopt daar buiten! Pol! Ons Linda!

Pol': Marie, ge weet dat ze zot is van donder en bliksem hein. We hebben 't haar al zo dikwijls gezeid dat ze daar moet mee opletten. *(draait zich naar Leo)* Maar ja, geen zeggen aan hé!

Leo': Just haar moeder zekerst?

Marie vliegt op Leo af, maar Pol en Tim houden haar tegen.

Tim': Mémé, kalmeert nu toch ne keer. Nonkel Leo zegt dat toch maar enkel voor u te plagen?

Marie': Die heeft nog van heel z'n leven niets anders gedaan!

Leo': Plagen is toch liefde vragen zusterke?

Leo en Pol schieten in een lach.

Alex': Hoe zit het! Mag ik door doen met mijn exposé? Of gaan we d'er een nachtjen over slapen?

Tim': 'k Zal ne keer gaan kijken hoe dat 't met mijn moeder is.

Tessa staat intussen door het terrasraam te kijken, wat intussen al redelijk verduisterd is. De avond is nl aan 't vallen.

Tess': Wacht, 'k ga mee!

Tessa neemt de laatste paraplu meen en Tim en Tessa af deur hall.

Leo': *(Gaat tot bij Alexander)* Wablieft? d'Er een nachtjen over slapen? Hoe lang peisde gij wel van hier uwen exposé te trekken?

Alex': As ge mij laat door doen, kan dat hier rap gedaan zijn, maar gelijk dat jullie nu bezig zijn kan 't gemakkelijk duren tot morgenvoeg.

Leo': Ge zijt niet goed zekerst, *(ook met Antwerps accent)* tot morgenvroeg! Laat mij ne keer peinzen: twee keren niet, hoe lang duurt dat om dat te verdelen?

Marie': Leo! Laat meneer de notair nu toch ne keer zijne zeg zeggen!

Alex': ... Gelijk da'k dus zei,...

Alexander wil verder doen met z'n uiteenzetting maar wordt plots onderbroken doordat Brenda, Linda, Tessa en Tim terug binnenkomen.

Bren': Ja wadde dadde! Zo'n beesteweer.

Linda': Ja, maar fantastisch schone bliksems hé zeg!

Marie': Maar allee meiske, dat is nu toch geen weer om buiten te gaan lopen! Ge gaat een plaag oplopen!

Linda': Maar ma toch. 'k Ben geen klein kind niet meer he! De wonderen der natuur zijn 't schoonst als ge ze live en integraal en van 't midden d'er in meemaakt.

Bren': Jaja, maar die boom die omver plofte bij die tweede inslag, die had ge toch niet zien komen! Miljaar dat scheelde niet veel!

Marie': Wat? Is 't er een boom omvergewaaid?

Iedereen, behalve Leo, Pol en Alexander, stormt naar het terrasraam om te kijken of ze er iets van kunnen zien. Leo gaat intussen terug naar de salontafel en neemt z'n fles Kasteelbier weer vast. Hij doet teken naar Pol als wil hij duidelijk maken: "wat denkt ge, zouden we niet beter enen drinken?" Pol knikt, en Leo gaat in de barkast op zoek naar glazen.

Het groepje staat de ene voor de andere en over elkaars schouders door 't raam te kijken, maar eigenlijk zien ze zo goed als niks, want 't is intussen donker geworden.

Alexander gaat zich in de zetel gaan zetten, de handen in het haar, totaal overstuur omdat hij er maar niet in slaagt z'n ding te doen, en denkend: "Waar ben ik in godsnaam aan begonnen?"

Marie': Waar ligt hij? Ik zie niks!

Bren': Ja tante, logisch hé, 't is stekke donker!

Linda': En ook moeder, hij ligt veel te ver. Ge kunt hem van hier toch niet zien liggen!

Tim': Den dezen misschienst niet, maar die andere drie misschienst wel!

Marie': Andere drie? Hoeveel zijn d'er wel omver gewaaid misschienst?

Leo heeft intussen twee glazen uit de kast gehaald en samen met Pol gaan ze in de canapé gaan zitten om aan het bier te beginnen. Leo begint de fles te openen. Ze is met een 'champagnekurk'. Hij wil het voorzichtig doen, want wil uiteraard zo weinig mogelijk morsen.

Tess': Wij hebben d'er in totaal 4 zien liggen. Maar verder in 't park kunnen d'er gerust nog meer liggen.

Marie': Nog meer?

Linda': Ja ma, we zijn just maar tot op den oprit geweest. Verder in 't park was te gevaarlijk.

Marie': Op de oprit? Versta 'k ik dat goed? Op de oprit?

Bren', Tess', Linda' en Tim' tesamen:

Yep! Op den oprit!

Marie': Maar dan wil dat zeggen...

Bren': Dat we hier vast zitten, want den oprit ligt volledig geblokkeerd.

'PLOF!'

We hoorden de plof van het ontkurken van de bierfles. Het gezelschap aan het raam draait zich om. Marie bekijkt het duo met ogen als mitraillettes, de handen in de zij.

Leo': (schenkt het bier uit) Hierzie Pol, laat het u smaken jong.

'k Ben echt ne keer benieuwd. Een Kasteelbierke van 1986! Dat kan niet anders dan goed zijn!

Pol': Is dat dan niet over datum?

Leo': Pol toch ventje, ge moet nog vele leren hein! Zo'n Godendrank, dat verbetert alleen maar. Dat wordt niet slecht!

Marie': Pol!

Pol': *(slaat geen acht op Marie, proeft van het bier)* Hewel Leo, g'hebt gelijk. Verdju dat is goed!

Leo': *(proeft eveneens)* Mmmm! Zalig. 't Is toch niet te geloven dat ze dat kunnen maken met gewoon een pote gerst en hoppebellen te koken!

Marie': *(luid)* Pol!

Pol': Oei Leo, 'k peinze dat mijn hoppebelle ook aan 't koken is.

Marie': Pol, verdorie, wat zit je daar nu te zuipen? 't Is nogal de moment!

Pol': Jammaar ja, we kunnen toch even goe 't nuttige aan 't aangename paren toch?

Leo': Heel just Pol. Ge zijt ne vent naar mijn hart!

Marie': Leo, gij moogt u gerust een stuk in uw voeten drinken, maar trekt er godverdikke mijne Pol niet in mee!

Leo': Die jongen mag toch wel een keer een verzetje hebben zekerst, wat is dat nu?

Marie': Ho gij Pol! Zet godverdomme die pinte nere! Hebde g'hoord wat dat er hier gezegd werd?

Pol zet z'n glas op de salontafel.

Pol': Is 't er wat gebeurd schat?

Linda': Ja pa, d'er is wat gebeurd. Er zijn bomen omver gebliksemd en ze liggen op den oprit.

Bren': En dus is de oprit geblokkeerd.

Tess': Waardoor dat we nu vast zitten.

Pol': Hoe wil je zeggen, vast zitten?

Marie': Verdikke verstaat ge't weer niet! We zitten vast! We kunnen hier niet meer weg! Niet meer naar huis!

Leo': Dedju Pol, dat wil zeggen dat we hier gaan moeten blijven! We gaan wij niet toekomen met 1 fles! *(Pol en Leo schieten in een lach)*

Phil': Leo, zegt dat niet waar is hé. We gaan wij hier in dat koud kasteel toch niet moeten blijven slapen zekerst?

Leo': Als 't just is wat dat de meiskes zeggen, vrees ik van wel. Maar van den anderen kant komt dat misschien nog goed uit? Gij kunt eindelijk de familie leren kennen en Alexander kan gerust zijnen tijd pakken om die, volgens hem wreed gecompliceerde erfeniskwestie uiteen te zetten.

Alex': *(luid en kordaat)* Vergeet het! Ge denkt toch niet dat 'k ik in deze omstandigheden nog zal doordoen?

Tessa is intussen met haar GSM bezig. Ze zondert zich wat af om de rest niet te veel te storen.

Marie': Maar allez meneer den notair, 't is niet omdat er enen onnozelaar tussen zit dat de rest niet moet weten hoe dat 't zit toch?

Leo': *(springt recht en stormt op Marie af)* Een beetje op uw woorden letten hé zusterke!

Phil': Schatje uw hart!

Alex': Dàt is nu just wat dat 'k wilde bedoelen zie! Jullie doen niet anders dan malkanders in de haren vliegen en manen exposé onderbreken. Op die manier kan 'k ik niet deftig werken en deze zaak finaliseren hein!

Marie': Jamaar meneer den notair...

Alex': Doe geen moeite madam! Mijn besluit staat vast: Ik stop d'ermee voor vandaag!

Linda': En hoe moet dat dan verder?

Alex': We gaan d'er inderdaad een nachtjen over slapen! D'er zijn hier kamers genoeg.

Tess': Ja, d'er gaat inderdaad niks anders opzitten. 'k Heb de pompiers gebeld om die bomen te komen wegnemen, maar ze zijn momenteel overbelast en kunnen pas morgenvoormiddag komen!

Alex': Zorgt dat ge overeen komt wie dat er waar slaapt. Ik pak de kleine kamer vanachter met zicht op 't park!

Marie': Allez dat komt dan nog goed uit dat we ons valiezen direct mee naar binnen gebracht hebben. 't Is gelijk dat 'k het ingegeven was dat 't zo ging aflopen.

Leo': Pol jong, wat peisde? Gaan we d'er nog eentje kraken?

Pol': Ho waarom niet schoonbroere? Dat laat hem drinken hein!

Phil': Maar zoetje, ik kan toch niet in die kleren gaan slapen? Ik moet mijn slaapkleren hebben!

Leo': Hoe? Waarom? In Canada had ge zelfst geen kleren nodig!

Pol en Leo schieten weer in een bulderlach. Philine staat beteuterd en ontgoocheld te kijken naar het tweetal.

Tessa zal wel de valiezen gaan halen, Hommeltjen. Nietwaar Tess?

Tess': *(ironisch)* Allez pépé, omdat ge 't zo schone vraagt!

Tim': Weet ge wat Tessa, 'k zal een handje helpen!

Tess': Ho Tim, dat is vriendelijk zeg! Merci!

Tessa en Tim gaan af, maar Leo roept hen nog toe:

Leo': En brengt ook die bak met dat Canadees bier dat 'k ginder gekregen heb mee. We kunnen dan een keer vergelijken met dat bier van hier!

Pol': Ah ja Leo. Een bierproefavond! Goed gedacht!

Linda': Wat denk je Brenda? We zullen dan ook maar best een kamer gaan zoeken zekerst?

Marie': Ja, wacht, 'k ga mee. 'k Wil wel een keer zien hoe dat die d'er bij liggen!

Phil': Ho Marie, mag ik ook mee, want ik ken hier de baan niet he!

Marie': Bah ja schoonzusterke. Want 'k peinze niet dat we vanavond nog vele op ons venten gaan moeten rekenen! Venten en bier....

Leo' en Pol': *(samen met een glas kasteelbier in de hoogte)*
... da's één groot plezier!! *(Schieten in een luide lach)*

Bren': ...maar we zouden misschien beter toch wel eerst de gordijnen dicht doen en dat slecht weer buiten steken! Veel is 't er toch niet meer te zien!

Brenda en Linda doen het doek dicht. Intussen gaan de andere vrouwen hoofdschuddend af. Pol en Leo blijven in de canapé zitten en genieten van hun bier.

DOEK

Tweede bedrijf.

Brenda en Linda openen het doek, dus eigenlijk de gordijnen van het grote raam naar de vijver. De gordijnen achteraan zijn nu ook dicht.

De paraplu's en de valiezen zijn weg.

Leo en Pol liggen tegen mekaar te slapen in de canapé. Het salontafel staat vol met lege flesjes van het Canadees bier. 't Is duidelijk dat ze zich fameus te goed hebben gedaan aan 't bier en nu hun roes aan 't uitslapen zijn.

De haard brandt.

Bren': *(naar buiten, dus in de zaal aan 't kijken)* Ge moet nu ne keer kijken welk schoon weer!

Linda': *(ook naar buiten aan 't kijken)* Ja, 't is wreed hé zeg! En gisteren zo'n wolkbreuk! Chance dat 't wat uitgeklaard is en dat 't niet te lang geduurd heeft. Nog een beetje en d'er stonden geen bomen meer in dat park hier!

Bren': Voor 't zelfde geld kwam er zo 'n boom op 't kasteel terecht. Dàt ging pas een bonk geven!

Linda': *(eventjes achterom kijkend naar de twee in de canapé)* Zwijg stil! We hebben d'er nu al twee die niet meer weten van welke planeet ze zijn, wat zou 't dan geweest zijn?

Bren': Ja, ge zegt wel! Maar 'k moet zeggen: dat park ziet er met wat zon toch al een pak schoner uit. Ons pa heeft eigenlijk nooit veel verteld over dat kasteel en 't park. Daarmee wist ik eigenlijk niet goed wat ik er mij moest bij voorstellen. Maar echt waar, gelijk dat het er nu bij ligt, zo in 't zonneke: dat valt toch wel best mee, vindt ge niet?

Linda': Dat is al te zien van uit wat standpunt dat ge kijkt hé.

Bren': Hewel ja, van hier zo, vanuit 't salon.

Linda': Ik bedoel: Als ik mijn moeder moest geloven was dat hier 't schoonste kasteelpark van 't land en omstreken! Voor u valt het misschien mee omdat ge van toeten nog van blazen wist, maar voor mij valt dat lelijk tegen! 't Enige wat een beetje redelijk is, is die vijver hier. Dat heeft inderdaad wel iets moet 'k zeggen.

Bren': Ja 't is waar. Zo ne vijver die tot tegen 't terrasraam komt.... Dat geeft zo een erg open, wijds gevoel. Een gevoel van vrijheid! Just jammer van die fontein daar *(wijst naar de zaal)* met die lelijke blote madammen. *(lachend)* 'k Zie liever wat gespierde blote venten.

Linda': *(lachend)* Ja ik ook. Maar 'k heb toch liever een echte gespierde blote vent dan zo een arduinen geval. Voor mij moeten ze bijlange niet over gans hun lijf hard en stijf zijn ze!

Schieten beiden in een luide lach.

Bren': Oh kijkt. d' Er zit zelfst vis is! *(wijst naar de zaal)* Kijkt daar! En daar! *(wijst in de zaal verschillende plaatsen aan, redelijk naar sommige toeschouwers gericht)* Maar den dien daar ziet er mij toch maar een raren uit ze! Hij is verzekerst al pensioengerechtigd zo te zien. Gelijk dat hij achter adem aan 't snakken is....

Linda': En daar! Zo'n dikzak. Amaai!

Bren': Ja, Maggie, een blok van een koi!

Weer schieten ze in een lach. Ze keren zich om. Linda gaat de gordijnen aan het terrasraam kant park gaan openen. Brenda gaat naar de salontafel en bekijkt het stel in de canapé en de lege flesjes bier.

Bren': Ziet dat hier liggen! Bierproefavond! Zuipavond ja!

Brenda en Linda beginnen wat op te ruimen.

Linda': Och Brenda, ge moet dat anders zien. 't Lijkt mij eerder een historisch moment. Het moment van de verbroedering. De familie herenigd, achter al die jaren. Zie ze ne keer liggen, zo vredig in mekaars armen.

Bren': "In den drank kent men zijn vrienden" zou mijn vader zeggen.

Linda': Ze kwamen in alle geval goed overeen gisterenavond, we kunnen d'er dus zelfs niet eens over zagen of klagen.

Bren': Wij komen wij toch ook goed overeen? We hebben potverdikke tot een gat in de nacht zitten babbelen.

Linda': Twee nichten die mekaar nog nooit gezien hebben, hebben dan ook veel te vertellen hé!

Bren': 'k Heb d'er deugd van gehad. Eindelijk wat meer van de familie te weten gekomen! Just jammer dat dienen notaris hem plots kwam moeien.

Linda': Ho 'k weet niet? Mij stoorde dat niet echt. 't Lijkt me wel ne toffe gast.

Bren': Toffe gast? Tegen mij heeft hij bijna zijne mond niet open gedaan.

Linda': Ho, ik kan daar anders niet over klagen. Tegen mij heeft hij...

Bren': ... Ja vaneigenst! 'k Heb zo den indruk dat gij en diene Alexander.... Hé Euh ... allez gauw, ge weet wel hein,....? (*probeert Linda uit te horen*)

Linda': Hoe bedoelt ge?

Bren': Hewel... 'k Had anders wel den indruk dat ge gulder toch wél wreed goed konden klappen.

Linda': Ho ja? 'k Weet niet? Wat is 't er daar verkeerd aan?

Bren': Allez Linda! Hij bleef maar babbelen. En u zo begluren! Amaai, z'n ogen vielen bijkanst uit zijne kop! Uwen decolleté binnen!

Linda': Ho ja datte! God ja jong, dat ben 'k ik gewoon zé. Gij niet? Of zijt ge jaloers?

Bren': Ikke jaloers? Begot neen ik. Maar 'k moet zeggen, ...

Linda': Ge moest ook maar een knopke meer open gezet hebben! 't Is ne schonen jongen hé! En daarbij: 'k Heb mijn oude en 'k ben alleen. Wie of wat zou d'er mij tegen houden?

Bren': Ziet ze wel dat ge hem ook ziet zitten? 'k Had het wel gepeisd!

Linda': Hoe zegde dat? "Ziet ze wel dat ge hem ook ziet zitten?" Wat bedoelt ge met "ook"?

Bren': (*voelt zich betrap*) Euh wel, euh... Ja, ja, g' hebt gelijk: hij mag 't er zijn! 't Is waar. 't Is ne ... ne knappe gast.

Linda': En surtout - maar 'k klappe nu voor mijn eigen, 'k weet natuurlijk niet hoe dat dat bij u zit - als ge zo al een tijdje op een droge wei staat...

Bren': Ja... (*zucht*), 't is ook al lang geleden dat mijne wei gemest geworden is. 't Is ooit anders geweest!

Linda': Zegt wel! In mijn jonge jaren moeste 'k zelfst sulferblomme smijten of ze bleven rond mijn gat draaien! Maar intussen ben ik d'er mee gestopt.

Bren': Met de venten?

Linda': Verdikke bah neen gij! Met die sulferblomme!

Bren': Ah ja, 'k peisde al dat g' al over datum waart! Dat zou toch nog wel een beetje vroeg zijn op onze leeftijd! Maar allez, die wilde jaren hebben ons toch schone kinders opgeleverd!

Linda': Ja, dat is waar!

Bren': Zeg à propos Linda, die zoon van u, hoe oud is die eigenlijk?

Linda': Mijnen Tim? Van 't jaar '95! Den achtienden april!

Bren': Wat? Allez gij. Maar dat moet nu wel lukken! Tessa is van den veertienden april van '95! Ge waart er dan ook wel vroeg bij?

Linda': Zwijgt zere. 'k Ware nog maar juste 17! Dat was efkes slikken ze! En gij?

Bren': Achttien was ik!...'t Was nogal een spel zé als 'k ik thuis kwam van retraite met 't bericht dat ik in verwachtinge was. Ho, mijn vader gaf 't er nogal lappen op! "Retraite, retraite! Wete gij wel wat dat dat wil zeggen 'retraite'? In 't Vlams is dat bij mijn weten 'terugtrekken'! Hewel, diene pierewaai had hem beter teruggetrokken, en liefst op tijd! Of op z'n minst z'n cadeautje verpakt!"

Linda': Was 't bij u ook op kamp dat ge prijs had?

Bren': Ja 't. Met de laatste jaars middelbaar! Een retraite op aanraden van de nonnekes. We zagen dat vaneigens wreed goed zitten hé! Een bende jonge dollemina's die peinzen dat ze de wereld al kennen, en hun bloemmekes kunnen laten bloeien voor de Franse bijtjes. En als jong ding vond ik dat vaneigens een hele prestatie da'k in 't oog viel van onzen langharigen begeleider. Alex peins ik dat hij noemde. Ha ja, wat had ge gedacht? Ne gast van rond de dertig die interesse toont in een popke van 18! Dan moet ge toch wel iets hebben dat een ander niet heeft hein! Maar ja, voor dat ge 't weet zit ge met ne bokaal zeem in uw sacoché! (*wrijft over haar buik*)

Linda': Bij mij was 't juste van 't zelfste! Een bezinningskamp in een godverlaten dorpken ieveranst in Frankrijk. Maar veel bezinnen hebben wij daar ook niet gedaan ze! Ja, bezinnen over de naastenliefde, dat wel. Met de klemtoon op 'liefde', en surtout (*lachend*) op de praktijkoefeningen...! Amai, dat was nogal een bom die viel toen dat ik met dat nieuws thuis kwam en zei dat 'k van diene gast die mij dat gelapt had, Arnold heette hij, dat 'k van diene gast dus niks meer moest weten! Jawadde dadde...! g'Had mijn moeder moeten horen! 'k Zei tegen ons ma: " 't Is misschien gevallen gelijk een bom, maar dat 't is wat dat 't wilt, 'k hou mijn kind. Ik wordt een BOM!"

Plots horen we een enorme, luide bonk! Brenda en Linda schrikken. Leo schiet wakker, Pol is niet wakker te krijgen, blijft rustig voort slapen, z'n mond wijd open gesperd. Brenda en Linda gaan naar het terrasraam achteraan gaan kijken in de tuin.

Leo': Een bomme? Is 't er een bomme gevallen?

Bren': Hewel, 'k weet niet wat dat er juist gebeurd is. Linda en ik waren just aan 't vertellen over 't feit dat we alle twee een BOM zijn, en hoe dat dat gevallen is bij ons thuis, als 't er al met eens ne enorm luiden bonk was.

Leo': Een bomme gevallen bij ons 't huis? Wanneer dat?

Bren': Maar pa toch. Een BOM! Een Bewust Ongehuwde Moeder! Ge weet toch nog wel dat ge d'er al dat spel rond gemaakt hebt destijds?

Leo': Ja zeg, ...

Linda komt er tussen. Ze is nog altijd door 't raam aan 't kijken.

Linda': Al wat dat ik zie is dat de pompiers gearriveerd zijn om die bomen in stukken te zagen en weg te pakken van den oprit. Maar anders zie 'k ik niks abnormaals.

Leo staat op uit de canapé. Hij moet daarvoor eerst Pol van zich afduwen, maar deze slaapt gewoon verder. Hij smekt wel eerst eens met de mond, likt zijn lippen, maar legt zich dan terug goed, hoofd achterover en mond weer wijd open. Leo staat op maar heeft duidelijk pijn in de rug, na een nachtje op de bank gelegen te hebben.

Leo': *(tegen zichzelf)* Godvermiljaarde, mijne rik! *(westhoeks dialect voor 'rug')* Leo vent, dat was niet van jou slimste om te blijven slapen op diene canapé hein!

Bren': Ja pa, ge moest maar azo niet gezopen hebben hein!

Leo': w'Hebben wij niet gezopen! Wij hebben gedegusteerd!

Bren': Leg mij ne keer 't verschil uit? 't Resultaat is in alle geval 't zelfde: ZAT!

Leo': Wat? Hoe durfde dat zeggen van uw vader? 'k Ben 'k ik niet zat! Ten hoogste geïntoxiceerd!

Bren': In de hoogste graad geïntoxiceerd zekerst?

Leo is intussen strompelend en mankend tot aan 't raam geraakt.

Leo': Zwijgt, ga uit de weg en laat mij deure, dat 'k ook wat zie. Toont ne keer: Wat steken die bierpompen daar allemaal uit?

Bren': Ge moogt er van klappen! Allez, wat moet die notaris daar nu van peinzen? Diene mens steekt daar al z'n energie in om uit te pluizen hoe dat die erfenis in mekaar zit, en gij zit u lekker gezellig te bezatten. Een beetje respect hé pa!

Leo': Zat, zat! 'k Zeg het...

Bren': Zeg Linda kijkt, uwen Alexander loopt daar ook zie!

Linda': *(kijkt terug met volle belangstelling door 't raam)* Brenda! Dat is mijnen Alexander niet he!

Bren': Neen 't Linda, maar hoe lang gaat 't nog duren tegen dat hij op uwe wei staat te grazen?

Leo': Zeg meiskes, heb ik iets gemist?

Linda': Neenee nonkel, bijlange niet. Brenda heeft hallucinaties. Ze ziet dingen die niet te zien zijn.

Leo': Ha? *(richt zich tot Brenda)* Hebt ge ook aan den drank gezeten?

Bren': Ho pa, Linda is haren wei aan 't vetten maar ze wil het niet toegeven.

Leo': *(draait zich om en strompelt naar de aparte fauteuil)* Wei aan 't vetten? Grazen? Hallucinaties?
Verdju Leo jong, oftewel zijt ge ouder dan ge peist, oftewel hebt ge toch teveel gedronken.

Leo zet zich kreunend in de zetel, legt z'n hoofd achterover en wil terug gaan inslapen.

Brenda stopt met door 't raam te kijken en draait zich ook terug naar het salon.

Intussen is er water van uit het plafond op het hoofd van Pol beginnen druppelen. Deze schudt af en toe met z'n hoofd en wrijft af en toe de druppels water van z'n hoofd, maar blijft verder doorslapen.

Niemand merkt dit voorlopig op, het publiek (hopelijk) uiteraard wel.

Bren': Volgens mij doen die pompiers daar niks verkeerd. Een boom in stukken zagen die al op de grond ligt kan toch niet meer op een dak of zo vallen? Maar zo 'n bonk, dat moet toch van ergens voort komen? 't Is toch niet meer aan 't donderen ook hé?

Brenda merkt plots het gedruppel op het hoofd van Pol.

Bren': Maar zeg wat is dat hier? Hewel merci, en 't is hier verdikke aan 't binnen regenen op uw vader zijne kop!

Linda': Binnen regenen? *(kijkt naar buiten)* Zie je 't gij regenen? Ik niet zulle!

Bren': Hewel ja dat is 't just. Als 't niet regent, vanwaar kan dat water dan komen?

Linda en Brenda gaan tot bij Pol en schudden hem wakker. Aanvankelijk lukt het niet zo goed, dus schuiven ze de canapé wat aan de kant.

Linda': 'k Weet niet. Een gesprongen waterleiding misschien *(kletst intussen op de wangen van Pol)*
Pa, wordt wakker! Nu zit ge nog letterlijk in 't sop ook nog!

Pol komt beetje bij beetje wakker, maar is duidelijk nog serieus versuft.

Bren': Amai, die heeft het duidelijk harder te pakken dan mijn vader!

Linda en Brenda trekken Pol rechtop en blijven op z'n wangen kletsen en hem wakker roepen.

Linda': Ja Brenda hij zal zo niet getraind zijn gelijk uw vader zekerst!

Leo': *(zet zich recht, opent de ogen)* Dat heb ik g'hoord ze! Ik duld hier geen beledigingen hé.

Linda': Maar nonkel da's geen belediging, da's een compliment!

Leo': Ha, dan is 't goed. Hoe is 't met nonkel Pol?

Bren': 'k Peinze dat we d'er niet vele meer gaan kunnen mee doen vandaag! Maar hij is tenminste al z'n eerste deel van de erfenisse zeker!

Leo': *(springt recht)* Godver miljaar, zeg dat 't niet waar is hein? Heeft die Sinjoor toch verder gedaan met z'n exposé?

Bren': Pa, ...

Leo': Die godverdomsken achterbaksen lussak! Wacht tot...

Bren': Pa, stopt ne keer! Ik bedoelde dat hij al zeker is dat hij een **kater** geërfd heeft. 't Was een graptje hé zeg! Alexander die jongen heeft gedaan gelijk dat hij beloofd heeft: gewacht tot vandaag, tot dat iedereen tot rust gekomen is en niet altijd voort ruzie aan 't maken is. Maar ge zijt nog maar half wakker en ge begint weeral opnieuw!

Intussen komt Alexander binnen. Hij heeft het kabaal en gesprek duidelijk gehoord. Pol zit intussen versuft voor zich uit te staren in de canapé.

Leo': Ja ja, 't is al goed.

Leo gaat op Pol af, bekijkt hem eens goed, kijkt eens naar boven waar het gedruppel uit komt en gaat dan af naar de keuken mompelend:

Wat kot, wat kot!

Alex': *(op vanuit de hall)* Zo te horen heeft dat blijkbaar dus allemaal niet veel uitgehaald hei, een nachtjen rust! Maar soit, we leren d'er mee leven!

Linda': *(poeslief)* Ha Alex, ge zijt er!

Bren': Ah zo zie! Gij moogt al 'Alex' zeggen tegen meneer Alexander.

Linda wil er tussen komen maar Alexander is haar voor.

Alex': Ik ben 'k ik ne zachtaardigen mens hei. Al wie dat mij geiren heeft, en die dat ik geiren heb, mag van mij gerust Alex zeggen. Ge weet toch, juffra Bren, achter onzen babbel van vannacht, dat gij dat ook moogt?

Linda': Bren? Vannacht? ... Gij schijnheilige rosse! Totetrekster! Hebt gij vanacht....?

Alexander is weer de reactie, nu van Brenda voor.

Alex': Ja Lindaken, achter dat wij uit mekanders zijn gegaan gisterenavond en achter dat gij mij achterna zijt gelopen voor nog een apart babbelke in de keuken, zogezegd om een glazeke water te komen drinken, is ook Brenda nog efkes tot bij mij op de kamer gekomen.

Linda': *(Kijkt boos, en jaloers naar Brenda)*. Zijt gij op zijn kamer geweest? Alleen?

Alex': Zij gerust Lindaken, d'er is, behalve een kort babbelke en een kuske op de wang, nikske gebeurd. Nikske meer dus dan wat wij gedaan hebben in de keuken,... *(kijkt naar Brenda)* maar ook niets minder!

Alexander gaat nu naar beide vrouwen toe, slaat rond elke schouder een arm en trekt ze beiden dicht tegen zich aan.

Alex': *(duidelijk genietend van de interesse van de dames)* Jullie staan dus gelijk! Goe?

Alexander kijkt van links naar rechts beide vrouwen aan. Beiden knikken, hoofd naar beneden, wat beschaamd om zoveel jaloezie.

Alex': Zo, kunnen we dan terug vrede sluiten?

Linda' en Bren' samen:

Ja sorry, 'k was wat jaloers.

Alex': Voilà zie. Da's toch allemaal zo moeilijk niet? d' Er is helemaal gene reden om jaloers te zijn. 'k Zie jullie alle twee geiren! Goe?... Allee, kuske?

Hiermee bedoelt hij dat beiden elkaar een 'verzoeningskus' geven, duwt ze dus samen naar voor, maar ze geven elk een kus op z'n eigen wang. Hij schrikt er wel wat van maar valt onmiddellijk op z'n poten:

Alex': Maar meiskes toch! Hierzie! *(geeft nu zelf aan elk een kus)* Zo goe?

Leo op vanuit keuken. Hij heeft een emmer en een dweil in de handen. Hij ziet Alexander staan kussen met de meisjes.

Leo': Hela, wat is dat daar! Zeg Brenda, hoeveel venten ga je gij nu nog proberen binnen te doen? Probeert nu toch ne keer iets serieus aan te pakken hé zeg! Hoeveel hebt ge d'er heb nu al g'had? En iedere keer voor een week of twee, als 't wel gaat! Altijd al dat geflikflooï, dat trekt op geen oude savatte. Ge zijt verdikke al 40!

Bren': Maar pa toch, dat is geen geflikflooï! Dat is gewoon een manier van vriendschappelijk om te gaan met mensen. Meer moet ge daar niet achter zoeken.

Leo': Ja ja 't is al goed.

Leo richt zich, zwaaiend met emmer en dweil, plots tot Alexander.

Zeg George Clooney, hebt gij daar buiten iets gezien dat zou kunnen ontploft of naar beneden gevallen zijn?

Alexander komt nader en steek lichtjes z'n schouders op.

Alex': *(schuchter, durft bijna niet te antwoorden)* Nee!

Leo': Hoe neen? d'Er moet toch pertankst wel iets gebeurd zijn hé! Zo 'n een bonk!

Linda': Ja nonkel, d'er moet inderdaad zekerst iets gebeurd zijn. Maar wat dat 'k ik ook wel raar vind, is dat het ter sedert beginnen binnen regenen is...

Bren': ... te binst dat 't eigenlijk niet regent!

Leo': Ha ja, 't is waar, dien drup. Ne mens zou zijne kop nog vergeten met al diene zever hier.

Leo haast zich met de emmer en dweil naar de druppende plaats, verschuift de zetel een beetje, begint met de dweil wat op te kuisen en plaatst dan de emmer onder den drup.

Bren': Zeg Linda, wat doen ons kinders daar bij die pompiers?

Linda gaat tot bij Brenda en kijkt eveneens door het raam.

Bren': Allez ge moet mijn Tessa daar nu ne keer bezig zien! Kunt ge nu nog meer met uw kont staan draaien?

Leo': Ja Brenda, hoe waart ge zelf als ge jong waart en met 't vuur in uw gat rond liep?

Linda': Wat is er daar verkeerd mee? Die gasten hebben verstand van brandjes te blussen toch? En misschienst wel van een droge wei te besproeien ook! *(schiet in een lach)*

Leo': Ja Brenda, dat kind heeft van heel haar leven nooit iets anders gezien dan geflikflooï met venten van alle slag. Ze zal een aardje van haar maatje hebben zekerst?

Bren' en Linda' tegelijk:
Ja, en van de vader gaan we maar zwijgen zekerst?

Brenda en Linda kijken mekaar aan. Schieten dan samen in een lach.

Bren': *(nog steeds lachend)* Ik ga ne keer gaan kijken wat dat ze daar uitsteken. 'k Vertrouw dat toch niet ze. *(Af naar hall)*

Linda': Achter wat dat ge mij gisterenavond allemaal verteld hebt had ik toch niet gedacht dat ge zo bekrompen van geest zou geweest zijn!

Bren': De tijden veranderen hé Linda! Nu dat ik Lathera overgepakt heb van mijn vader, is 't tijd geworden voor 't ietske serieuzer aan te pakken.

Brenda af naar hall.

Alex': *(zeer geïnteresseerd tot Leo)* Ha, is de zaak overgelaten aan de dochter?

Leo': Ja's menere. Ons Brenda is nu gelijk dat ze dat tegenwoordig heten CEO van de nv Lathera.

Alex': Allez gij! Zij is dus nu... *(tot zichzelf)* Da's interessant om te weten! *(Gaat wat apart gaan staan aan 't terrasraam achteraan, duidelijk aan 't nadenken. Kijkt heel geïnteresseerd naar buiten, let dus niet meer op de gesprekken die elders in de kamer worden gevoerd)*

Leo': Hoe zegde dat?

Alex': Niks, niks, 'k waren luidop aan 't denken!

Pol recht zich intussen voorzichtig op in de canapé, tast naar z'n hoofd en repliceert zuchtend en kreunend:

Pol': Dedju mijne kop doet zeer!

Leo': Ah, leeft gij ook nog?

Pol': *(wrijvend aan z'n voorhoofd)* Ho, een beetje, al kunt ge dat niet direct leven noemen. *(wijst naar de flesjes bier)* Die Canadezen hebben mij plat gekregen vrees ik.

Leo': Ja vent, dat zijn nogal ne keer bierkes hé dat die Canadezen maken! Maar ja, da's ook normaal hé. De oprichter van die brouwerij was een Belg!

Pol': Hoe n'een Belg? De namen van hun bier beginnen toch allemaal met een C? De C van Canada, hebt ge gezegd.

Leo': Jaja, da's wel waar maar ge moet ne keer kijken! 't Is goed gevonden ze: *(neemt 't ene flesje na 't ander uit de bak die naast de canapé staat en begint een betoog, trots met z'n kennis over het bier)* Hier kijkt: C-Becq *(leest 'seebik')*, 't strafste bier met zijn 12 graden. Verwijst naar de belangrijkste provincie van Canada, waar dat ook de brouwerij gevestigd is: Quebec. *(Neemt nog een flesje)* C-jour *(leest 'seejoer')* een congé-pilske, vaneigens *(Neemt nog een flesje)* C-rise *(leest 'seerieze')* een kriebierke. *(Wacht efkes, kijkt naar Pol, Pol kijkt vragend naar Leo)* Cerise,... Kers ... Kriek. Versta je 't? *(Pol knikt aarzelend, 't is duidelijk dat hij 't niet begrijpt)* En alle etiketten in de Belgische kleuren. Dat is toch formidabel goed gevonden?

Pol': Ja maar 'k peinze niet dat mijn Marie daar ook zo gaat over peinzen als ze mij hier azo gaat vinden. 't Zou kunnen dat 'k hier subiet ne C - 4 krije! Dat gaat een ander brouwsel zijn! Een zure geuze!

Leo': *(neemt er nog eentje uit)* Kijkt hier! Den C-tout! *(leest 'c'est tout')* Ja daar gaat g'uwen klopp van gekregen hebben hein! Den c'est tout, een stout. Een stout bier dus! *(schiert in een lach)*

Op dat moment komen Marie en Philine op vanuit de hall.

Marie heeft een gebreide kamerjas aan met er onder een duidelijk nat slaapkleed. Haar haar hangt kletsnat over haar gezicht. Ze loopt op sloffen. Ze huilt.

Philine loopt er naast, een troostende arm over de schouder van Marie.

Philine is gekleed in een zijden nachtjapon, met daarover een open hangende zijden kamerjas. Heel chique. Op 't moment dat het gezelschap hen ziet binnenkomen schiet iedereen in een lach.

Leo': God miljaar! Pol vent, ze zijn daar met uwen C - 4 peins ik!

Pol ziet haar en schiet plots recht. Hij lijkt wel helemaal genezen van z'n kater.

Pol': Maar Marie toch, wat is 't er gebeurd?

Marie': *(snikkend)* Pol, ge moet nu ook niet afkomen hé. Heel de nacht zuipen en nu de compasieuzen komen uithangen. Dat pakt niet zulle!

Pol': Maar schatteke, ge moogt dat zo niet zien hé!

Marie': Godverdikke Pol, gij moet mij niet komen vertellen wat dat 'k ik mag en niet mag hé. Ge zoudt mij beter helpen!

Linda': Mama, kalmeert nu toch ne keer. Papa kan daar nu toch niks aandoen?

Pol': Voilà, nu hoort ge 't ne keer van een ander! *(tot zichzelf)* 'k Moet nog de kans krijgen ook hé! *(dan weer tot Marie)* Zeg mij dan wat dat 'k moet doen hé!

Marie': Kunt ge dat weer zelf niet bepeinzen? Een handdoek en droge kleren! Dat is nu toch niet zo moeilijk?

Pol': Ja zeg, 'k doe 'k ik ook maar mijn best zulle! 'k Zal ne keer gaan zoeken in ons valiezen. Maar 'k vind dat toch maar raar ze! Als 't regent zijt ge droog, en als 't droog is, zijt ge nat! 'k Verstaat niet. Neen ik, kijk...'k verstaat niet!

Pol af naar hall. De rest van 't gezelschap staat verbaasd naar Marie te gapen.

Leo': Awel merci! Ge moet nu kijken. Ne Lateur ... au bain-marie!

Linda': *(ingehouden lachend)* Maar nonkel toch! Zo lachen met uw zuster!

Marie': Ja lacht maar gij. Daar hebt gij weer uw deugd in hé. De miserie van een ander, daar kunt ge mee lachen, maar d'er iets aan doen! Ho nee, dat is teveel gevraagd voor meneer Jarretel.

Leo': Past u op hé! Ik zorg er tenminste voor dat de vrouwen zich op hun gemak voelen en d'er goed verzorgd en deftig ge-emballeerd bij lopen. Dat kunt ge van uwen sajettewinkel niet zeggen! Ik zeg altijd: "Geen billen zonder jarretellen!". Dat is schone, dat is deugdelijk en surtout nog geestig ook!

Phil': Ja Leo, maar z' heeft toch eigenlijk wel gelijk hé. Dat is nu echt niet voor mee te lachen hé. Uw zuster kon versmoord geweest zijn!

Leo': Versmoord? Wat heeft ze dan tegengekomen misschienst?
(draait zich naar Marie) Ge zijt toch niet gaan zwemmen in diene vijver hier zekerst? Ge kon dat al niet als ge jong waart, wat zou je willen dat ge 't nu zou kunnen?...

Phil': Maar Leo, zwijgt nu toch ne keer!

Leo': *(lachend)* Hahaha, of gaat ge een viswinkel beginnen? De firma Marie-koï in de plekke van Mariekrot!

Phil': Leo stopt er mee! 'k Kan d'er niet meer mee lachen!

Leo': Jaja, 't is al goed, 'k zal mij inhouden. *(gaat naar Philine toe. Ook Alex nadert schoorvoetend)* Maar wat is 't er nu eigenlijk gebeurd?

Phil': *(aarzelend)* z' Is door 't bed gezakt!

Leo, Linda en Alexander draaien zich naar Philine.

Leo', Linda' en Alex': Door 't bed gezakt?

Phil': Ja, 'kweet het, 't is niet te geloven maar 't is zo!....

Leo': *(grijnzend)* Dat meent ge niet!

Philine staat te knikken, Marie staat met het hoofd gebogen.

Linda': Hoe kunt ge nu zo nat zijn van door uw bed te zakken?

Phil': Ja Linda, 't is ...

Leo': ... godverdikke, 't een is niet waar hé. *(schiert in een lach en gaat terug tot waar het water aan 't druppen is door 't plafond. Kijkt naar omhoog)* En ja, bah ja 't, 't is wel waar. Nu dat ge 't zegt, ja. Hierboven was de kamer van ons vader en moeder!

Linda': Ja en dan?

Leo': *(richt zich lachend tot Marie)* Hebt ge 't echt weer niet kunnen laten zuske?

Marie staat beteuterd te kijken, schudt haar hoofd van neen en haalt de schouders op.

Linda, Alex en Pol kijken voortdurend van de ene naar de andere, als ware het een tenniswedstrijd.

Leo': En z' is open geklakt zekerst? *(Marie knikt)* Maar allez Marie, ge kon dat nu toch wel stekken met uw ellebogen hé. Dat bed is verdikke misschien wel veertig, vijftig jaar oud of nog meer! Dat is op hé. En die caoutchouc verstorven heel zekerst! Ja, wat zou je d'er van peinzen?

Alex': Ge moogt mij dat nu niet kwalijk pakken hei, maar ik, ik versta d'er de ballen van.

Leo': Leert Vlams hé.

Pol' en Linda' samen:

Jamaar ja, wij verstaan 't ook niet ze!

Leo': Logisch peinzen hé gasten! Een bed dat ineem stuikt zodanig dat ge d'er kletsnat van zijt! Dat is niet van 't zweet hé! Wat bed kan dat dan wel zijn peisde?

Phil': Een waterbedde!

Leo': Voilà! Zekerst 1000 liter water zit er daar in! Dat zal nog wel een tijdje duren tegen dat dat hier allemaal door diene planché gelopen is!

Phil': 'k Heb intussen 't meeste al met wat lakens en dekens naar buiten getrokken op 't balkon, maar der is natuurlijk wel al redelijk veel in dat vals plafond gelopen hé.

Alex': *(richt zich tot Marie)* Hebt ge u zeer gedaan madam?

Marie': Neenee, surtout wree verschoten! Amaai zo n'een bonk!

Phil': Toen dat Marie gisterenavond dat bed zag staan, kon ze d'er niet meer aan weerstaan.

Marie': 'k Heb d'er altijd van gedroomd van een waterbedde, maar nooit de kans g'had van 't ne keer te proberen.

Leo': Ja laat mij raden: uw plafond kon dat niet dragen, en uwen 'bruinen' kost dat niet trekken....!
(tot Philine) En hebt ge gij daar ook op geslapen?

Phil': Ik ben d'er gelukkig genoeg niet bij gaan liggen neen ik, want ge weet: 'k heb gemakkelijk last van zeeziekte. 'k Ben dus maar op de canapé die in die kamer staat gaan liggen. Nog een geluk of 'k had d'er ook van!

Marie': 'k Heb pertankst heel de nacht goed geslapen ze. Dedju dat is goed slapen op zo'n bed! (doet intussen heupwiegende bewegingen) Just vanochtend, toen da'k wakker werd. 'k Peisde: 'k ga mij nog ne keer goed draaien en keren. Ho, zo geestig dat dat is! (doet weer dezelfde wiegende bewegingen met haar heupen)

Phil': En ja, een beetje teveel gedraaid en gekeerd zekerst. En toen is die tjoepel d'er af geschoten! Amaai, g' had dat moeten zien! Zo'n fontein! Tot tegen 't plafond!

Leo': Ja vaneigens, achter 40 jaar is die joint verstorven hé.

Alex': Allez madam, in feite moogt ge dus nog content zijn dat ge d'er met de schrik en een nat pak van af komt. Ga wat bij den haard gaan staan. 'k Heb hem vanmorgen aangestoken omdat 'k vond dat 't hier wat friskes was. Sebiet doet ge nog 't fleuris op!

Alex neemt Marie bij de armen en gaat met Marie tot bij de haard.

Linda': Ho Alex, dat is lief dat ge zo in zit en zorg draagt voor mijn moeder. Merci zulle, 'k zal 't niet vergeten.

Leo': Linda ge moet er nu ook niet teveel eieren onder leggen hé zeg! Ge gaat die jongen op verkeerde gedachten brengen.

Linda bekijkt Leo eens en gaat dan triomferend op Alex af.

Linda': Nonkel, een notaris in de familie! 'k Kan dat toch niet laten staan?
(knipoogt naar Leo, draait zich naar Alex) Alex, ge zijt een schatje!

Linda geeft Alex een kus op de wang. Leo schudt dan maar vol ongeloof z'n hoofd en trekt z'n schouders op.

Marie': Zie mij hier nu ne keer staan! Kletsnat! Dat is toch geen spel!

Linda': Kalm mamma, 't komt allemaal wel in orde. Papa gaat d'er sebiet gaan zijn met een handdoek en droge kleren!

Marie': 't Zou beginnen tijd worden! Waar blijft hij nu toch! 't Is toch wreed ze met diene vent. Als den dien ook ne keer iets moet arrangeren

Leo': Daar zie, als ge van den duvel spreekt zie je zijne zatte kop!! (lacht)

Pol komt op vanuit de hall. Hij heeft één van de valiezen mee die hij gisteren naar binnen heeft gesleurd.

Pol': n' Een Duvel? Voor mijn kater te verjagen zekerst? Neenee, laat maar. 'k Heb een aspirientje gepakt. Dat zal beter zijn!

Marie': Ha ge zijt daar! 't Werd tijd! Waar hebt gij zo lang gezeten?

Pol': Zeg Marie, ik heb...

Marie': Niet were rond de pot draaien hé!

Leo': 'k Peinze eerder dat ie d'er boven g'hangen heeft! (*lacht*)

Pol': 'k Ben eerst beginnen zoeken in ons gewone valiezen, maar aangezien dat er daar niets anders in zit dan vuile was, peisde 'k in mijn eigen: 'k zal geen risico pakken en maar een keer kijken in de valieze met de nieuwe stukken.

Marie': Wablieft? In de valieze met de nieuwe stukken?

Pol': Hewel ja! Kleren die heel te gans verrompeld zijn en al twee dagen tussen 't vuil ondergoed zitten, daar zie 'k ik u niet direct mee rondlopen, u kennende. En 'k peinsde ...

Leo': Ja. d'Er zou een reukske kunnen aan zitten! (*Schiet, z'n neus dicht knijpend, in een vulgaire lach. Philine bekijkt hem boos*)

Marie': Ah g'hebt gepeisd? Amai! Da's ook den eerste keer dat ik dat meemaak! g' Hebt u toch geen zeer gedaan zekerst?

Linda': Maar mama, papa doet toch zijn best?

Marie': Als dat 't beste is wat dat hij kan, is dat in alle geval gene vetpot!

Pol': Godverdikke wat zou 'k het mij eigenlijk nog veel aantrekken? Gelijk wat da'k doe, ten is toch niet goed!

Linda': Toont ne keer pa, wat zit er eigenlijk in die valieze? Nieuwe stukken zegt ge, wat zijn dat dan?

Marie': Dat is ons nieuwste product die we zouden willen op de markt brengen! 't Gat in de markt!

In de achtergrond zien we Alex plots ook weer meer geïnteresseerd meeluisteren!

Pol': Gebreide handdoeken!

Leo': Gebreide handdoeken? (*schiet in een lach*) Wat kunde daar nu mee doen?

Pol': U afdrogen peist ze...

Leo': Met n'een sajetten handoek?

Pol': Ja 'k weet het Leo, 'k hebt haar ook al gezeid dat dat geen goed gedacht is, maar ja, ge kent ze gij ook hé...

Marie': Pol, 'k heb 't jou al uitgelegd! De firma moet vernieuwen! 't Gamma uitbreiden. Anders geraken we hopeloos achterop!

Leo': Ah! Gaat 't niet goed met de firma misschien?

Marie': Dat heb ik toch niet gezeid!

Pol': Nee Marie, g' hebt dat niet gezeid...

Marie bekijkt hem boos. Leo wacht efkens en doet dan verder:

Leo': ... maar iedereen hier heeft 't wel zo verstaan!

Pol': Vindt ge nu ook niet dat 't op uwe leeftijd beter zou zijn om 't wat kalmer aan te beginnen doen in de plekke van u nog in zotte nieuwigheden op te jagen?

Linda': Ja mama, g'hebt toch ook al ne keer laten vallen dat 't lastig begint te worden en dat ge d'er over gepeisd hebt voor heel den boel te verkopen?

Leo': Aha! De firma staat te koop?

Marie': Bah neenst gij! 'k Weet het Linda, 'k heb dat inderdaad ooit ne keer gezeid. Maar ik wil die handdoeken eerst nog uitproberen. Dat zijn geen zotte nieuwigheden! Als 't lukt is de firma subiet een pak meer waard.

Leo': Dus ... de firma staat te koop!

Marie': Oh gij...!

Alex': En daarom pakken jullie dus nu die handdoeken mee op jullie reis naar de Provence?

Pol': Ja. z' Is 't er daar mee op de markten gaan staan, om te kijken of dat ze nu al of niet 't gat in de markt gevonden had!

Marie': Met een beetje chance is 't van dat en dan gaan we ne keer zien wie dat er 't meeste leute gaat hebben!

Pol': g'Hebt 't er wel de volle nul van verkocht!

Alex': Een handdoek in gebreide wol? Ik vrees dat dat niet zo plezant is om uw eigen mee af te drogen! *(Is duidelijk ontgoocheld in het weinig interessante van het 'gat in de markt')*

Leo': En zekerst niet om d'ermee 't gat in de markt op te vullen! 'k Zou 't eerder zien zitten voor d'ermee uw gat...

Marie': *(kijkt eerst boos naar Leo en dan terug naar Alex)* 't Is niet in wol dat ze gebreid zijn, maar in acryl.

Alex': Ah zo, acryl! *(Draait zich om en gaat terug naar 't terrasraam achteraan naar buiten gaan kijken)*

Marie': *(gepikeerd omdat Alex zich ongeïnteresseerd afwendt)* Ge moet niet ieveranst van klappen als ge d'er geen verstand van hebt hein!

Linda': Zeg ma, ik heb d'er toch ook wel mijn twijfels over zo op 't eerste zicht ze! Gebreide handdoeken?

Marie': Ik heb daar lang over gepeinsd en de zaak goed bestudeerd. Ik zie d'er wel wat in. Nu nog de mensen overtuigen! Ge zult wel zien!

Pol': Hoort g' het Leo. z' Heeft ook gepeinsd!

Leo en Pol schieten in een lach!

Alex': *(komt terug nader bij)* Ja 't is al goed ! Moesten we nu efkens terug verder doen met de zaak waarvoor dat we hier allemaal tesamen zijn gekomen! Zou dat niet beter zijn? Vooruit Marie,

gaat u gaan afdrogen en andere kleren aandoen, dan ga 'k ik mijn eigen terug trekken in de salle à manger, om mij nog wat verder voor te bereiden op mijnen expose!

Leo': Zijt ge nu nog niet genoeg voorbereid? Ge zegt dat ge d'er al twee maand mee bezig zijt?

Alex': 'k Moet mijn strategisch plan gaan aanpassen.

Leo': Strategisch plan?

Linda': Wacht 'k ga mee! Ik kan misschien wel helpen. 'k Ben wreed goed in stratego!

Alex': Ho, 't is eigenlijk niet van doen ze maske...

Alex en Linda af naar eetkamer, discussiërend want de 'hulp' van Linda is duidelijk niet gewenst, maar Linda dringt haar toch op en gaat toch mee.

Marie': 'k Zal dan maar alleen mijn plan trekken zekerst? 't Is altijd 't zelfde.

Marie gaat richting hall.

Phil': Weet ge wat Marie, komt gij maar mee met mij, we gaan tegare ne keer kijken wat dat 'k ik nog zitten heb van handdoeken en kleren.

Leo': Zoetje, ge gaat mijn zuster toch geen kleren aan doen van u zekerst? G'Hebt gulder toch niet dezelfde maten zou 'k zo peinzen?

Phil': Leo, gij moet u daar niets van aantrekken, we trekken wel onze plan. Als ge gij niet wilt, zal 'k ik wel voor uw zuster zorgen!

Philine en Marie af naar hall

Pol': Ja Leo jong, 'k heb den indruk dat uw hoppebelleke heel te ganst aan 't openbloeien is!

Leo': d' Er is aan alle vrouwen wel iets hé Pol? Ge moet d'er leren mee leven!

Pol': En peisde gij dat gij lange genoeg gaat leven om dat geleerd te krijgen?

Leo': Ho ventje, ik heb nog die chance: 't is een jonge, soepele scheute, 'k kan ze nog proberen te laten groeien naar mijn perse...

Pol': Ho, zijn perse zegt hij! De stoefer! 't Is 't hopen dat ze lang genoeg is!

Leo': Hela, hela, klapt voor uw eigen hé! Laat mij maar doen, dat komt allemaal in orde, met tijd en boterhammen.

Pol': En veel geld zekerst?

Leo': Ho dat valt mee. Ze was niet veel gewoon. Versta je't?

Pol': Ja, da kan 'k ik van de mijne niet zeggen...

Leo': 't Was bij ons thuis anders ook nog zo geen vetpot zulle! Zijt maar gerust. Al wat dat wij hebben, hebben we zelf opgebouwd! Maar ja, als ge bedoelt dat 't mijn zuster ietske meer in heur ster had? Ja dat klopt. Gelijk Cassius Clay op Jean-Pierre Coopman. *(Pol kijkt vragend naar Leo. Begrijpt duidelijk de mop niet.)* ... Laat maar zitten.

Pol': Zeg Leo, eigenlijk vind ik dat wel jammer dat ge gulder zo in ruzie ligt. 'k Verstaat wel hé, Marie is niet van de gemakkelijkste, en ja, z'heeft het wat hoog op, met die adellijke afkomst van haar moeder die in haren kop blijft spelen. Maar in de grond is ze echt nog zo kwalijk niet ze...

Leo': In de grond, ge zegt wel...

Pol': Maar gauw Leo, 't is toch uw zuster hé zeg!

Leo': Jaja, én 't bedorven dochterke van haar moeder! Als 't er te werken viel hadden ze altijd maar één adres. Leo. Leo dit, Leo dat. In den hof of in de fabriek, al gelijk, maar Leo moest gaan werken. En Marie op haar lege konte boekses zitten lezen....

Pol': Maar daarom wilt ge uw zuster toch nog niet...

Leo': Nee nee, dat nu ook weer niet. Maar ja 't moet ne keer van mijn hart! Surtout dat 't er in heel die cirque van die erfenis van ons ouders, al met eens bleek dat ze dan nog ons moeder zo ver gekregen had om in 't testament te zetten dat ze zij heel den inboedel van 't kasteel d'er bovenop kreeg.

Pol': Hoe dat? 'k Peisde 'k ik dat gulder alltwee 't zelfste gekregen had? Elk een weverietje?

Leo': Tot zo verre klopt dat. En al die juwelen van ons ma en de schilderijen dan? Eén adres: Marie! "De Leo is daar toch niet in geïnteresseerd! En daarbij, 't zijn toch maar kleinigheden". Kleinigheden noemt ze dat. "Prullaria" volgens haren vocabulaire! Prullaria, prullaria. Mijn voeten. Schilderijen van De Saedeleer, Raveel, Spilliaert, Claus, Appel. Wat zou dat intussen allemaal niet waard zijn peisde?

Pol': 't Zit diepe hé, zo 't horen.

Leo': Ge meugt gerust zijn! 'k Zeg het: 'k ben blij dat 'k het ne keer van mijn hart kan smijten. Zou je geloven dat gij den eersten zijt in al die jaren waaraan dat 'k ik dat vertel?

Pol': Is 't echt?

Leo': Ja. 'k Waren serieus in mijn gat gepikt zulle! En op mijn tenen getrapt! Maar 'k heb al die jaren blijven op mijn tanden bijten. Intussen heb ik, van 't mij danig inhouden, mijn tong ingeslikt, en 'k zwijge. Maar 't is altijd voort op mijn maag blijven liggen. En nu is 't eindelijk zo ver: 't moet van mijne lever!

Pol': Ah zo! ... Zijt ge zeker dat er niks aan uw nieren scheelt?

Leo': Ho zwijgt! Nierstenen, en een maagzwere heb ik d'er aan over g'houden. Maar dat geneest. Dat hartzeer, dat is wat anders. Dat ga niet over. Dat blijft!

Pol': En krijgt ge daar dan geen zeer van aan uw en kop?

Leo': Moa vent toch! Migraine dat 'k ik al g'had heb! Da's niet te beschrijven!

Pol': Ja, en een zere kop, dat is niet plezant hé. Ik kan d'er van meeklappen!

Leo': g' Hebt er ook last van zekerst? Maar g' hebt dat voordeel: als 't van den drank is gaat dat over! Al heb ik dat eigenlijk al altijd wel raar gevonden..., *(Pol kijkt Leo vragend aan)* ... Dat ge van een stuk in uw voeten, zeer kunt hebben aan uw hoofd!

Pol': Ne mens zit toch raar in mekaar hé!

Intussen komen Brenda, Tim en Tessa binnen. Ze hebben twee grote thermoskannen koffie bij en een grote broodzak koffiekoeken.

Tess': Venten zijn toch eigenlijk wel simpele duiven hé. Allez, gewoon een keer schoon in hun ogen kijken en wat stoefen hoe sterk dat ze zij wel zijn, en ge krijgt er alles van gedaan!

Bren': Zwijgt! Gelijk dat gij die gasten aan 't opvrijen waart! Ge legde 't er wel een beetje dik op vind ik...

Tess': Ja mama, ge moet er wat voor over hebben hé zeg! En 'k moet zeggen, dienen enen had toch eigenlijk wel ferm gebalde spieren zé!

Tim': Ja en gij kun 't weten hé. "Mag ik ne keer tasten aan uw spierballen?"

Tess': Zegt ne keer dat hij 't geiren had!

Bren': Ja maar nog een beetje en ge voelde ook ergens anders!!!...

Tim': Ja, aan zijn gespierde ba...

Leo': Wat hoor ik? Hebt ge staan flikflooien met die bierpompen ja?

Tim': Ja nonkel, we hebben wij honger ze!

Leo': Honger, of goesting?

Tess': Honger pépé, honger. 't Is nog te vroeg voor de rest... *(kijkt naar Tim, schiet in een giechelende lach)* . Maar kijkt ne keer: een hele zak met koffiekoeken en twee thermossen koffie. Da's toch niet slecht gearrangeerd?

Tessa plaatst alles op de salontafel.

Pol': Koffie! Godverdikke dat gaat smaken!

Pol schiet zich naar de kast, vind er tassen, haalt er een uit en installeert zich aan de salontafel met een thermos. Vult de tas en begint te genieten van z'n koffie.

Leo': Allez vooruit, dat gezeem levert dan toch nog iets op!

Leo bekijkt Pol en ziet hoe hij enkel maar zichzelf bedient.

Leo': *(tot Pol)* Zeg hela! Ge moet u niet generen zé!

Pol': Hoe dat?

Leo': Ja, 't is al goed, 'k zal wel zelf een tas pakken. Gasten, gulder ook?

Bren', Tess' en Tim' samen:
Vaneigenst dat!

Pol': Dedju, ge moet hier kijken! Croissants en lange Suissen! Dat komt er bij ons niet op tafel zé!

Leo': Oei Pol? Wat hoor ik? Crisis?

Pol': 't Is nog nooit anders geweest. Marie vult enkel haar bankrekening in de plekke van mijn mage!

Het ganse andere gezelschap schiet in een lach.

Pol': Ze zorgt voor mijn gezondheid zegt ze, en voor haar ouden dag! 't Is maar enkel de vraag wanneer dat die d'er gaat komen!

Leo': 'k Peisde 'k ik dat hij d'er al lang was!

Op dat moment komen Marie en Philine binnen. Ze hebben de laatste regels van het gesprek duidelijk gehoord. Marie is nu gekleed in een spannende legging met een T-shirt met opschrift 'I love Beer' met ipv een hartje het esdoornblad van Canada. Leo is de eerste die ze opmerkt.

Leo': Moar vent toch, ge moet nu kijken!

Marie': Ja lacht maar, Philine heeft me tenminste geholpen.

Pol': Maar Marie toch, is dat niet een beetje te klein?

Leo': Dat zijn jou gedachten Pol. 't Ligt volgens mij niet aan die kleren maar eerder aan de mannequin!

Phil': Leo stopt daar nu toch ne keer mee.'t Is al erg genoeg azo.

Marie': Merci Philine

Leo': Wat materiaal van Lathera heeft ze zij van doen.

Pol': Peisde dat dat zou helpen?

Leo': Staan ze recht of hangen ze goed? 't Is de soutien die 't hem doet!

Phil': Is 't nu gedaan?

Marie': En wat was dat hier weer allemaal? Waart ge weer aan 't roddelen over mij?

Leo': Bah nee gij! We zouden niet durven! Hé Pol?

Pol': Nee...

Leo': En daarbij, roddels dat zijn leugens die niet waar zijn. Wat is 't er daar dan verkeerd aan?

Phil': En wel Leo, aan leugens vertellen is 't er toch niet vele goeds?

Leo': Hoppebelleken, leugens die waar zijn, de die zijn niet waar, maar leugens die niet waar zijn, zijn de waarheid hé... Snapt ge?

Phil': Euh,...

Marie': Jaja, we kennen dat, met al uwen ingewikkelden klap. En gij (*tot Pol*) doet er ook weer goed aan mee zekerst?

Pol reageert niet, eet rustig verder.

Phil': Zeg van waar hebt ge gulder die koeken g'haald?

Tim': Gekregen van de pompiers, inclusief koffie. Goed hé?

Marie': Hebt ge dat zomaar cadeau gekregen?

Tess': Niet zomaar, maar vele was 't er niet voor nodig. Ze zijn allemaal gelijk! Gewoon een beetje wrijven hier en daar...

Tim': Aan hun spierballen!

Phil': Aan hun ...?

Leo': ... Hommelke, zet u en eet een koekel!

Phil': 't Zien d'er wel goei uit. *(Zet zich in de canapé en begint ook koffie te nemen en een koffiekoek)*

Pol': Is 't er nog koffie? Dedju dat smaakt!

Phil zet een thermos wat dichter, verder trekt er zich niemand iets aan van wat Pol doet of zegt. Pol neemt koffie en een volgende koek.

Op dat moment komen ook Alexander en Linda binnen. Ze dragen een groot schoolbord mee naar binnen.

Leo': Ge moet nu kijken. Meneer de notaris gaat les geven!

Marie': Amai meneer Alexander, wat gaat ge daar mee doen?

Alex': Mijnen exposé uiteen zetten! Aangezien dat jullie nooit jullie bakkes kunt houden, heb 'k ik gedacht van 't allemaal ne keer op een tekeningsken te zetten.

Linda': En we vonden toevallig op de zolder dat schoolbord hier, en...

Alex': ...'k dacht bij m'n eigen: dat is 't! 'k zal 't uiteen zetten gelijk aan de kleuterkes...

Linda': *(ook met Antwerps accent)*...want jullie gedraagt jullie gelijk kleine kinders...

Bren': Overdrijft ge nu niet een beetje Alex?

Alex': Ja, Brendaatje schat, 'k weet het, 't is misschien wat ver gezocht, maar 'k denk dat het de enigste manier is om mijn publiek koest te houden! *(ziet nu de koeken)* Maar wat is dat? Zijn jullie aan 't ontbijten? Amaai dat ziet er lekker uit! Mag ik meedoen?

Bren': Vaneigenst dat Alex, vaneigenst. Zet u maar neffenst mij. Wat heb je 't liefst?

Alex': De linker of de rechter kant? Dat is mij eender ze. Ze zijn alle twee even schoon! *(lacht lief naar Brenda en gaat zich tegen Brenda gaan zetten)*

Bren': 'k Bedoel: een croissant of een suisse?

Alex': Wat verkies jij? Ne lange suisse zekerst?

Linda': Ho, als 't niet geneert, *(gaat zich aan de andere kant van Alexander gaan zetten)* voor mij ook ne lange suisse.

Bren': *(duidelijk geïrriteerd en op cynische toon)* Ja, hoe langer hoe liever zekerst?

Alex': Maar Bren toch!

Linda': Ja Bren, hoe langer hoe beter hé! *(uitdagend)* Nietwaar Alex, dat wete gij wel hé!

Brenda kijkt verontwaardigd en vragend naar Alex en Linda, en vooral met jaloeerse blik.

Pol': Zijn d'er nog van die koeken. Ik heb dat in geen jaren niet meer gegeten zo'n goei koeken.

Tim': Jaja pépé, laat u maar ne keer goe gaan! Ge moogt ne keer uw goesiting eten!! Nog een potje koffie ook?

Pol': Ja, als ge wilt zo vriendelijk zijn jongen.

Leo': Wat is 't Pol? Nadorst?

Tim schenkt Pol nog een tas koffie.

Tess': Zeg Tim, wat peist ge, gaan we wij intussen ne keer dat kasteelke hier verkennen? Wie weet welke schatten dat we vinden?

Tim': Awel Tess, da's een goed gedacht. Wacht, nog vlug een koek meepakken en we zijn d'er mee weg! Gasten laat het julder smaken hé!

Alex': *(met z'n mond vol, want is naarstig z'n lange suisse aan 't opeten)* Jamaar en mijnen exposé dan? 'k Gaan d'er sebiet aan beginnen zulle!

Tess': Ho begint al maar zonder ons. Wij zijn toch normaal gezien de laatste in de rij voor 't erven, en tegen dat ge daar aan toe zijt...

Tim': ...kennen we heel dat kasteel hier van binnen en van buiten.

Tim en Tessa gaan babbelend richting kelder.

Tess': Zeg Tim, we kunnen beginnen met de kelder. Ge zult nogal een beetje moeten kijken zulle!

Tim': Is 't waar? Wat is 't er te zien misschien?

Tess': Hewel he,...

Tim en tessa af kelder.

Marie': Menere de notaris, zijt ge d'er dan uiteindelijk aan uit geraakt, aan heel ons familiekwestie.

Alex': Gelijk dat ik gisteren al gezegd heb: d'er zijn een paar calamiteiten tussen gekomen die de zaak nogal wat abnormaliteiten heeft meegegeven, waardoor dat de complexiteit wat geëxpandeerd is.

Bren': Wat dat ik mij wel afvraag is hoe dat nonkel Theo bij een Antwerpse notaris terecht gekomen is.

Pol': *(met z'n mond vol)* Ja, dat vraag 'k ik mij eigenlijk ook wel af.

Marie': Pol, moeit u niet en eet! En drinkt nog ne pot koffie, dat ge weer nuchter wordt!

Alex': Dat is een verhaal van vader op zoon! 't Is te zeggen, de zuster van de vrouw van mijn vaders broer, was getrouwd met een d'Oudecoz d' Ackem. Op een gegeven moment had die familie een notaris van doen, en aangezien dat mijn vader toen ook al een notaris was, is 't spel begonnen. Zo zijn de De Wevers altijd voort de notarissen geweest van de d' Oudecoz d' Ackem's.

Marie': Zijt gij ook van adel misschien?

Alex': Nee madam, zover hebben we 't niet gebracht.

Leo': Simpel gezeid: diene sjeiken tiep was de schoonbroer van uw nonkel?

Alex': *(z'n suisse is op, neemt nog een croissant, bekijkt hem eens goed)* Ja, just. 'n Oudecoz d'Ackem.

Phil': Hebde gij een croissant met oude koas?

Leo': Ja Belleke, 't is al goed,... *(bekijkt Phil met een bedenkelijk gezicht, duidelijk verveeld met dergelijk domme reacties)* ... En zijt gij gewoon van stamboom- en erfeniskwesties 't onderzoeken?

Alex': Da's zeker dat! Bij dat soort volk is dat schering en inslag! En dat is altijd goed samen gegaan! De Wever's en d' Oudecoz d'Ackem's.

(steekt de rest van z'n croissant in z'n mond en klopt de kruimels van z'n handen af)

Phil': Maar g' hebt gij geen oude kaas!

Plots komen Tessa en Tim terug binnen. Tessa met twee kleine kaasbollekes in haar handen, Tim met twee flessen bier (een in papier gewikkelde Liefmans, en een in papier gewikkelde Bacchus).

Tessa loopt triomfantelijk met de bollen kaas naar voren.

Tess': Verdikke pépé, ge moet ne keer zien wat dat wij nu gevonden hebben. Dat kotteke waar dat wij niet binnen gegaan zijn gisteren, omdat ge zo in de wolken waart met uw fles Kasteelbier, dat is verdorie een kaaskelder!

Tim': En hier! Achter dat rek met dat Kasteelbier, een heel rek Liefmans Gouden Band en Bacchus Kriekenbier! Ge kunt hier gerust nog een week alle dagen bierproefavonden organiseren.

Pol': Miljaar Leo, nu zijn we d'er recht op!

Leo': Zeg dat 't niet waar is he. Dedju! Een kaas- en bieravond! Schitterend!

Marie': Godverdikke ge zijt nog niet nuchter van gisterenavond en ge klapt al van van her te beginnen!

Tessa en Tim zetten hun vondsten op de salontafel

Tess': Tim dat begint hier al goed hé. Gauw zere, naar de zolder!

Tessa en Tim gaan lopend af naar de hall.

Marie': *(tot Pol)* Ge gaat toch niet van die oude kaas eten zeker? 't Is alleen maar goed om weer ziek te zijn!

Leo': Ja 'k vrage mij ook wel af hoe dat 't daamee gesteld zal zijn. *(neemt de fles Liefmans vast en bekijkt ze)* Maar dat hier, dat is zeker nog niet slecht. Integendeel! Gouden Band van... *(Bekijkt de fles van wat dichterbij en roept dan euforisch)*... 1968! Maar dat is nog een van ons vader! *(roept richting hall naar Tim en Tessa)* g'Hebt 't er toch niet mee geschud hé? Verdju dat gaat smaken!

Pol': *(nieuwsgierig)* Peisde?

Leo': Bah ja gij! Ik ga ook nog ne keer in die kelder gaan kijken!

Pol': Wacht Leo, 'k ga mee, 'k ben ook wel nieuwsgierig hoe dat hij d'er uitziet....

Leo zet de fles terug op de salontafel. Pol en Leo samen af via kelder.

Marie': *(roept hen na)* Maar venten toch, hoe is dat nu toch mogelijk! Meneer Alexander ga sebiet aan zijn uiteenzettinge beginnen!

Phil': *(roepend)* Leo, Marie heeft wel gelijk hé!

Marie': Philine, merci voor de steun. *(tot Alexander)* Menere ge moogt 't het mij niet kwalijk pakken maar soms kan mijne vent toch zo ambetant doen hé.

Alex': Ho madam, 'k ben toch nog aan 't ontbijten, *(kijkt verliefd naar Brenda)* en bovendien in heel aangenaam gezelschap, dus 't maakt mij eigenlijk feitelijk nog niet zoveel uit. Als ze maar nuchter terug zijn tegen binnen een uurken. 'k Heb de moed al lang opgegeven. 'k Geloof nooit da'k ik mijnen exposé zal kunnen afronden voor de noen.

Linda': *(heel lief en met de armen rond z'n nek)* Nog een koekske Lexie?

Bren': *(met de handen op z'n billen en met een zwoele stem)* Of wat peisde van nog een heet tasseke koffe?

Marie': Ik ga nog wat op mijn bed gaan liggen. Ik krijg d'er zeer van aan mijne kop!

Phil': Wacht Marie, 'k ga mee gaan zoeken, want dat bed van passeerde nacht, dat ga niet meer gaan hein!

Marie': Ja da's ook waar! Dat ook nog!

Phil': We vinden wel een ander bed. En 'k peinze da'k ook nog ieveranst een aspirientje zitten heb ook.

Philine ondersteunt Marie, en beiden gaan al pratend af via hall.

Alexander zit tussen Brenda en Linda lekker te genieten van zijn koffiekoeken en de koffie. Linda zit hem intussen heel verliefd aan te staren. Brenda is gewoon verder aan het eten.

Alex': Maar wanneer dat 'k ik mijnen exposé dan wél zal kunnen houden, dat weet 'k ik niet!

DOEK

Pauze

Derde bedrijf.

Het decor is gewijzigd. We zijn nog steeds in het salon. Het bord dat Alexander binnengebracht heeft staat nu op twee stoelen (of een soortement schildersezal) tegen het terrasraam achteraan. Het salontafel staat er centraal voor. Er is niemand aanwezig. De thermoskannen, broodjeszakken en de koffietassen zijn weg. De flessen bier staan echter wel nog op de salontafel. De emmer om de drup van het lekkende water op te vangen staat er ook nog steeds.

Tessa en Tim komen binnen vanuit de hall. Ze hebben elk een oude blikken koekjesdoos mee, zo een met een foto van het koningshuis op. De doos van Tim is open en zit vol met oude foto's. Tim is al binnenkomend in de doos aan 't kijken en de foto's aan 't doorbladeren, Tessa loopt er achter aan.

Tim': Zeg mannekes ge moet hier ne keer kijken, wat dat wij gevonden hebben!

Pas nu merkt hij dat er niemand meer aanwezig is.

Tim': Hoe waar is iedereen nu?

Tess': Ja, 'k vraag het mij ook af. 't Is intussen al elf in de voornoene en uw moeders haren chérie is nu nog niet begonnen met 'zanen exposei'...

Tim': Ja 'haren chérie', ge zegt wel. z' Heeft er weer hard van. De zoveelsten in de rij.

Ze zetten de dozen op de salontafel en leggen intussen enkele foto's open op de tafel uit.

Tess': 'k Heb nochtans den indruk dat menere de notaris meer oog heeft voor mijn moeder dan voor d' uwe.

Tim': 'k Peinze dat mijn moeder peinst van een zaak te doen door n'een notaris aan den haak te slaan...

Tess': ...en dat meneer de notaris peinst van een zaak te doen door n'een CEO aan den haak te slaan. Maar volgens mij ziet mijn moeder eerder iets in die pompier met zijn gespierde ... euh ... armen!

Tessa stopt plots met bladeren in de foto's en haalt er één 'bijzonder' exemplaar uit.

Tess': Potverdikke wie zou dat zijn? Zo n'een schonen jongen!

Tim komt nader, komt achter Tessa staan, legt zijn armen rond de nek van Tessa, bekijkt ook de foto van over de schouders en zegt dan op heel lieve toon:

Tim': Jaja Tessa, da's misschien wel een schone jongen, maar ja, wat zijt ge daar nu mee? (Tessa kijkt Tim vragend aan) ... Met ne schone jongen op een oude foto, waarvan dat ge niet eens weet wie dat 't is?

Tessa begrijpt de hint, draait zich om en slaat haar armen om Tim's nek.

Tess': Groot gelijk Tim, daar hebt ge niks niet aan!....

Tessa en Tim kijken mekaar recht in de ogen, de neuzen tegen elkaar. Er is duidelijk iets aan de hand tussen die twee, maar dan gaat de kelderdeur open. 't Is Leo en Pol die terug komen uit de kelder. Ze hebben terug elk een paar flessen bier mee. Tessa en Tim schrikken, laten mekaar los en beginnen vlug weer in de foto's te bladeren.

Tim': Ho, dat is wel geestig hé, zo in oude foto's snuisteren?

Tess': Ik doe niet liever! Zeg pépé, ge moet ne keer kijken wat dat we wij gevonden hebben op zolder! Hele dozen oude foto's.

Leo': Just goed voor d'ermee geconfronteerd te worden hoeveel dat ge wel verouderd zijt!

Pol': Heb gij daar last van? Ik niet zulle. Als ge u goed voelt, speelt leeftijd geen rol toch?

Leo': Ja da's waar, maar toont die foto's maar niet aan de vrouwen of 't gezaag begint! *(toont triomfantelijk zijn buit van uit de kelder)* Geef mij maar liever een oude bruinen!

Tess': *(komt nader tot bij Leo, heeft een foto van die 'schone jongen' in de hand. Toont nu de foto aan Leo)* Zeg pépé, weet jij wie dat dat hier is?

Leo': Toont eens. *(bekijkt de foto, denkt even na)* ... Ho, dat? Dat is heel zeker nonkel Antoine.

Tess': Nonkel Antoine?

Tim': Ha, is dat nonkel Antoine? *(komt tot bij Tessa en Leo, en bekijkt nu ook nog eens grondiger de foto)*

Tess': Ken je dat?

Tim': Gij niet? Mijn grootmoeder heeft daar af en toe ne keer over verteld. 't Schijnt dat 't nogal ne levensgenieter was.

Pol': *(is nu ook naderbij gekomen, nog steeds met z'n flessen bier in de hand)* Dat moet 'k ook ne keer zien. Al veel van g'hoord, maar nog nooit iets van gezien.

Leo': Ne levensgenieter, noemt ze zij dat azo? Ik noem dat ne leeghanger. Godverdikke, zo n'een ambetanterik. Ge kon daar gewoon geen weg mee! Altijd miserie. Gelijk waar dat hij kwam of waar dat ie ook maar iets mee te maken had: miserie troef!

Tess': Ik heb daar wel nog nooit van g'hoord, van die nonkel. Is dat dan uw broer pépé?

Leo': Jammer genoeg wel. Een achterkommerke... én de kakkernest!

Tim': Wat is 't er eigenlijk van die nonkel Antoine geworden? Mémé heeft ooit ne keer verteld dat hij aan sociaal werk deed, maar meer wiste ze d'er ook niet van.

Pol': Ja jongen, ne keer dat d'erfenis van Amedé en Amandine uitgesproken was, is Antoine bij mijn weten onder de voogdij van tante Cécile geplaatst, en ter sedert hebben we d'er nooit nog iets van g'hoord.

Leo': *(Ironische toon)* Sociale werken? Kampleider was 't hij. Bij van alle soorten jeugdbewegingen. KSA, Chiro, Scouts, KAJ, KLJ. Noem het op en hij is er leider geweest. Of was het maar voor een week of twee. Die gast wist met zijn zelve geen blijf.

Pol': Marie zegt dat die jongen dat wel lastig moet gehad hebben door 't feit dat z'n ouders gestorven zijn als 't hij nog maar 10 was. Hij heeft geen tijd gehad om te puberen zegt ze, hij moest direct volwassen zijn.

Leo': Hij was met z'n gat in de boereboter gevallen. Tante Cécile was zijne voogd en had zelve geen kinders. Dus: suikernonkel en suikertante. Bovendien was 't zo gearrangeerd dat hij dat kasteel hier én een spaarboek met 10 miljoen erfde! Al wat dat hij daarvoor moest doen was zijn manieren houden tot dat hij 21 werd. Maar zelfst dat was tevele gevraagd. De sukkeleire? Mijn

voeten. Rot verwend ja. Trouwens, Marie was daar toen ook heel te gans niet content mee, integendeel, ze was serieus op haar tenen getrapt!

Tim': 10 miljoen?

Leo': Belgisch geld. Dat is 250.000 euro!!

Tim': Amaai!

Leo': Ja 'k peinze 't wel! In dien tijd! Hallo!

Tess': Maar pépé, hoe komt dat dan dat Antoine hier vandaag niet is?

Pol': Goeie vrage. 'k Heb d'er eigenlijk zelfst nog niet eens bij stille gestaan.

Tim': Ik snap dat toch niet zulle. Ge zijt maar met drie in totaal en als 't er 1 mankeert valt het jullie niet eens op!

Intussen beginnen Tessa en Tim terug in de dozen met foto's te snuisteren.

Leo': Ho, dat hij maar blijft waar dat hij is, ik mis hem in alle geval niet! Gij Pol'?

Pol': Ja zeg Leo, 't is mijn broer niet hé...

Leo': ... Ja, en ge zult heel zeker al genoeg hebben aan mijn zuster? (*lacht*)

Tess': (*haalt terug een foto uit en komt ermee tot bij Leo*) En wie is dat hier? Is dat ook dienen Antoine?

Leo': (*Neemt de foto en bekijkt hem*) Ho dadde! Dat is dienen andere leeghanger, Theophile, de kaasmarchand.

Tess': (*neemt nu ook de foto van Antoine terug in de hand en houdt ze naast elkaar*) Ha d'at is dus den dezen waarvoor dat we hier nu zijn!

Tim': Zeg Tess, wat peisde, doen we nog wat verder met onzen ontdekkingstocht. Dat begint hier serieus interessant te worden he zeg!

Tess': (*nog steeds kijkend naar de foto's, houdt ze eens richting Leo alsof ze de foto ook wil vergelijken met het aangezicht van Leo*) Jaja sebiet. (*al nadenkend bij het bekijken van de foto's*) ... Allez, nonkel Theo begot.

Tim': Gauw, we zijn weg! Geestig hé!

Tim en Tessa leggen de foto's op de salontafel en af via 'salle à manger'.

Leo': Zeg Pol 'k weet niet hoe dat dat bij u zit , maar moest het aan mij liggen, mag die Antwerpse pierewaai d'er aan beginnen. Waar is iedereen nu naartoe?

Pol': 'k Weet niet. 't Is raar, iedereen is zo benieuwd naar 'zanen exposei' en ze lopen dan weg?

Leo': Weet je gij wat Pol. Moesten we d'er wulder nu een drinken terwijl dat we wachten. Erven we niet vele, dan hebben we dat dan ten minste toch al gehad!

Leo zet de flessen bier op de salontafel, gaat naar de vitrinekasten haalt er twee bierglazen uit.

Pol': Ho ja Leo zeg , pfff, 'k weet niet, euh...

Leo': Hoe is't met uwen kop? *(zet de glazen op de tafel en neemt een fles bier om ze te openen)*

Pol': Ho maar dat is 't probleem niet, dat is volledig over. Die koffie van de pompiers heeft mij goed geholpen, maar euh...

Leo': ...uwen C4 ligt nog op uw maag zeker?

Op dat moment komen Marie en Philine binnen via de hall. Ze zijn onderling met elkaar aan 't praten.

Marie': 'k Ben blij dat we ne keer goed hebben kunnen klappen Philine. 't Heeft mij deugd gedaan.

Phil': En ik weet intussen heel den open en toe van de familie. Als ik daarvoor ging moeten wachten op Leo...

Pol': Ha Marie ge zijt er terug! Hoe is't met uw hoofd?

Marie': Met 't mijne goed, maar zorgt gij maar dat 't uwe weer in orde is.

Marie merkt nu pas op dat Pol met twee flessen bier in z'n handen staat.

Marie': Zeg, 't is toch niet waar dat ge d'er weeral gaat aan beginnen zeker?

Pol': *(zet vlug de flessen op de salontafel)* Euh nee nee, 'k heb dat gewoon meegebracht uit de kelder omdat euh.... ja euh..., een souvenirke! Voor later!

Leo heeft intussen twee glazen met bier gevuld en komt ermee tot bij Pol.

Leo': Hierzie maatje, laat het u smaken!

Marie kijkt naar de twee met ogen als mitrailletten...

Leo': Een aperitiefken hé Marie, een aperitiefke. Diene klunten oliekoeke moet maar wat rapper door doen met 'zanen exposei'. 't Is begot al achter den elven en we zijn nog nergens! Santé he Pol!

Pol en Leo willen beginnen drinken maar Marie en Philine nemen hen hun glas af. Als in koor repliceren ze:

Marie' en Phil':

Ha neen hé! Dienen vlieger gaat hier niet op hé!

Phil': Leo, hoe is dat nu toch mogelijk! Dat zijn hier wel serieuze zaken hein! Houdt ne keer uw manieren!

Marie': Merci Philine, ge zijt een schoonzuster naar mijn hart. Tegen u kan ik tenminste klappen.

Leo': En maar allez, wat moeten we hier intussen lopen doen? Dat steek mij hier tegen gelijk bier zonder schuim hé zeg! Waar is diene Alexander? Wacht een beetje!

Leo wil af gaan naar de hall. Marie en Philine staan nog steeds met het glas bier in de handen.

Pol': Leo waar ga je gij naartoe?

Leo': Diene Jan mijn kl... voeten gaan halen tiens, wat anders. 't Wordt tijd dat ie d'er aan begint, dat dat gezaag hier gedaan is.

Leo af naar de hall.

Pol': Wacht, 'k ga mee.

Marie': Gij gaat just niet mee gij! Gij blijft hier! Zatlap!

Pol': Ja maar Marie, wat...

Marie': U in de zetel zetten en zwijgen. Dat meugde gij doen!

Pol gaat geheel misnoegd zich in de zetel zetten, de armen gekruist en met een zeer vies gezicht. Kijkt nog eens omhoog om te zien of er nog water drupt, staat weer recht, verplaatst de zetel wat en zet zich terug neer.

Marie': Hewel Philine, 'k had nooit gedacht dat 'k ik zo goed zou kunnen overeenkomen met mijn schoonzuster.

Phil': Dat doet mij deugd!

Marie': Wie had er dat nu gepeisd, dat mijn schoonzuster CEO ging worden in mijne Maricot!

Pol': Wat zegde gij?

Marie': Ja Pol, g'hebt dat goed g'hoord! Philine wordt (*op z'n Frans sprekend*) chef executive officier van Maricot! Ze steekt er even vele geld in gelijk als wij en azo blijft het bedrijf van ons en moeten we wij ons dat wat minder aantrekken. Het wat rustiger aan doen. 't Was toch dat wat dat ge wilde? Of niet soms?

Pol': En 't is bij u niet opgekomen om eerst ne keer te vragen wat dat 'k ik daar van vind?

Marie stapt resoluut en nors met de handen in de zij op Pol af.

Marie': En wel 'k vraag het 't nu? Wat peisde d'ervan?

Pol': Hewel, ... euh..., 't is te zeggen... euh,...

Marie': Wat hebde te zeggen?

Pol': ...euh... Dat lijkt me nog geen slecht gedacht. We gingen 't inderdaad wat rustiger aan doen. Maar euh...

Marie': Maar wat?

Phil': Is Philine daar wel de geschikte persoon voor? Heeft ze zij ervaring met zaken doen bijvoorbeeld?

Marie': Hoe zegt ge dat?

Pol': Euh,...ja dus. Allez, dan zal 't wel goed zijn zekerst?

Marie': Zekerst? Hoe durft ge aan mijn beslissinge twijfelen? En daarbij, ervaringe of niet, ze zal 't er in alle geval meer verstand van hebben dan gij!

Phil': En Leo zal 't er ook wel niks op tegen hebben. Ten eerste heeft hij altijd gezeid dat 'k ik mij een nuttige bezigheid moest zoeken, en ten tweede... ik krijge toch alles van hem gedaan...

Philine en Marie schieten samen in een ondeugende lach.

Marie': Wat peisde Philine? Zouden we d'er op klinken?

Phil': 't Zal wel zijn!

Ze heffen samen hun glas bier in de hoogte:

Marie' en Phil':

Santé!

Marie': Verdju da's goe dings.... Proficiat Philine, en welgekomen in de firma! En in de familie!

Phil': Merci Marie. 'k Hoop da'k hiermee een steentje kan bijdragen aan de hereniging van de familie. 't Zou toch plezant zijn moesten gij en uw broer ook weer wat beter overeen komen.

Marie': Ja, 't is een nobel gedachte Philine, en eerlijk gezegd, 'k zou 't eigenlijk ook wreed geiren hebben, maar ja....

Op dat moment komen Linda en Alexander binnen vanuit de living elk met een stoel.

Linda': Oei, moeder gaat gij ook al beginnen drinken? Of valt er iets te vieren?

Marie': Ja meiske, d'er valt hier wat te vieren. Philine Verkest wordt CEO van de firma Maricot!

Linda': *(laat van 't schrikken de stoel uit haar handen vallen)* Wat?

Alex': Verkest?

Marie': Iedere zichzelf respecterende firma heeft toch ne CEO den dag van vandaag? En daarbij, ge wilde toch ook dat 'k het wat kalmer aan zou gaan doen? Hewel, Philine gaat mij daarmee helpen.

Alex': Zeg Philine, noemt gij Verkest?

Niemand schenkt aandacht aan Alexander z'n opmerking, hij wordt gewoon genegeerd.

Linda': En pa gaat daarmee akkoord?

Linda kijkt naar Pol, Pol steekt de schouders op maar zwijgt in alle talen.

Marie': Vaneigenst dat. Hé Pol? Hij vond dat zelfs een fantastisch gedacht! *(tegen zichzelf)* Hij zou het maar ne keer anders moeten durven zeggen!

Alex': 'k Wil mij d'er niet mee moeien hei, maar euh... Weet de Leo daar al van?

Marie': Neen, maar da's een detail.

Alex': Een detail zegt ge?

Phil': Ja, 't is tenslotte de 350.000 euro die 'k ik geërfd heb van mijn nonkel uit Canada da'k in Maricot steke.

Pol': 350.000 euro? En dat vindt gij een detail?

Marie': Pol, voor de zoveelste keer: moeit u niet!

Alex': Een nonkel uit Canada zegt ge? Allez gij...!

Phil': Ja zeg Pol, Leo heeft aan mij ook niet gevraagd wat da'k ervan vond toen dat hij die brouwerij in Canada overpakte hei zeg!

Alex': Heeft Leo een brouwerij in Canada over gepakt?

Phil': Wist jij dat niet?

Marie': En g' hebt heel de familiekwesties uitgeplozen? En dat weet je niet? Dat belooft!

Phil': Dat is wel nog maar een paar weken geleden, da's wel normaal dat meneer den notaris dat nog niet weet hé!

Alex': 'k Wist bijvoorbeeld ook niet dat Leo hertrouwd was! En dan nog met een Verkest met familie in Canada! Dat moet nu toch echt wel ne keer lukken!

Marie': *(wrijft in haar handen)* Maar 'k ben toch ook wel benieuwd hoe dat mijn broerke hierop gaat reageren... *(lacht)*

Alex': Als 't maar niet terug voor ambras zorgt !!!

Phil': Dat hij ne keer durft! 't Is wel voor de familievrede da'k het doe hé zeg!

Alex begint al mopperend en met z'n hoofd schuddend de stoelen te schikken en te tellen of er plaatsen genoeg zijn voor 't ganse gezelschap. Linda is intussen naar de salontafel gewandeld en heeft er de oude foto's zien liggen.

Linda': Zeg vanwaar komen die oude foto's?

Pol': Tim en Tessa hebben ze gevonden op de zolder.

Ze raapt er enkele op en vindt uiteraard al vlug deze van Antoine en Theo. Ze neemt ze op, bekijkt ze eens goed, schrikt precies en gaat ermee tot bij haar moeder.

Linda': *(Schiet in paniek)* Zeg ma, wie is dat hier?

Marie': Maar kijkt hier! Dienen linksen is Theo, en diene rechtsen is Antoine!

Linda': Theo en ... *(aarzelend)* Antoine...?

Marie': Nonkel Theo, de boer van ons moeder, en de reden van ons aanwezigheid hier. En Antoine, dat is mijn broer.

Linda': Antoine? ... Uw broer?

Marie': Ja, 'k heb u daar toch al over verteld? De dienen die bij tante Cécile en nonkel Theo is gaan wonen...

Linda': ...en die in al die jeugdverenigingen was. ... Leider... *(draait de foto om en leest wat er op geschreven staat. Ze slaat nu nog meer in paniek)* Miljaar, 't zal toch niet waar zijn hé zeg!...

Alex': Maar Lindaatje toch wat scheelt er? Ge ziet plots zo bleek?

Marie': Ja, wat is dat nu? 't Is precies gelijk dat ge een verschijning gezien hebt!

Linda': *(bekijkt haar moeder)* Ma, geeft mij ook ne keer zo'n pint bier.

Marie': Amai, is 't zo erg?

Pol': Wacht 'k zal 'k ik daar wel voor zorgen.

Marie': Ja, dan doet ge ook ne keer wat nuttigs.

Pol gaat naar de kast, haalt er nog een bierglas uit en schenkt de rest van de fles in uit. Linda laat zich intussen in de canapé neer ploffen en tast aan haar hoofd.

Marie': Hebt ge gij nu ook al zeer aan uw hoofd? 'k Weet niet of bier daar een goeie remedie tegen is!

Pol': 't Zal alleszins geen kwaad kunnen. Hier zie meiske, giet dat maar ne keer achterover.

Linda': Merci pa. *(drinkt in één teug het bier uit)* Dedju da's goed. Hebt ge d'er nog?

Pol': Een hele kelder vol! Maar zijt ge zeker?

Alex': Linda meiske, ge gaat u toch niet bezatten hein? Ge ging mij helpen met mijnen exposé!

Linda': Uwen exposei kan mij gestolen worden. Vraagt maar hulp aan uw Brendaatje, ge ziet de die toch liever. *(begint te wenen)*

Phil': Wat? Brenda met meneer Alexander? Dat kan niet! We hebben ze daar just in 't park die pompier nog zien staan kussen.

Marie': Ja, en euh... 't was 't er niet neffenst zulle!

Marie en Phil drinken nog eens van hun bier.

Alex': *(tot zichzelf)* 'k Hebt ook gezien. 't Ju toch hei!

Marie': 't Ju toch?

Alex': 't Zoe toch ... wel een schoon koppel zijn bedoel ik.

Linda': *(snikkend)* Jaja, dat zal wel!

Alex': *(gaat bij Linda in de canapé zitten)* Maar jawel Linda, dat meen ik! 't Is haar gegund. Maar nu moet ge surtout aan uw eigen denken. Wat kan ik voor u doen schat?

Linda': *(ziet haar kans schoon en legt haar hoofd op z'n schouder)* Ho 'k vrees dat ge d'er niet veel aan gaat kunnen doen. 't Kwaad is al lang geschied!

Phil': Kwaad? Wat kwaad?

Alex': Allez Linda schatteke. Gij, zo'n braaf meiske? Daar zit toch geen kwaad in toch?

Marie': Vaneigenst niet! z' Is deftig opgevoed zulle!

Pol': Ja, naar 't voorbeeld van haar moeder!

Marie': *(kijkt boos naar Pol)* Vaneigenst, want van haar vader had ze niet veel voorbeeld van doen !

Marie neemt nu ook de foto's nog eens van de salontafels en bekijkt ze nog eens goed.

Marie': En waarom zijt ge nu toch zo geschrokken van die foto's? Nonkel Antoine was gene lelikaard, maar nu ook gene adonis waar dat ge voor moet *(Marie draait de foto van Antoine om)* Tai... *(leest "Taizé, 1994" maar geraakt maar halverwege het woordje "Taizé")* ... Negentienhonderd... vier... 't Is nie waar.... Linda, zou dat kunnen dat gij peist dat 't is wat da'k ik peinze dat gij peist dat 't is?

Linda': 'k Peinze 't wel....

Marie': Maar dan wil dat zeggen dat... *(wijst naar de foto)*

Linda': ...inderdaad....

Marie': ... en dat... *(wijst naar de hall)*...

Linda': ...inderdaad...

Marie': Philine meiske, 'k peinze da 'k er nog enen ga drinken. Hoe straffer hoe liever!

Phil': En maar Marie toch, hebt ge ook een verschjning gezien?

Pol': Ja! Van de heiligen Bacchus heel zekerst!! *(lacht)*

Marie': *(gaat richting kelder en neemt hierbij Philine bij de hand)* Ja lacht maar. Ho ho ho, tot dat die bom gaat ontploffen!! En onzen goeie naam! Dat ook nog! Geheel naar de vaantjes! Waar is die kelder, 'k ga mij gaan bezatten!

Pol': Welk ne goeie naam?

Marie': Oh gij.... Kom Philine we gaan naar de kelder!

Philine begrijpt niet goed wat er gaande is maar laat zich meesleuren naar de kelder. Philine en Marie af via kelder.

Pol': *(neemt de foto van Antoine van de salontafel)* Toont eens. Welk n'een heiligen is dat hier?

Linda': *(wenend)* Den heiligen Antonius!

Alex': Maar meiske toch, dat komt allemaal wel goed! 't Is misschien just goed dat 't den dienen is die verschenen is. Da's immers de patroonheilige van de verloren voorwerpen *(Linda weent nu nog luider)*, vrouwen en kinders *(Linda gaat nog heviger te keer)* en de verliefden *(Linda nog luider)*. Als 't liefdesverdriet is dat g'hebt, dan zal 'k ik u d'er wel vanaf helpen.

Alexander heft haar hoofd van z'n schouder en kust haar teder op het voorhoofd.

Alex': Vertrouwt mij maar. Blijft maar rustig zitten, ik zal intussen aan mijnen exposé beginnen. Op mijnen alleen.

Pol': *(smijt de foto terug op tafel)* Hoe? En d'er is hier niemand!

Alex': 'k Zal beginnen met de situatie te schetsen op dat bord hier.

Alex staat op, gaat naar het bord en begint er in grote letters bovenaan op te schrijven: De familie van Amedé en Amandine. Daaronder begint hij de stamboom verder uit te tekenen. Linda ziet nu de twee halfvolle glazen bier van Marie en Philine op de salontafel staan, schiet er haar naartoe, giet ze samen in één glas, zet zich terug in de canapé, en begint te drinken. Op dat moment komt Leo binnen van uit de hall.

Leo': *(tegen Alexander)* Ah hier zit je! 'k Zoek hier potverdikke heel dat kot af en ge zit hier!

Alex': Ja Leo, ik kan d'er ook niksken aan doen hei. 'k Zijn 'k ik gewoon aan 't doen wat dat ge mij gevraagd heb te doen, namelijk: mijnen exposé aan 't voorbereiden!

Pol': Ja Leo, 't zal niet gemakkelijk zijn om iedereen hier tegare te krijgen zulle. Ons Linda heeft een verschijninge van de H. Antonius gezien, doet ter sedert niets anders dan bleiten en drinken, en mijn vrouwe heeft dat lelijk betrapt. De die heeft den H. Bacchus zien passeren en is van 't verscot met uw hoppebelleken de kelder ingedoken.

Leo': De kelder?

Alex': *(is intussen een soortement stamboom aan 't uittekenen op het bord)* Ja, z'had goesting in een pint zei ze. Hoe straffer hoe liever!

Leo': Ons Marie, goesting in een pint?

Pol': Ja Leo, 'k weet ook niet wat dat er aan 't gebeuren is, maar ze was lelijk van haren melk ze.

Alex': Zeg maar bier!

Leo': En z'heeft mijn Philinneke meegepakt? Maar die is niet gewoon van te drinken! Dat komt niet goed hé!

Pol': Ho maar mijn Marie drinkt anders ook nooit zulle!

Leo wil ook naar de kelder gaan, maar Pol houdt hem tegen.

Pol': Niet doen Leo. 'k Zou dat niet doen. Gewoon gerust laten, hun gedacht laten doen. Da's de minsten ambras en wie weet, 't kan misschien zelfst nog plezant worden. Raadt hoe dat ze naar boven komen! *(lacht en maakt met z'n hand een kurkendraaibeweging rond z'n neus om aan te duiden dat ze zeer vermoedelijk zat zullen zijn)* Elk op z'n toer is niet te veel!

Op dat moment komt Brenda weer op vanuit de hall. Ze is aan 't zingen:

Bren': Mooi, 't leven is mooi, zolang er zon muziek en pompierkes zijn...

Als Linda de vrolijke Brenda hoort en ziet, begint ze weer te wenen.

Leo': Ha Brenda zo welgezind?

Bren': Ja pa, wree welgezind, en 'k ga u zeggen waarom. 'k Heb eindelijk de vent van mij leven gevonden!

Leo': Toch die bierpompe niet zekerst?

Bren': Pa, 't moet gedaan zijn! Dat is geen bierpomp maar n'een pompier. Een vrijwilliger die regelmatig z'n leven op 't spel zet om dat van een ander te redden! We mogen blij zijn dat er mensen zijn die dat willen doen!! Applaus graag!! *(Brenda begint te applaudisseren richting publiek, iedereen doet mee, hopelijk ook 't publiek, behalve Leo.)*

Leo': Een vrijwilliger! En wat doet hij dan voor de kost?

Bren': Houdt u vast! 't Is een ingenieur!

Leo': Ja, 'k ken dat! Zo een die 't verstand uit de boekskes haalt, peist dat hij overal de slimsten is, maar poten heeft gelijk een mol!

Bren': Pa! Neenee, veel beter! Hij is brouwingenieur! Hij heeft thuis een klein brouwerijtje, en brouwt achter z'n uren z'n eigen bier, Pombier! En hij werkt bij brouwerij Van Honsebrouck!

Pol': Allez, dus toch een bierpomp!

Leo': Een brouwer dedju! Moar potverdikke Brenda, ge moest hem ne keer meegebracht hebben! Allez waar wacht je eigenlijk op?

Bren': Hij is nu terug naar de kazerne, maar vanavond komt hij mij halen. We gaan naar de cinema!

Pol': Naar Ad Vundum gaan kijken zekerst?

Linda': *(nog steeds wat snikkend)* 't Is 't hopen voor u dat Alexander tegen dan gedaan heeft met zanen exposei... Want dat ziet er hier niet goed uit!!

Bren': Oei Linda, wat is 't? *(kijkt veelzeggend richting Alexander)* Is 't niet gelukt?

Linda schudt met haar hoofd van neen.

Bren': En uit 'ludduvuddu' hebt ge 't in den drank gesmeten?

Linda blijft van neen schudden en drinkt nog eens van haar bier. Alexander blijft intussen verder schrijven op het bord.

Bren': Maar meiske toch, dat is nu ook d'oplossing niet hé. Ander en beter zou 'k zeggen. Zo'n knappe madam gelijk gij,... dat vindt toch subiet een andere vent?

Linda': *(snikkend)* Dat is 't niet Brenda. 'k Ben 'k ik heel blij met Alex, maar 't is ...

Linda wijst naar de salontafel. Brenda ziet dat, en gaat er op af. Ze bladert door de foto's.

Pol': Ja Brenda jong, 't is een mysterie. Sedert dat ons Linda naar die foto's gekeken heeft is ze al met de keer hysterisch geworden.

Leo gaat naar Brenda aan het salontafeltje toe en begint nu ook wat foto's op te rapen.

Leo': 'k Versta 't ook niet. 'k Waren d'er niet bij, maar bij dat 't schijnt zou ze heel te gans in een kedulleke geslagen zijn van 't moment dat ze naar die foto's keek. Zelfs haar moeder heeft er van naar 't schijnt. De die heeft het ook in den drank gesmeten en is met mijn Phillineke de bierkelder in gedoken...

Bren': Van waar komen die foto's?

Pol': *(wil er tussen komen)* Tess...

Leo': Hebt ge dat nu nog geweten?

Bren': *(luid en in opkomende paniekstemming)* Van waar komen die foto's?

Pol': Hewel, ...

Leo': Ons Marie die 't in den drank smijt! Zij die zo tegen alcohol is?

Brenda staat nu met de foto van Antoine voor de neus van Leo te zwaaien. Roept naar Leo:

Bren': Pa! Ik wil weten van waar dat die foto's komen?

Leo': Hela hela, bijt mijn neus d'er niet af hé? Wat is dat toch allemaal met die foto's?

Pol geraakt er nu toch tussen:

Pol': Tessa en Tim hebben ze gevonden op de zolder.

Bren': *(bekijkt de foto van Antoine)* Alex?

Alex': *(draait zich om, z'n stamboom is nu volledig af)* Ja Brenda?

Bren': *(Volledig in paniek)* 't Is tegen u niet! *(Richt zich nu met de foto tot Leo)* Pa, wie is dat hier?

Leo': Dat? Dat is uw nonkel Antoine.

Bren': Nonkel ... Antoine? Dat kan niet!

Pol': Toetoe!

Bren': *(tot Leo)* Uw broer? Zegt dat 't niet waar is hein!

Pol': Brenda meiske, ge gaat toch niet beginnen gelijk ons Linda zeker?

Brenda draait de foto om en leest wat er op staat. Schiet nu helemaal in paniek!

Bren': Maar ja toch! ... Nonkel Antoine! ... Alex!

Pol': De die begint ook al zo raar te doen! *(Richt zich tot Leo)* Die foto's zijn begot behekst!

Alex': Kan 't er mij iemand wat meer uitleg verschaffen alstublieft?

Bren': Alex, moeit u niet, we zijn hier heel serieus bezig!

Alex': Ja maar mijnen exposé is ook een serieus spel zé.

Bren': Steekt uwen exposé in uw gat!

Brenda gaat nu naast Linda in de canapé zitten. Toont de achterkant van de foto aan Linda en klopt er met haar wijsvinger op.

Bren': Zeg Linda, is 't hiervan dat ge zo verschoten zijt?

Linda knikt en bekijkt haar verwonderd aan.

Linda': Ja! Gij ook misschien?

Brenda knikt.

Bren' en Linda' samen: Potverdikke!

Bren': Linda, als ge gij peist wat dat 't is, gelijk da 'k ik peinze dat 't is, dan zitten wij ... met 't zelfste gedacht mijn gedacht...

Linda knikt, snotterend.

Bren': ... en dan kan dat toch niet anders dan waar zijn peinze'k ik azo peinze'k ik.

Linda knikt, snotterend .

Linda': 'k Peinze 't ook.

Bren': Oh dien godverdomsken nietsnut! De smeerlap! Alex! ... Mijn voeten Alex.

Alex': Maar wat heb 'k ik toch misdaan? *(op smekende toon)* Linda, leg het mij toch ne keer uit schatteke!

Linda': *(zet haar glas neer op de salontafel en gaat tot bij Alex. Omhelst hem)* Gij kunt er niksken aan doen, dat heb ik toch al gezegd?

Alex': Ik wil 'k ik toch maar 't beste voor jullie?

Linda': 'k Weet het Alex, 'k weet het. Merci. *(Kust hem innig)*

Pol': Allez vooruit, we gaan aan de notarissen beginnen!

Bren': *(tegen Alexander)* We hebben het niet over u, *(gaat tot bij het bord, neemt een krijtje vast)* maar over den dienen hier zé.

Brenda omcirkelt nu de naam 'Antoine' op het bord, legt het krijtje neer, draait zich om, ziet de fles kriekbier op de salontafel staan en neemt ze met een grote zwaai vast.

Bren': Hoe doe je dat open, zo'n fles?

Leo': Ge gaat toch ook niet beginnen zekerst?

Bren': Ge zoudt voor minder! *(richt zich met de fles tot Pol)* Nonkel kunt gij dat open doen?

Pol neemt de fles over, verwijdert het papier wat rond de hals en opent het kurk. Hij plaatst ze op de tafel en gaat naar de kast om een glas te halen.

Bren': Merci nonkel, en doe geen moeite, 'k heb geen glas van doen!

Brenda drinkt als een volleerde drinkebroer van de fles en laat zich dan neerploffen in de canapé.

Bren': Alex, godverdju! De valsaard!

Linda': *(Zet zich ook terug in de canapé, neemt haar glas terug op)* Arnold! De smeerlap!

Brenda en Linda drinken tesamen, perfect gesynchroniseerd van hun bier. Alexander heeft intussen gedaan met zijn schema op het bord.

Alex': Euh, ja, euh.... 'k Versta 't eigenlijk wel niet maar euh.... voilà zie, iedereen is nu terug wat gekalmeerd, misschien is nu den tijd gekomen om aan mijnen exposé te beginnen. Die 't er niet is, die is 't er niet en moet 't maar weten, 'k heb ze genoeg verwittigd.

Op dat moment komen Marie en Philine terug op vanuit de kelder. Ze zijn beiden duidelijk wat beschonken, praten luid, vrolijk en lachend. Philine heeft een open fles kriekbier en Marie een open fles Gouden Band in de ene hand. In de andere hand hebben ze ook nog een gesloten fles van dezelfde soort mee. Ze zingen al dansend het liedje 'Schame and scandal in the family'. Marie heeft ook nog een aantal verfrommelde brieven in haar hand, en ook in haar décolleté zitten een aantal enveloppes.

Marie' en Phil' *(zingend)*:

Who is me, shame and scandal in the family! Who is me, schame and scandal in the family...
(op de tonen van Shawn Elliott's 'Shame And Scandal In The Family')

Alex': 't Is niet waar hei!... *(neemt z'n hoofd vast en gaat zuchtend op een stoel zitten)*

Leo': Verdju, ze zijn daar!

Pol': *(tot Leo)* 'k Heb 't gezegd hé dat 't nog plezant ging worden! Als de drank is in de vrouw...

Leo': ...staat de vent in de kou!

Phil': *(met zwoele stem)*... houdt ze nog meer van jou!

Philine zwaait haar armen open en valt rond Leo z'n nek.

Phil': Mijne liefste Leo... 'k zie u geiren!

Philine begint nu Leo hartstochtelijk te kussen. Leo weet niet goed wat er hem overkomt, duwt Philine terug van zich af.

Leo': Maar zoetje, hebt gij aan de kriek gezeten?

Phil': Smaak je gij dat schatje? Ho Leo gij zijt ne kenner!

Philine kust Leo nogmaals. Leo duwt haar gegeneerd van zich af en neemt de open fles kriebier uit haar hand.

Leo': Ja, 'k smaak het, ja. Philine houdt u een beetje in hé zeg!

Pol': Maar Leo toch, kunt ge d'er niet tegen? Aan mij zou ze 't anders geen twee keer moeten vragen zulle!

Marie': Ah nee? Kom je gij te kort misschien? Wacht een beetje!

Marie gaat op Pol af, duwt hem in de zetel en gaat boven op hem zitten. Ze overlaadt hem overvloedig met kussen. Pol weet niet wat hem overkomt. Spartelt tegen.

Pol': Maar Marie toch, wat hebt gij? Zijt gij niet beschaamd? Dat doet ge nu toch niet he zeg! ... Allez hier toch niet...

Marie': Beschaamd? Onze naam is nu toch naar de vaantjes, wat kan 't mij nog schelen! Hierzie, leest maar! Dat zat verdoken tussen de flessen in de kelder!

Marie smijt de brieven die ze nog in haar hand heeft en de enveloppes uit haar decolleté in de lucht en wil terug een lading kussen op Pol afgeven, maar Pol kan zich nog net tijdig uit de zetel wringen.

Leo': Zeg, gij met uwe goeie naam altijd. Gij zoudt alles doen wat dat ge ook maar kunt voor 'de goei naam'. Godverdikke! Ge zijt wie dat ge zijt en gelijk dat ge zijt, en niet wie of gelijk dat ge peist dat ge geiren zou hebben dat de mensen zouden peinzen dat ge zijt.

Phil': Excuseert zoeteke, maar kunt ge dat nog ne keer herhalen?

Pol': Hewel, ge zijt wie dat ge...

Linda': *(ook duidelijk al zat)* Ge zijt begot niet altijd wie dat ge peist dat ge zijt !

Bren': *(ook duidelijk al zat)* Ja, vergeet dat maar! Want ne keer dat ge weet wie dat ge zijt, ga je 't zekerst niet meer vergeten!

Alex': Ja jongens, mag ik nu...

Leo': Nu zijn we d'er heel recht op! Al ons vrouwen zat!

Phil': *(wat verontschuldigend en tegen zichzelf)* 'k Een weet niet...

Leo': Kriekezat zijt ge ja!

Phil': Leo schatteke, we zijn wij gewoon wat in de wind.

Marie': *(zingend)* Door de wind, door de regen,...

Leo': In de wind, santé ze gulder...

Phil': Ja, raar hé, want 't waait niet eens! *(schiet in een luide lach)*

Alex': Kan iedereen nu ne keer zijne kwebbel houden. 'k Ga aan mijnen exposé beginnen

Alle vrouwen samen:

Ja meester! (*lachen*)

Alex': 't Is de moment. 't Zijn nog just de kleinkinders die ontbreken, maar die spelen in 't verhaal toch niet mee, dus ...

Iedereen gaat zich installeren, de enen in de zetel, de anderen op een stoel, naargelang wat er voorhanden is.

Marie': 'k Ben ne keer benieuwd wat dat gij gaat weten te vertellen dat wij nog niet weten.

Alex': 't Hele verhaal begint dus eigenlijk, feitelijk bij meneer Amedé Lateur en madamme Amandine Solange Marie-Louise Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Becquaert.

Becquaert spreekt hij op z'n Frans uit: 'Beekaar'. Op het bord heeft Alexander de naam van Amandine afgekort tot: ASML BvB dB RvBecquaert

Marie': Dat is toch ne schone naam he zeg!

Alex': Die krijgen drie kinders: Leo, Marie en Antoine

Marie': To be Antony, or not to be Antony...

Phil': ...dat is de kwestie!

Marie': ... de familiekwestie!!

Pol': Wat wilt ge daar mee zeggen?

Marie': Pol, u geen vragen stellen! U surtout geen vragen stellen! Uwen kop kan 't er niet tegen en gaat d'er weer zeer van doen! Hier drinkt ook wat!

Marie staat wankelend op, neemt terug hun flessen van de salontafel en biedt er één van aan aan Pol.

Leo': Hola Pol, wat krijgen we nu? Marie die trakteert?

Marie': Hela, hela, 'k ben 'k ik gene krebbebijter zulle! Hierzie, een van 't huis!

Phil': Santé (*drinkt nog eens*)

Alexander doet terug een poging om met zijn uiteenzetting verder te doen.

Alex': Dus gelijk da'k zei, ze kregen drie kinders.

Marie en Philine schieten in een lach. Intussen heeft Leo een aantal van de brieven die Marie heeft rondgesmeten opgeraapt en is beginnen lezen.

Marie': Wie? Amedé, of Amandine?

Marie en Philine schieten in een luide lach.

Alex': Is 't nu gedaan met die zatte klap?

Phil': Ow menere, dat is gene zatte klap hei!... Dat is...

Marie': ... een heel terechte vraag....

Marie en Philine schieten terug in een lach.

Bren': En daarbij, ze zijn zij niet zat.

Linda': En bah neenst. Ten hoogste wat geïndoctrineerd!

Bren': Neeje Linda, neeje! Geïndexeerd!...

Alex': Ja, ... euh... soit... 'k ga verder doen. Leo kreeg een dochter, Brenda, en Marie ook een dochter, Linda.

Pol': *(terwijl hij de fles bier aan het openen is)* Amaï, da's groot nieuws! Hebt gij daar lang moeten achter zoeken?

Leo, die zich van heel de uiteenzetting tot nu toe niks heeft agetrokken maar afgezonderd in de brieven aan 't lezen was, smijt onverhoeds een opmerking in de groep.

Leo': *(met de brieven in de hand, lezend)* Zeg, dat zijn begot liefdesbrieven!

Iedereen draait zich geschrokken richting Leo, niemand heeft nog aandacht voor Alexander.

Iedereen behalve Marie en Philine:
Liefdesbrieven?

Bren': Van wie?

Linda': Aan wie?

Marie' en Phil' samen:
(op de tonen van het liedje van Yasmine) Ja da's een goeie vraag! *(schieten weer in een lach)*

Alexander doet nogmaals een poging om verder te gaan.

Alex': Den Antoine, die is alleen gebleven, en heeft dus geen kinders...

Bren': *(draait zich terug naar Alex)* Allez gij, wat dat ge nu zegt?

Linda': Zijt ge dat zeker?

Nu beginnen Brenda en Linda luid te lachen en terug te drinken. Tussendoor zingen ze ook van "Who is me, shame and scandal in the family". Marie en Philine vallen in. Het begint zo, stilaan een echte chaos te worden. Alexander heeft het totaal niet meer in de hand.

Leo': Moa vint toch! Dat zijn verdikke liefdesbrieven van ons moeder aan Theo?

Weer draait iedereen zich richting Leo.

Pol': Wat? Van...

Leo': ... ons moeder aan Theo, ja! Marie! Hebt ge dat gezien?

Pol': 'k Peinze't wel Leo, zo te zien aan haar doeninge! 'k Peinze't wel!

Leo': *(leest voor)* "Mijn lieve Theo, ik kan aan niets anders meer denken dan aan jou. En aan die fantastische nacht verleden zaterdag. Ge waart zalig. Ik hou van jou! Ik wou dat ik voor altijd de jouwe kon zijn!"

Pol': Amaai, die had er hard van!

Bren': Linda hoort ge dat? Ons grootmoeder was 't er blijkbaar ook al niet schuw van!

Linda': 't Zal in 't ras zitten zekerst?

Bren': 't Zit in de familie, en 't blijft erin! We kunnen d'er dus eigenlijk niets aan doen!

Linda': Waar maken we ons dan zorgen over?

Niemand schenkt aandacht aan Alexander. De liefdesbrieven trekken duidelijk meer de aandacht. Alexander probeert toch nog eens, maar 't begint allemaal serieus op zijn zenuwen te werken.

Alex': Maar alstublieft hei. Mag ik nu efkes...

Leo': Ja ventje, ge moogt sebiet verder doen, maar eerst moet 'k ik hier 't fijne van weten.

Ten einde raad schenkt Alexander nu toch eerst aandacht aan de brieven i.p.v. aan 'zanen exposé'.

Alex': Leo, zijt gij wel zeker dat die brieven van uw moeder afkomstig zijn? Iedereen heeft in z'n leven toch wel al ne keer liefdesbrieven ontvangen toch? Die kunnen van om 't even wie zijn.

Leo': Van wie anders? Ze zijn ondertekend met "Uw amant Dientje"

Leo zet zich apart en leest verder in de brieven. Brenda gaat op Alexander af.

Bren': Zeg Alex, en van wie krijgt gij dan zo allemaal liefdesbrieven?

Linda': Ja, 'k zou 't ook wel eens willen weten.

Marie': Ik heb in alle geval nooit maar enen liefdesbrief van Pol gekregen!

Pol': Ja zeg al dat gedoe! Ik ben daar nooit niet sterk in geweest.

Marie': Neen da's just. Voor de romantiek moest ik niet bij u zijn, neen ik.

Linda': Ha ma, ging je 't ook elders gaan zoeken misschien?

Alexander poogt nogmaals de draad terug op te nemen.

Alex': Maar mannekes, al die zatte tater! Laat mij nu ne keer verder doen!

Pol': Ja doe maar verder menere den notair.

Pol gaat zich gaan installeren naast Leo en begint nu ook de brieven te lezen.

Alex': Brenda kreeg, gelijk dat ge weet, een dochter, Tessa, en Linda een zoon Tim.

Bren' en Linda': Allez gij!

Alex': De vader is bij mijn weten dames, ongekend?

Bren': Ja Alexken, da's voor u een vraag,...

Linda': ...en voor ons ne weet!

Alex': Soit, dat speelt geen rol...

Bren': *(geeft Linda een duw)* Ha! 't Speelt geen rol zegt hij!

Brenda en Linda schieten weer in een luide lach.

Linda': Amaai, neen 't zekerst! Jawadde dadde!

Phil': Neen't, gelijk in de cowboyfilms...

Marie': Ze schieten ze toch allemaal dood!

Marie en Philine schieten nu ook in een lach.

Alle dames samen: Santé

De vier vrouwen heffen het glas/fles en klinken en drinken nogmaals. Alexander doet intussen gewoon door alsof hij les aan 't geven is, trekt zich intussen niks meer aan van de al of niet luisterbereidheid.

Alex': Maar d'er is uiteraard ook nog n'een tweede tak van de familie!

Marie': Oei! Nu komt den aap uit de... euh... uit de dinges, ... euh, ja uit wat kwam den dien nu weer?

Phil': ... uit de porceleinekast!

Bren': Bah neen't gij. Op de koord!!

Brenda springt recht en doet alsof ze op een koord aan 't dansen is.

Linda': Maar Brenda toch, dat was een kat op een koord, maar gij zijt precies een ouwe koe!

Phil': Ja! Ene op laag water!

Alexander trekt zich van het zatte gezelschap niks meer aan, neemt een diepe zucht en gaat verder:

Alex': De tak Cécile Emerauld Odelyna Belhamel van Bueren de Beughem Roest van Becquaert en Théofiel Edouard Jérôme d'Oudecoz d'Akem.

Phil': Zeg Marie, van een schone naam gesproken, maar d'at is 't er mij toch wel enen die kan tellen zou 'k zeggen!

Marie': Nog een chance dat ze zij geen kinders hadden. Hoe zouden de die moeten genoemd hebben?

Bren': Ehwel, dan is dat al Rosten Bekoartkoas van de gebuurs da z'hebn!

Alle vrouwen schieten weer in een lach. Ze beginnen meer en meer met een dikke tong te praten, niet overdreven, het is geen echt zatte bedoening, maar ze zijn duidelijk 'verblijd'.

Alex': ... Die tak plant zich echter niet voort, want d'er komen geen kinders uit voort.

Marie springt recht en gaat op Alexander af.

Marie': Zeg Alexanderken, mag ik ne keer wat vragen?

Alex': Als 't een serieuze vraag is ja!

Marie': En vaneigenst dat! Allez, wat peisde gij wel? (*draait zich om naar de andere vrouwen*) Hoort ge dat meiskes? Meneeer den notair peist dat we niet serieus bezig zijn!

Bren': Mo gauw zeg. Hoe zou d'at komen?

Linda staat nu ook recht en gaat naast Marie staan, legt haar arm op de schouders van Marie.

Linda': *(met Antwerps accent)* Allez Alex schatteke, 't is wel waar hé. Hoe komt ge daar nu bij? Ge ziet toch wel dat we wij hier hiel serieus bezig zaan!

Alex': *(zuchtend tot Marie)* En wat wilt ge dan weten?

Marie': Ge zegt dat ge 2 maand aan dienen exposé gewerkt hebt. Zijt gij zeker dat dat allemaal just is wat dat ge vertelt?

Alex': ...euh, ja, uiteraard!

Marie' en Linda': Wale nie!

Bren' en Phil': Wale oek nie!

Alex': 'k Heb nochtans...

Plots komt Pol er tussen en spreekt Leo aan, nogal verbouwereerd en geschrokken.

Pol': Zeg Leo, hebt gij **die** brief hier al gelezen?

Marie': *(weet duidelijk over welke brief Pol het heeft)* Ja Philine meiske, 't is van dat!

Phil': 't Is 't hopen dat 't niet aan mijne Leo z'n hart slaat!

Pol toont de brief aan Leo. Deze begint te lezen maar schrikt onmiddellijk en springt recht.

Leo': En ge zoudt nu toch wel uw haar uittrekken toch! *(leest nog wat verder)* Godvermilledju. Maar dat moet dan...

Pol': 'k Peist ook Leo, 'k peist ook!

Leo': Milledju, de vrouwenzot!

Pol': Dat is dan eigenlijk niet te verwonderen dat...

Leo': ...onzen anderen d'er ook van heeft?

Marie': *(gaat nu op Leo af)* Ja broerke, da's 't één en 't ander hé! Maar geen paniek!

Iedereen bekijkt Marie vragend aan.

Marie': Wat? En 't is toch waar zeker! 't Blijft allemaal in de familie toch? Hé Philine?

Phil': Ah ja just. 't Blijft in de familie! Dus heeft meneer Alexander toch gelijk!

Nu kijkt iederen vragend naar Philine. Philine gaat op het bord af, neemt het krijtje uit Alexander z'n handen en onderstreept:

Phil': De familie! Daar ga 't hier vandaag om!

Op dat moment komen Tessa en Tim op via de living. Ze lopen hand in hand, giechelend als een verliefd koppel.

Alex': *(hopeloos en zuchtend)* Ja, lap dat ontbrak d'er nog aan!

Tessa': Zeg gasten, wisten jullie dat er hier in één van die kasten in de ouderlijken slaapkamer een geheime deur verstopt zat?

Iedereen staat nu plots vragend naar de twee te kijken.

Marie': Een geheime deur? Leo wist jij dat?

Leo schudt z'n hoofd.

Tim': Ja! Spannend he zeg! Ze komt uit in de kleerkast van de kamer der neffen!

Marie': Godverdikke... De logeerkamer...

Leo': ...waar dat nonkel Theo en tante Cécile altijd sliepen als ze te zat waren om naar huis te rijden! *(kijkt nogmaals naar de brief in z'n hand en leest voor)* "De vrucht van ons geheim groeit nu reeds twee maand veilig maar liefdevol in mijn buik. Theo, onze liefde heeft dan toch een toekomst. Ik beloof je alles te doen om deze vrucht alles te geven wat het behoort te hebben." Ja, ... azo was 't ook niet moeilijk om prijs te rijden hé. Als ge de kat bij de melk zet!

Phil': ...En als 't er een kattelukske in de kleerkast zit! *(schiet in een lach)*

Bren': Wat? De vrucht van ons geheim...

Linda': ... in den buik van ons grootmoeder?

Leo': Ja Brenda, ons moeder en diene Jan mijn botten van een Theo hebben verdomme diene hippie van een Antoine gefabriceerd!

Bren': Dus ... nonkel Antoine, is dus eigenlijk niet echt heel te gans ons nonkel?

Phil' en Marie':

(terug op de tonen van 'Schame and scandal...) Your uncle ain't your uncle, but your uncle did n't know. Who is me...

Leo': En dus eigenlijk ook niet echt heel te gans ons broer! Godvermilledju, 'k hebt altijd gepeist dat er iets aan school. 'k Wist het hei, 'k wist het!

Tess': *(tot Tim)* Amai dat wordt hier van langst om spannender!

Tim': Iedere keer als wij iets vinden is 't hier ambiance!

Tess': En we hebben nog maar den helft van 't kasteel gedaan!

Tim': Wat peist ge, doen we verder?

Tessa en Tim willen terug vertrekken maar worden tegengehouden door Alexander.

Alex': Momentjen alstemblijft! Ge blijft hier, 't is genoeg geweest! We zijn nu allemaal tesamen en we blijven tesamen!

Tessa en Tim druipen ontgoocheld af en gaan terug wat in de foto's snuisteren.

Alex': Maar 'k vrees wel dat die informatie wel heel belangrijk is voor mijnen exposé en nog meer voor 't resultaat! Want ik zijn d'er eigenlijk feitelijk altijd van uit gegaan dat Theo geen kinders had. Maar nu is dat uiteraard iets heel anders hei!

Leo': Vaneigenst is dat heel wat anders. Nu erft alleen den Antoine al die schulden van den Theo, en wij zijn d'er van af! Dat is dan toch nog een schone zake!

Pol': Hoe weet gij zo zeker dat er alleen maar schulden te rapen vallen?

Marie': Wat zou hij anders gehad hebben? Hij heeft hier in dat huis zelfst de radiatoren verkocht voor te kunnen overleven!

Alex': Ja mensen, Pol heeft toch wel een punt zulle!

Niemand let op de opmerking van Alexander.

Leo': Diene krabbebijter heeft van heel z'n leven geen stro van d'aarde geraapt maar toch altijd voort de groten Jan uitgehangen. Wat zou hij dan geld of goed hebben achtergelaten!

Alex': Ho maar dat ben 'k ik nog zo zeker niet!

Nog steeds reageert er niemand op de opmerkingen van Alexander.

Bren': Geld en goed misschien niet, maar een zoon dus blijkbaar wel!

Leo': Zelfst daar had hij geen geld voor!

Linda': Voor kinders te kopen?

Leo': Voor kapoten te kopen, de flierefluiter. Die heeft de uitdrukking 'zaaien naar de zak' duidelijk verkeerd verstaan!

Phil': Leo! Ga je weer beginnen?

Alex': Ja maar toch moet ik opmerken dat...

Marie': Ik heb ook nooit iets moeten hebben van nonkel Theo. Veel air en flair, maar afgezien van dat.... Nougatbollen!

Pol': *(spottend)* Hij had pertankst toch ook wel ne schone naam!

Marie': *(luid tot Pol)* Ne schonen en ne langens is niet gelijk aan ne goeien!

Bren': *(lachend tot Linda en duidelijk op andere zaken doelend)* Ho 'k weet 't nog zo goed niet!

Alle vrouwen schieten in een lach, behalve Marie, die de opmerking niet weet te appreciëren.

Alex': *(luid roepend, wil de aandacht terug naar z'n 'exposé' trekken)* Mannekes! Alstublieft hei! Kan ik efkes verder gaan! 't Begint hier stillekes aan mijn keel uit 't hangen ze!

Leo': Ge zij belange niet den enigsten!

Alex': Moest iedereen nu ne keer terug op zijn plaats gaan zitten! Dan kan ik mogelijks wat uitleg verschaffen!

Iedereen is geschrokken, staat plots stil en kijkt naar Alexander.

Marie': Gij, uitleg geven? Gij weet nog maar den helft van wat dat er hier aan d'hand is!

Alex': Dat kan! Maar 'k ben heel zeker dat mijnen helft minstens even important en verschietachtig is!

Leo': Gasten, laat ons eerst nog een drinken voor d' emoties wat weg te spoelen, en dan kunnen we Alex laten verder doen met zijn uiteenzetting. 't Wordt tijd dat we d'er van af zijn!

Alex': Merci Leo, merci.

Iedereen neemt z'n drank, de ene een glas, de andere een fles, maar iedereen neemt iets te drinken en gaat dan terug zitten. Tessa zit op Tim zijn schoot, er is immers geen zitplaats genoeg. Ze kunnen niet van elkaar af blijven.

Leo': Meneer den notaris, zeg het ne keer. Wat hebt gij nog van "important nieuws?"

Alex': We zijn dus nu te weten gekomen dat den Theo een zoon heeft verwekt bij z'n schoonzuster Amandine! Als ik dat nu eens goed overpeins, zal dat dan heel waarschijnlijk daardoor zijn dat Amandine een boontje had voor Antoine en hem al dus doende naast dat kasteel hier, ook nog een spaarboek van 10.000.000 Bef, zijnde 250.000 euro heeft meegegeven bij wijze van testament.

Leo': En godverdikke, dat zal heel zeker waar zijn! En ik maar hele dagen mijn botten afdraaien!

Phil': Kalm loetje, kalm!

Alex': Dat wilt dus ook zeggen dat d'erfenis van den Theo eigenlijk rechtstreeks naar den Anthoine gaat!

Marie': Ja, al goed en wel, maar waar is 't hij?

Pol': Dat vraag ik mij al heel den tijd af!

Linda': Ik had nochtans niet den indruk dat hij hier gemist wierd.

Bren': Ja, ik ook niet. Als 't er hier over iemand niet geklapt werd was 't over nonkel Antoine. En nu is 't hij blijikbaar de belangrijkste schakel in heel die cirque!

Leo': Ik zou peinzen: als 't hij nog niet de moeite doet om af te komen, dat hij dan ook afstand doet van d'erfenissen.

Marie': Leo, past op he! Sebiet ziten we toch nog met Theo z'n schulden opgescheept!

Pol': Maar wie klapt er hier van schulden?

Leo': Pol gelooft ge 't nu nog niet! 't Is...

Alex': *(roept terug)* Zwijgen!

Iedereen samen: Ja meester!

Alex': Cécile is 't er op een bepaald moment op uitgekomen dat Theo niet vies was van de vrouwkes. Ze besluit het af te trappen en trekt naar Canada! Ze pakt echter 't geld van de spaarboek van den Antoine mee! Met de informatie die da'k daarjust vernomen heb, is 't duidelijk waarom ze dat deed. Ze zal ook wel geweten hebben dat Antoine een koekoeksjong was... Voor de rest laat ze Theo stikken met Antoine en 't kasteel. Dat kasteel kan den Theo niet onderhouden, hij heeft geen geld, geen werk, 't boelke geraakt in verval en Theo aan de rand van de maatschappij. Antoine trekt naar Frankrijk, leeft er gelijk God in Frankrijk, gelijk een hippie dus, op een nogal liederlijke wijze...

Bren': *(sarcastisch)* Ja, ... hij deed aan sociale werken!

Linda': Heeeel sociale werken! *(wrijft op haar buik)*

Alex': Den Antoine sterft een paar jaar geleden aan aids!

Bren': *(in paniek)* Wat? Aan aids?

Linda': *(evenzeer in paniek)* Zeg weet er hier iemand hoelang dat dat al bestaat, aids? Tien, twintig, dertig jaar?

Bren': Oh 't zal toch niet waar zijn he zeg! *(tast hierbij aan haar kruis)*

Leo': Waarom panikeren jullie zo? De pierewaai moet 't maar weten he zeg! Die kan vogelen kan vliegen, en moet er maar 't risico bij pakken dat hij kan neer storten.

Linda': Ja, maar 't gaat surtout over de co-piloot! Van den dien is 't veel jammerder!

Leo': Eigen schuld, dikke bult! Wie papt er nu aan met zo ne charletang!

Bren': Ge zoudt nog kunnen verschieten!

Alex': *(roepend)* Mag ik? *(iedereen zwijgt terug)* Merci.

Pol': Dus Antoine is dood. Maar wie erft er dan van Theo?

Alex': De partner.

Leo': Jamaar, Theo en Cécile waren toch gescheiden?

Alex': Dàt dacht ik ook! Maar wat blijkt nu uit de papieren die dat 'k ik *(kijkt verwijtend naar Marie)* gedurende 2 maand onderzocht heb? Dat dat er nooit van gekomen is! Ze zijn gewoon uit kallemanders gegaan, maar eigenlijk feitelijk nooit niet gescheiden geraakt!

Marie': Ge gaat mij toch niet vertellen dat ze dat vergeten zijn?

Alex': 'k Weet ook niet hoe dat dat mogelijk is geweest maar 't feit is, dat ze dus nog altijd getrouwd waren.

Het ganse gezelschap begint nu wat onder mekaar te mompelen, heel verwonderd van deze nieuwe openbaring.

Leo': Van Theo zou 'k dat nog kunnen verstaan. Maar toch niet van tante Cécile.

Marie': En leeft tante Cécile nog?

Bren': Ha ja, goeie vraag. Want als die ook al de pijp uit is,...

Linda': ...aan wie zijn toer is 't dan voor 't erven?

Pol': z' Is naar Canada getrokken zegt ge. Wat heeft ze daar dan gaan doen?

Alex': z'Is 't er een heel nieuw leven begonnen. Ze ontmoet er een andere Vlaming, die ginder een brouwerij had.

Leo': Een brouwerij?

Pol': Dedju Leo, wat is dat hier met die familie? Alles draait hier rond bier!

Alex': Ja, een brouwerij...

Leo': En wat brouwerij was dat dan?

Alex': Op dat moment was dat nog een zeer ambachtelijk geval. André Verkest, zo heette die vent, kon d'er van leven en meer was ook zijn ambitie niet.

Phil': André Verkest?

Alex': Ja 'k weet het Philine. Ook een Verkest, dat wilt nu lukken, maar...

Phil': Potverdikke Leo, dat is mijn nonkel!

Allen samen: Uw nonkel?

Leo': Toch niet die waar dat ge die 350.000 euro van geërd hebt drie maand geleden?

Phil': Euh, ... ja, die...

Marie': Die 350.000 euro die ge in mijne Maricot gaat investeren?

Leo': Wat, gaat gij dat geld in dat krotfirmaatje van kust mijn voeten steken?

Phil': Ja, Leo, g'hebt gezegd da 'k er iets nuttigs moest mee doen.

Leo': Ja, iets nuttigs, dat heb ik gezegd, maar niet investeren in een mand zonder gat!

Pol': Oeioei, dat komt niet goed...!

Marie': *(stapt boos op Leo af)* Hoe durft gij mijne Maricot een firmaatje van kust mijn voeten noemen!

Leo': Een put van hier tot in Australië! Niet op te vullen! Dat is't!

Bren' en Linda' samen:

Maar stopt nu toch eens met ruzie maken!

Leo, Phil, Marie en Pol blijven doorgaan met de discussie en het geruzie. Intussen muizen Tessa en Tim ongezien ervan onder naar de living, hand in hand als een verliefd koppeltje. Brenda en Linda pogen het gezelschap uit mekaar te halen, maar dit lukt niet al te gemakkelijk. Uiteindelijk komt Alexander tussen.

Alex': **STOP!** Is 't nu gedaan!

Iedereen schrikt en zwijgt.

Alex': Zitten en zwijgen! Dat maakt het er niet gemakkelijker op hé!

Iedereen gaat terug op zijn plaats zitten. Dat Tessa en Tim ondertussen weg zijn valt hen niet eens op. Philine zit beteuterd naar de grond te staren en Leo kijkt haar boos aan. Even zo Marie naar Leo. Leo steekt z'n vinger op als een leerling in een klas die iets wil vragen. Alexander steekt boos z'n vinger naar Leo uit als wil hij duidelijk maken dat Leo moet zwijgen. Leo trekt z'n vinger gehoorzaam terug in.

Alex': 'k Ga verder doen? Ja? Cécile en André bouwen samen de brouwerij uit tot een deftig professioneel bedrijf. Niet te heel groot, maar - naar Canadese normen - een van de grootste. Cécile is de ziel van de brouwerij, André de brouwer. Ze koopt haar in in de firma en de brouwerij krijgt een nieuwe naam: Brasserie C-Becq.

Leo': Wablieft?

Leo schrikt recht, tast naar z'n hoofd en gaat naar de voorraad lege bierflesjes van z'n Canadees bier. Neemt een flesje en bekijkt het.

Leo': C-becq?... Dat meent ge niet!

Alex': Ja, de C van Cécile, en becq van Becquaert.

Pol': Leo, 't Is toch niet waar zeker?

Leo': 'k Vrezen van wel Pol. En ik die peisde dat C-becq van Quebecq kwam, met de C van Canada! Kieken da'k ben.

Marie': *(Schiet in een lach)* Is dat die brouwerij die gij overgenomen hebt?

Leo knikt beschaamd.

Phil': Moa vint toch, wat spel. Dat moet nu toch ook wel lukken zeg!

Marie': Ge koopt een brouwerij en ge weet niet eens van wie dat ze is? Goed bezig broerke, goed bezig!

Phil': Ja dat versta 'k ik nu ook niet ze.

Leo': *(verontschuldigend)* Zulke dingen worden geregeld via notarissen. d' Eigenaars leggen hun prijs vast en die gasten zoeken een koper die dat wil geven. Ik heb nooit contact gehad met die eigenaars!

Bren': Jamaar wacht eens. Philine zegt dat ze dat geld geërfd heeft van haar nonkel. Dus den dienen is ook al dood?

Linda': Amaai, hoeveel lijken gaan d'er hier nog uit de kast vallen vandaag? 't Is begot een heel kerkhof!

Phil': Dus eigenlijk komt dat geld dat 'k ik geërfd heb, van u Leo?

Leo': Ja Philine, ja. Wrijft het er nog een beetje dieper in.

Pol': 'k Wil niet ambetant doen, maar waarom erft Philine dat geld van haar nonkel en niet Cécile.

Marie': Ehwel omdat ze zij niet getrouwd waren tiens. Eh ja, ze was nog getrouwd met den Theo, de kalle!

Leo': Ik had tante Cécile toch slimmer ingeschat dan dat ze! Allez wat cirque is dat nu. Eerst vergeten te scheiden, daardoor niet kunnen hertrouwen en daardoor ook nog d' erfensse missen.

Alex': Ja maar zover is 't niet gekomen!

Leo': Hein?

Alex': 'k Bedoel dat tante Cécile niet kon erven van den André.

Marie': En vaneigenst niet! 'k Zeg het toch. Als ze niet getrouwd waren kon ze zij toch niet erven.

Alex': Dat niet getrouwd zijn heeft daar niksken mee te maken...

Leo', Phil' , Marie' en Pol' tesamen: Hoe neen?

Alex': Ha neen, want...

Bren': ... Cécile was nog eerder dood dan André!...

Linda': Zij ook al?

Alex': Neenee, niet eerder...

Leo': Niet eerder, niet later. Hoe zit het? Is ze dood of is ze niet dood?

Alex': Ja z' is dood, vaneigenst dat...

Leo': Hewel, hoe zit het dan?

Marie': En moest je die vent nu ne keer laten uitspreken in de plekke van d'er iedere keer uwen haak in te slaan!

Leo': Ja zeg...

Pol': *(steekt trots z'n vinger op)* Ik weet het. ... Ze zijn tesamen dood!

Iedereen bekijkt Pol heel verwonderd aan. Zoveel 'nuchterheid' had men van Pol nu ook niet meer verwacht.

Alex': Inderdaad Pol. Ze zijn tesamen dood. Verongelukt.

Linda': Oeioei, ook al. Amai welke triestige histories hier allemaal ...

Alex': Daags na de overname van de brouwerij zijn ze een feestje gaan bouwen. En bij 't naar huis rijden zijn ze zo zat als een kanon tegen n'een boom geknald. Op slag dood.

Marie': Ja maar, wat heeft heel die historie van tante Cécile en die brouwerij nu eigenlijk te maken met de erfenisse van Theo? Ge moogt het mij niet kwalijk pakken maar 'k ben een beetje den draad kwijt.

Pol': En daardoor kunt ge 't een niet meer aan 't andere breien.... *(lach)*

Marie': Pol dat zijn hier wel serieuze zaken hé. Ge zoudt beter wat meer opletten in de plaats van u te bezatten.

Linda': Pa was daar juist toch heel goed bezig met die opmerking toch?

Alex': Op de moment dat Cécile en André verongelukken, is Theo nog niet dood!

Iedereen samen : Ah nee?...

Alex': Aangezien dat Cécile en Theo officieel nog getrouwd waren...

Pol': ... erft Theo van Cécile!

Bren': Goed bezig nonkel! Drinkt nog een, 't zal misschien nog beteren!

Marie': Dat hij zich inhoudt hé!

Alex': Ja da's inderdaad goed gezien van Pol. Theo erft inderdaad een propere som geld van Cécile, namelijk, houdt u vast, 350.000 euro...

Iedereen: 350.000 euro?

Alex': Yep! 350.000 euro.

Leo grijpt terug naar z'n hoofd, gaat naar nog een fles bier en ontkurkt ze.

Leo': Man, man, man, niet te geloven. Ik ga d'er mij nog enen geven. Wat peisde Pol, gij ook?

Pol knikt onmiddellijk heel duidelijk van ja, ziet dan dat Marie hem boos aankijkt en schudt dan heel voorzichtig van nee.

Bren': Dus als ik dat goed verstaan heb. Nonkel Theo heeft die 350.000 euro geërfd vlak voor dat hij de geest gegeven heeft?

Alex': Inderdaad Brenda, da's ook goed gezien. Theo had een hartafwijking. ..

Leo': Ja dat wisten we ook al. *(Iedereen kijkt hem vragend aan)* ... 't Is toch waar? Hij had hij geen hart! 't Was een steen!

Alex': Op het moment dat Theo bericht krijgt dat hij dat geld erft, is 't hij zodanig geschrokken, dat 't aan zijn hart geslagen is en dat hij n'een attaque doet. Eindelijk rijk! Joepie! Attak, boem, patat, en gedaan!

Pol staat plots recht, gaat op het bord af, neemt een krijtje en begint plots als een ervaren onderwijzer een résumé te geven.

Pol': Dus, ... als ik ne keer mag resumeren?

Marie': Pol niet beginnen hé. Ge hebt hier al dommigheden genoeg verteld. Ge zoudt u daar beter weer gaan zetten en d'er nog enen drinken.

Leo': Ja wadde Pol. Dàt zou 'k ik mij geen twee keren laten zeggen ze!

Pol doet onverstoorbaar door, doet alsof hij niks heeft gehoord. Hij maakt tijdens z'n uiteenzetting grote gebaren en aanwijzingen op het bord.

Pol': Samenvattend dus. De brouwerij C-becq wordt verkocht voor 700.000 euro aan Leo.

Marie': Hoe zoudt gij dat gaan weten? Dat heeft hier toch niet gezegd geweest?

Leo': Marie houdt uwen snebbel. Pol heeft gelijk. Hij is veel snuggerder dan dat ge gij wilt toegeven. Dus: zwijgt en luistert!

Pol': Merci Leo. Dus: 700.000 euro. Cécile en André gaan dat gaan vieren en verongelukken tegen n'een boom. De 700.000 euro worden verdeeld naar enerzijds Philine, zijn nichtje en d' enigste erfgenaam van André, en anderzijds naar Theo, de nog altijd wettige echtgenoot van Cécile. Wat dat Philine met dat geld doet, weten we intussen al. En Theo, die verschiet hem letterlijk een ongeluk, doet n'een attaque, en nog geen kwartier achter dat hij weet dat hij zoveel geld geërfd heeft zit hij piepedood in zijne zetel.

Linda': Hoe weet gij dat allemaal pa?

Pol': Dat van die zetel, euh, ja dat is een beetje fantasie. Dat mag toch he Alexander? Maar de rest, dat is pure analyse van de opgesomde feiten.

Linda': Godverdikke, ik peinze dat dat bier goed is voor d' hersens. Gauw Brenda, we gaan d'er ook nog enen pakken.

Leo': Moet ge ne keer zo 'n Canadesen hebben?

Brenda en Linda zijn intussen tot bij Leo gewandeld.

Bren' en Linda' samen: Hewel ja, waarom niet!

Bren': Geef maar ne keer zo'n C-rise!

Linda': Ja zo'n kriekske!

Marie': Ja dat gaat hier wat gaan worden. Ge zijt al alle twee kriekezat!

Pol': Als het niet geeft, kom ik dan uiteindelijk tot de grote vaststelling én, de grote vraag...

Leo': ... dat ge ook dorst hebt en d'er toch ook nog een gaat drinken!

Pol': Neenee! Wie dat er dan die 350.000 euro die Theo, al was 't maar voor een kwartier erfde, nu gaat erven?

Iedereen schrikt, een paar verslikken zich bvb in hun bier, Marie springt recht en gaat op Alexander af.

Marie': 'k Zeg het niet geiren, maar Pol heeft gelijk. Waar moet die 350.000 euro nu naartoe?

Alex': Dat is eigenlijk feitelijk waar dat 'k ik zo lang naar aan zitten zoeken ben. En dan is 't er nog een heel belangrijke vraag die 'k moest onderzoeken...!

Iedereen, behalve Alexander: Ah ja?

Alex': Van wie is dat kasteel hier eigenlijk nu. Den Antoine erfde dat van Amandine en Amedé, maar pas als 't hij 21 werd en zijn manieren hield. Hij heeft dat niet gedaan. Van wie was dat dan wel?

Linda': Amaai dat wordt hier spannend.

Bren': Just gelijk in een detectiveroman...

Alex': De voorwaarde voor 't erven van dat kasteel was niet voldaan. Antoine moest afstuderen, wat hij niet deed, en moest 21 jaar zijn. In 't testament van Amedé en Amandine was er dan ook een bijkomende clause voorzien dat, voor 't geval dat er aan één van de twee voorwaarden niet voldaan werd...

Leo': ... dat in dat geval 't kasteel naar den Theo ging.

Bren' en Linda' samen: Ook naar Theo?

Marie': Inderdaad, ook naar Theo. Niet dat dat ons, Leo en ik wreed aanstond, maar 't is niet anders. De reden waarom dat we al die jaren geen contact niet meer hadden met Antoine of Theo is dus niet ver te zoeken hé?

Bren': Dus gaat 't hier in feite over 't kasteel en 350.000 euro? En pa peisde dat er niet vele ging te rapen vallen!

Alex': Theo had geen ouders meer, geen broers, geen zusters, geen neven of nichten, geen kinders. Ja Antoine, die wel, maar die was dood. In zo'n geval legt de Staat daar nogal rap...

Leo': ... 't is niet waar hein! Ge gaat mij toch niet gaan vertellen dat we hier al twee dagen onzen tijd aan 't verprutsen zijn voor dan uiteindelijk te moeten horen dat alles naar de fiscus gaat?

Alex': Ja Leo, ik kan daar toch ook nikskan aan doen toch?

Phil': Ja zoetje, moest gij hem niet altijd onderbroken hebben ,

Alex': ... en constant ruzie gemaakt hebben...

Phil': ... waren we misschien al lang thuis!

Marie': Moment! ... Meneer den notaris, De Theo had geen kinders, tenzij enen die dood is. Maar stelt nu ne keer, 'k zeg wel: "Stelt nu ne keer" dat hij kleinkinders had? Wat dan?

Linda': Ja Alex, wat dan?

Bren': Ja stelt ne keer! Wat dan?

Leo': Maar allez Marie, kleinkinders, waar begint gij nu over?

Marie': Tssst tsssts, zwijgt gij! Alex? Wat is uw antwoord?

Alex': Dan gaat dat naar de kleinkinders. Maar die vraag stelt zich hier niet, want hij heeft geen kleinkinders!

Marie' en Linda' samen:
Peinst ge 't?

Alex': Als 't hij er al zou gehad hebben, moeten dat kinders zijn van Antoine, en waar gaan we die uithalen?

Marie': Linda pakt ne keer die foto daar!

Linda gaat naar de tafel, neemt de foto van Antoine en gaat ermee tot bij haar moeder.

Marie': Linda meiske, vertelt gij ne keer waar dat gij op bezinningskamp waart in den tijd, en in verwachting zijt geraakt en in welk jaar!

Linda': Taizé 1994!

Leo': Taizé 1994? Zeg Brenda dat is toch daar dat gij ook prijs g'had hebt?

Bren': Ja pa, inderdaad. Blijkbaar zaten Linda en ik daar op dezelfde moment op 't zelfde kamp, zonder dat we van mekaar wisten...

Marie':... en hebben ze zich laten doen van dezelfde fleirefluitter.... *(toont nu de foto aan het gezelschap en tikt er met de wijsvinger op om Antoine aan te duiden).*

Linda': Arnold

Bren': Hm, ja, ... of Alex

Marie': Maar eigenlijk was't onzen Antoine die 't hun gelapt heeft, onder n'een andere naam....

Leo' en Phil': Wablieft? Onzen Antoine?

Pol': Jawaddedadde. Voor een familie met ne goeie naam kan dat ook wel tellen!

Marie': Pol niet beginnen hein!

Pol': Marie 't is toch waar zekerst? Allez, uw broer is eigenlijk maar een halfbroer, maar tegelijkertijde ook evenvele uwen kozijn. En uw kleindochter is dan ook weeral tegelijkertijde kleindochter, nicht en achternicht. Geeft toe dat 't niet simpel is hé!

Phil': Niet dat ik nog goed mee ben, maar voor 't geen dat ik d' ervan versta... *(Iedereen kijkt verwonderd nu naar Philine, hadden duidelijk niet verwacht dat zij nog mee zou zijn in 't verhaal.)* ... gaan Tessa en Tim heel dat boeltje hier erven? Of dat dat nu ingewikkeld is of niet, zo simpel is dat toch? Zij zijn de kleinkinders van nonkel Theo! Toch?

Leo': Ja, Schuimke g'hebt gelijk, zo simpel is dat!

Phil': Hewel dan! Dan is dat toch zo geen ramp? 't Blijft toch allemaal in de familie!

Iedereen: *(door elkaar)* Ja, in feite wel hé.

Phil': Allez Leo, da's toch goed? Ik steek d'erfenis van mijn nonkel, betaald met uw geld, in uw zusters zaak. Aangezien dat wij getrouwd zijn wordt dat eigenlijk ook een beetje ons familiebedrijf. 't Geld van uw tante en 't kasteel van uw nonkel gaan naar de kleinkinders, of nicht, achternicht, neef, achterneef of gelijk hoe dat ge ze wilt noemen. Dus blijft dat ook al in de familie.

Pol': Met andere woorden: al in dezelfde pot. g'Hebt dat goed gezien Philine.

Leo': 'k Heb den indruk dat dat bier inderdaad goed helpt!

Phil': Bovendien koop je gij de brouwerij van mijn nonkel en uw tante! Dus eigenlijk komt dat ook al terug in de familie! Moesten gij en uw zuster nu ne keer weer overeen komen...

Op dat moment komen Tessa en Tim terug binnen, hand in hand, huppelend en duidelijk smoorverliefd. Ze kunnen niet van elkaar blijven. De liefde loopt er van af!

Tess': Zeg gasten, hoe zit dat hier? Zijt ge d'er al aan uit geraakt?

Leo': Van waar komt jullie?

Tim': Wij hebben een wandelingske in 't park gemaakt. We komen heel zekerst toch niet in die erfenis voor, dus konden we dan even goed...

Linda': Hewel ja 't is te zeggen..!

Tess': Wat is 't er te zeggen?

Alex': Ja mannekes, d'er is 't een en 't ander....

Tim': Ge moet gene schrik hebben zulle? Wij erven niks waarschijnlijk?

Alex': Hewel, euh...

Tess': Ho, voor ons blijft dat al gelijk zé. Dat kan ons niet veel schelen! Hé Tim?

Tim': *(neemt Tessa in de armen)* Hmm, als we mekaar maar hebben, hé Tess?

Bren': Ja kind, zijt daar maar nog niet zo zeker van.

Tess': Maar ik ben zeker! *(kijkt Tim in de ogen)*

Tim': Ja, en ik ook!

Tessa en Tim nemen mekaar vast en kussen elkaar. Iedereen staat verbaasd het koppel aan te staren.

Marie': Tim, wat doet gij nu?

Leo': En maar Marie, kent ge dat niet? Is 't al zo lang geleden?

Marie': Ja maar ...

Iedereen begint nu zo wat door elkaar te praten en te lopen. De chaos is compleet.

Bren': *(tot Tessa)* Maar meiske dat kan niet hé!

Linda': *(tot Tim)* Neen 't hé Tim, dat kan niet!

Bren' en Linda' samen:
Dat mag zelfst niet!

Phil': Maar dat is toch schoon! Ziet dat nu ne keer, hoe geiren dat ze mekaar zien!

Bren': Maar Philine, neen!

Linda': Neen 't, dat mag niet!

Phil': Maar da's toch goed! Dat past perfect in heel dat verhaal hier! 't Blijft in de familie!

Marie': *(ietwat in paniek en bijna smekend)* Alexander, gij zijt notaris. Gij moet dat weten. Mag dat eigenlijk?

Alex': Euh ... ja, neven en nichten mogen euh ...

Linda': Neven en nichten wel ja!...

Bren': ... maar broers en zusters niet!

Tim' en Tess' samen:
Hein? Broers en zusters?

Linda': Ja mannekes, uit heel die stamboomaffaires, maar surtout uit die foto's, is nu plots gebleken dat jullie dezelfde vader hebben,...

Tess' en Tim' samen: Wablieft?

Bren': Alex...

Tim en Tessa bekijken verschrikt naar Alexander.

Tim' en Tess' samen: Alex?

Linda': Of Arnold.

Tim en Tessa kijken nu verschrikt naar Linda.

Tim' en Tess' samen: Arnold?

Marie': *(met de foto in de hand)* Eigenlijk noemt hij Antoine, jullie nonkel...

Tim en Tessa bekijken verschrikt naar Marie.

Tim' en Tess' samen: Nonkel Antoine?

Tessa en Tim laten zich van 't verschieten samen in de zetel vallen.

Tim' en Tess' samen: 't Is niet waar hein?

Leo': Ho gastjes, zit er maar niet mee in. Alexander gaat dat wel bekijken hoe dat er daar een mouw kan aan gepast kan worden! Nietwaar meneer den notair?*(wijst naar Linda)* Ge zijt tenslotte intussen ook een beetje familie aan 't worden hé? Kinderkes, als ge gulder belooft julder manieren een beetje te houden... krijgt ge mijne zegen!

Tim': *(tot Tessa)* Ons manieren houden, bah ja hé Tess? *(op ironische toon)* We gaan wij leven gelijk broer en zuster hein! *(knipogen naar elkaar)*

Tess': Jaja, vaneigenst dat! Maar af en toe ne keer gelijk neef en nicht ook hé!

Tessa en Tim doen alsof ze elkaar willen kussen op de mond maar doen het dan uiteindelijk op de wang, en schieten dan in een lach.

Leo': Maar hierdoor komt het er dus op neer dat gulder heel dat boelke hier erft!

Tess': Wat? Wij?

Tim': Dat meent ge niet! En over wat of over hoeveel gaat dat dan?

Marie': Dat kasteel hier en 350.000 euro!

Tessa en Tim schrikken.

Tess': Pépé, hebt gij nog veel van dat bier? 'k Heb d'er dorst van gekregen en 'k heb het surtout nodig!

Tim': Ja ik ook!

Leo': Wacht! ... Houdt julder nu goed vast hé! 'k Ga ook een keer wat zeggen....

Marie': Ja zegt ook een keer iets, ge hebt nog niks gezeid vandaag!

Leo': Hewel Marie, ge zult verschieten. Philine heeft mij aan 't peinzen gezet. En heel die historie van de kleinkinders, nichten en achternichten, kozijns en hafbroers, ... Allez, al die familiékwesties hier azo... Dat heeft mij doen beseffen, dat we wulder, en 'k bedoel daarmee wel degelijk **wulder hier** *(wijst hierbij de ganse groep aan)*, toch eigenijk wel allemaal tesamen horen...

Iedereen: Ha ja?

Leo': 't Verstand komt als 't rijpe is, maar ge moogt het ook niet laten rotten.

Leo gaat naar Philine, neemt haar mee tot bij Marie, legt de armen op hun schouders, Philine aan de ene kant, Marie aan de andere kant. Ze gaan samen voor het grote terrasraam staan en kijken naar de vijver (dus in de zaal)

Leo': *(kijkt recht voor zich uit)* Wat zoudt ge d'ervan vinden moesten onze firma's Lathera en Maricot nu ne keer fusioneren?

Phil': Fusilleren?

Marie': Oh Leo, meent ge dat nu?

Leo': Marie zuske, bah ja, 'k mene 'k ik dat vaneigenst. De twee firma's worden de firma: **Lathermacot**. Met de 'ma' van Marie en de cot van tricot. Is dat niet goed gevonden?

Marie': 'k Had nooit gepeisd dat 'k het ging kunnen zeggen maar 'k zal toch ne keer proberen: Leo ge zijt een schat van een broer! *(embrasseert Leo)*

Pol': Marie! Rustig wijveke, rustig! Niet overdrijven!

Leo': d'Er is lang genoeg ruzie geweest. Tijd voor vrede, terwijl dat we d'er nog kunnen van genieten....

Phil': *(met de tranen in de ogen, snotterend)* En zo is de familie van Amedé en Amandine weer herenigd zie!

Pol': Ja, de AA-club!

Leo': En daar gaan we een op drinken! *(gaat naar zijn voorraad Canadees bier)*

Marie': 't Zal wel zijn! Op Lathermacot!

Bren' en Linda': En op Tessa en Tim!

Leo': Hoe zit dat hier? Hoeveel van die Canadezen zitten d'er hier nog in?

Leo': Dedju, 'k heb d'er maar twee niet meer!

Pol': Moe 'k nog ne keer naar de kelder gaan zien?

Leo': Ja doe maar, want hier heb ik nog just ene C-tout en enen **C-fini!**

Pol gaat af naar de kelder, de rest van het gezelschap begint vreugdevol van 't een naar 't ander te lopen op het ritme van 't gezang van Marie en Philine.

Tessa en Tim nemen extra glazen uit de kast, Linda gaat in de zetel zitten in de armen van Alexander, Brenda maakt wat plaats op tafel en helpt haar vader met het ontkurken van z'n Canadezen en 't vullen van de glazen.

Marie en Philine beginnen een Polonaise op de tonen van "Shame and scandal in the family", maar met een andere tekst:

Marie' en Phil' samen:

Ik en gie, allemale ene familie. Gie en zie, allemale ene familie. La lala lalalala lalalalalala. La lala lala lala lalalalalala. La lala lalalala lalalalalala. Uw nichte was uw zuster, maar dat wiste gulder nie! Ik en gie... enz.....

Pol komt terug uit de kelder met nog enkel flessen bier. Iedereen zingt intussen lustig mee en en zwaait met de armen in de lucht. Langzaam aan wordt het echte liedje van "Shame and scandal..." luider afgespeeld.

EINDE